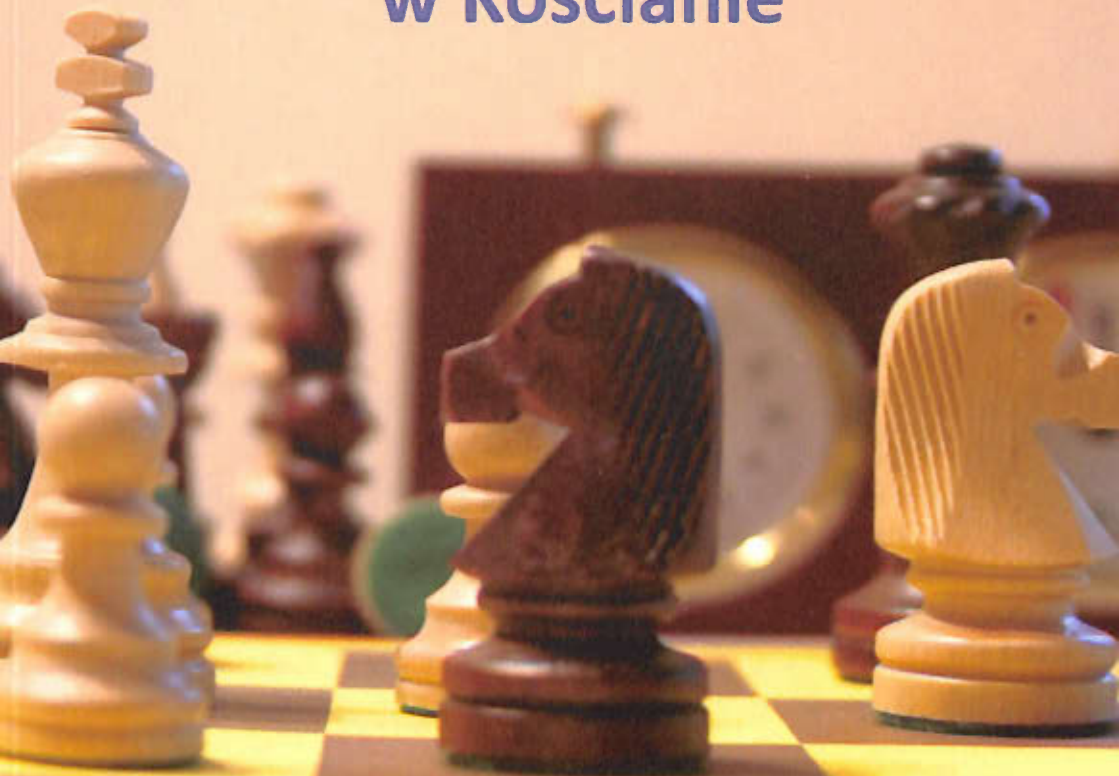

Władysław Piaskowski

Przyczynek do dziejów szachów w Kościanie

Kościan 2017

Książkę dedykuję
pamięci wybitnego szachisty
tragicznie zmarłego
Darka Walenciaka

Autor

Władysław Piaskowski

**Przyczynek do dziejów szachów
w Kościanie**

Kościan 2017

Projekt okładki
Jarosław Smoczyk

*Na okładce, za zgodą prezesa PZSzach Tomasza Delegi,
wykorzystano herb Polskiego Związku Szachowego*

Druk i oprawa
Zakład Poligraficzny Madruk 2, Stare Oborzyska

Wydawca
Towarzystwo Miłośników Ziemi Kościańskiej
Rynek 1, 64-000 Kościan

Skład do druku
Przedsiębiorstwo Wydawniczo-Ushugowe „Tęcza”, Kościan

Publikację współfinansowali:

Powiat Kościan
www.powiatkoscian.pl

Miasto Kościan
www.koscian.pl

Gmina Kościan
www.gminakoscian.pl

Wydanie I, nakład 500 egzemplarzy

Copyright Władysław Piaskowski

Kościan 2017

ISBN 978-83-943678-2-4

Spis treści

Od Wydawcy (Zdzisław Witkowski)	7
Rozdział I	
Początki i rozwój szachów na ziemiach polskich od XII wieku	9
Rozdział II	
Poznań jako znaczący ośrodek tradycji szachowych	21
Rozdział III	
Szachy w Kościanie od 1912 roku	38
Aneks	
Uzupełnienia do książki W. Piaskowskiego pt. Klub Szachowy „Tęcza” ..	61
Wybrane partie i końcówki	87
Wstęp do słownika kościańskich szachistów	93
Garść wspomnień	
„Sporo myślę o Darku” (Maciej Mizerka)	102
„Charakterystyczny błysk w oczach” (Jarosław Smoczyk)	103
„Spółdzielnia przygarnęła entuzjastów” (Jan Kozak)	104
Zakończenie	106
Źródła	108
Ilustracje	111

Od Wydawcy

Kolejna publikacja Władysława Piaskowskiego - niestrudzonego miłośnika, pasjonata i propagatora kościańskich szachów poświęcona jest naturalnie tej dyscyplinie sportu. Wcześniej - w 2007 roku wygłosił on w naszym Towarzystwie wykład, zatytułowany Klub Szachowy „Tęcza” przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej – 25 lat działalności, którego treść opublikowana została w XII tomie Pamiętnika TMZK. W roku 2009 wydaliśmy drukiem opracowanie tegoż autora na temat Klubu Szachowego „Tęcza” przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w latach 1981 – 2005.

Obecny „Przyczynek do dziejów szachów w Kościanie” stanowi naturalne rozwinięcie tematu. Praca zawiera historię kościańskich szachów od 1912 roku, opisuje szereg zupełnie nowych faktów, zdarzeń sportowych, przypomina wielu ludzi, którzy poświęcili tej dyscyplinie sporo czasu, pracy, serca, wykazali ogromne zaangażowanie, a także przyczynili się do znaczących sukcesów kościańskich szachistów. Ogromnym wsparciem dla tej dyscypliny były wówczas kościańskie zakłady pracy, a wreszcie Kościańska Spółdzielnia Mieszkaniowa.

Czym są szachy odpowiada sam autor, ale w tym miejscu godzi się podnieść, że ten kwalifikowany sport - czy jak kto woli hobby - potrafi przyciągnąć sporą rzeszę sympatyków, a co nader istotne - wielu młodych ludzi gotowych poświęcić czas, by doskonalić swoje umiejętności, rywalizować z innymi, sprawdzać się intelektualnie. Szachy stanowią również dla wielu źródło rozważań filozoficznych czy intelektualnych, inspirują i rozwijają wyobraźnię, pobudzają do poszukiwania nowych rozwiązań czy kombinacji planszowych. Dziś ta dyscyplina kwalifikowana jest nawet jako zawodowy sport wyczynowy, który można uprawiać również w formie korespondencyjnej.

Nie jest to dyscyplina, która gromadzi ogromne rzesze kibiców, pojedynki z reguły rozgrywa się z zamkniętych pomieszczeniach, ale zdarzają się również spotkania w publicznych

miejscach i wówczas są w stanie zgromadzić sporo sympatyków, kibiców; stanowią doskonałą formę propagowania tej dyscypliny.

Opracowanie to jest tym cenniejsze, iż dla wielu osób ta sfera życia Kościana jest mało znana. Kościańskie szachy rozwijają się od ponad 100 lat, notują wiele sukcesów, kształcą nowych zawodników i sympatyków, a co najważniejsze na trwale wpisały się w kulturę i historię miasta. Autor sięga historycznie głęboko wstecz, bo do XII wieku, uświadamiając nam, jak długa jest tradycja tej gry, skąd do nas przyszła, jak traktowano tych, którzy ją uprawiali? Nie ulega też żadnej wątpliwości, że umiejętność gry w szachy od szeregu wieków nobilitowała tych, którzy posiadali umiejętność jej praktykowania.

Towarzystwo Miłośników Ziemi Kościańskiej w 57. roku swej działalności z ogromną satysfakcją wydaje publikację, mając świadomość przybliżania czytelnikom i miłośnikom Ziemi Kościańskiej kolejnej cząstki naszej kultury i osobowości miasta. Mamy też głębokie przekonanie, że warto i należy propagować tę dyscyplinę, choć jej dokumentowanie wymaga sporo pracy, cierpliwości i systematyczności. Autor w przystępnej formie opisuje nie tylko dzieje „kościąńskich szachów”, ale przy okazji prezentuje wiele ciekawostek i osobliwości tej dyscypliny, co czyni lekturę niezwykle interesującą, a chwilami wręcz pasjonującą.

Pisać i publikować natomiast należy dlatego, że słowo pisane zostaje, stanowiąc o tym, czego dokonaliśmy, zaś w przyszłości może być uzupełnione czy poprawione.

Przy okazji gratuluję autorowi książki pasji, wytrwałości w poszukiwaniu materiałów i serdecznie dziękuję za trud i pracę na rzecz utrwalania śladów naszej regionalnej tożsamości. Wyrażam przekonanie, że książka stanowić będzie doskonałe uzupełnienie naszych publikacyjnych dokonań, a jednocześnie zachęci nowych sympatyków do gry w szachy.

Zdzisław Witkowski
Prezes Zarządu TMZK

Rozdział I

Początki i rozwój szachów na ziemiach polskich od XII wieku

Królewska gra dotarła do Polski w XII wieku, o czym świadczą wykopaliska figurek szachowych pochodzących z X-XIII w., które znajdowano w Szczecinie, Międzyrzeczu i Gdańsku. W Sandomierzu, w 1962 roku, wykopano 16 figur i 13 pionków szachowych, wystruganych ręcznie z jeleniego rogu. Gra stała się popularna w Polsce w XVI wieku. Grano na zamkach, w klasztorach i na dworach wielkopańskich, co podkreśla Łukasz Górnicki w „Dworzaninie” i wymienia szachy jako jedną z niezbędnych umiejętności do wykształcenia człowieka, dodając następnie: „gra w szachy jest czysta, a rozumu bystrego zabawa”. Do dobrego tonu i przymiotów każdego rycerza należała umiejętność gry w szachy obok jazdy na koniu, strzelania z łuku, fechtunku, pływania, ptasznictwa i umiejętności układania wierszy. (3) „W 1564 roku poeta Jan Kochanowski pisze wspaniały poemat „Szachy”, unikatowe dzieło w literaturze światowej, a wiele rodów szlacheckich przybiera w tym czasie herby z motywami szachowymi”. (3)

W 1618 roku, wojewoda poznański Jan Ostroróg wydaje pierwszy podręcznik szachowy, w którym zamieścił także rozliczne rozprawy m.in. o myślistwie, pszczelarstwie. „Królowie Stefan Batory i Jan Sobieski też gustowali w grze, a Marszałek Józef Piłsudski był nie tylko zamiłowanym szachistą, ale też patronował turniejom, fundował cenne nagrody i przyjął funkcję honorowego członka Związku”. (3)

W XIX i XX stuleciach żyła większość wybitnych szachistów ostatnich wieków, m.in.: Samuel Rosenthal, Szymon Winawer, Hersz Salwe, Dawid Janowski, Johannes Zukertort, Akiba Rubinstein, Dawid Przepiórka, Aleksander Flamborg, Julian Perlis, Gersz Rotlewi, Emanuel Lasker, Samuel Reshevsky, Mieczysław Najdorf, Salomon Flohr i Abe Yanofsky. (3)

W Polsce XIX wiecznej gra w szachy była popularna zwłaszcza w większych miastach. Autor polskiego podręcznika, wydanego w 1835 roku stwierdzał, że „nagle upowszechniające się od lat kilku zamiłowanie szachów w Europie” objęło również nasz kraj, a w Warszawie „nie ma żadnego porządniejszego domu, w którym by nie umiano grać w szachy”. (11) Jak podaje Andrzej Kwilecki na liście prenumeratorów tego podręcznika znajdowało się 215 osób, w tym ziemianie i wysocy urzędnicy. Wraz ze zmianami zachodzącymi w formach odpoczynku, zabawy i rozwoju instytucji życia towarzyskiego, jak salony, dyskusje literackie, koncerty w prywatnych domach, seanse spirytystyczne, gry w karty, loteryjki, domino czy warcaby, rozszerzała się gra w szachy. Rozegranie partii szachów było traktowane jako rozrywka. Szachiści spotykali się nie tylko w domach. Lubiano spędzać wolne godziny przy szachownicy w kawiarni. „W Krakowie grywano dużo przeważnie w kawiarniach, cukierniach, w stowarzyszeniach kulturalnych, oświatowych”. (12)

W pierwszej połowie XIX wieku pojawiają się jednostki, dla których gra w szachy jest przedmiotem głębszych dociekań. Tu należy wymienić Jerzego Samuela Bandtkiego, bibliotekarza Uniwersytetu Jagiellońskiego, jednego z najsilniejszych wówczas szachistów Krakowa, który w 1826 r. na posiedzeniu Towarzystwa Naukowego Krakowskiego odczytał obszerną pracę o szachach Jana Kochanowskiego, drukowaną następnie w roczniku tegoż Towarzystwa. (1)

Stopniowo wzrastała różnica między rozgrywaniem partii towarzyskich, lekkich, w domu prywatnym lub przy stoliku kawiarnianym a wyższą formą życia szachowego, polegającą na organizowaniu turniejów, zrzeszaniu się szachistów, regularnym odbywaniu spotkań treningowych w stałych lokalach, itp. W literaturze XIX w. zachowały się ślady życia klubowego w ówczesnym Wielkim Xięstwie Poznańskim. Berlińskie czasopismo „Schachzeitung der Berliner Schachgesellschaft” w zeszytcie 8/9 z 1849 roku informowało, że „w 1839 istniał klub szachowy w Gnieźnie, w latach czterdziestych - kluby w Kórniku, Środzie i Rogoźnie, a pojedynczy silni szachiści spotykali się w Wągrowcu i Witkowie”. W tym czasie, w którym odbył się mecz między Poznaniem i Berlinem (1839-1840) rozegrano partię korespondencyjną Poznań – Gniezno. Zakończyła się remisem. Nie znamy

jej zapisu. Natomiast zachował się przebieg partii granej w latach 1843–1845 między klubami Kórnika i Środy. (12)

Od 10 maja do 11 lipca 1868 roku w Warszawie rozegrano pierwszy turniej o mistrzostwo miasta, z udziałem 23 zawodników. Był to pierwszy turniej szachowy w Europie środkowej i wschodniej, łącznie z Rosją. Na czele Komitetu Organizacyjnego stanął redaktor „Tygodnika Ilustrowanego” i za jego sprawą opublikowano na łamach tego pisma regulamin turnieju oraz przepisy gry. Zwyciężył Szymon Winawer 34 p. przed Janem Kleczyńskim 33 p. i Aleksandrem Różańskim. Datę 10 maja 1868 roku uznaje się za początek historii wyczynowych szachów w Polsce.

Kolejnym wydarzeniem był mecz korespondencyjny pomiędzy Warszawą i Moskwą, grany w latach 1879–1882. Warszawę reprezentowali: Józef Żabiński, Jan Kleczyński, Michał Landau, Szymon Winawer, Szymon Methal i Artur Popławski, a Moskwę: A. Sołowcow, E. von Schmidt i inni. Po 16 miesiącach zmagania zwyciężyła Warszawa 1,5 – 0,5. II Mistrzostwa Warszawy zostały rozegrane w 1884 roku, z udziałem 12 zawodników. Każdy z każdym grał po dwie partie. Zwyciężył Józef Żabiński (przyszły prezes Polskiego Związku Szachowego) 19,5 p. (z 22 możliwych) przed Arturem Popławskim 19 p.

W Krakowie

W Krakowie grywano w szachy już w pierwszej połowie XIX wieku, co zauważył w swoim opracowaniu dr Edward Arłamowski. Tam powstał też zasłużony dla rozwoju tej dyscypliny klub, cytując: „Namiestnictwo cesarsko-królewskie we Lwowie reskrytem z 10 maja 1893 roku zatwierdziło statut klubu pod nazwą „Krakowski Klub Szachistów”. Prezesem został Ludomir Benedyktowicz, znany poeta i malarz”. (1)

Krakowski Klub Szachistów już w 1895 roku rozegrał partię korespondencyjną z Lwowskim Klubem Szachowym (założonym w 1895). KKSz organizował co roku w okresie zimowym tzw. turniej gwiazdkowy o mistrzostwo klubu, który był najważniejszą imprezą w Krakowie. Hieronim Czarnowski przez kilka lat był triumfátorem turniejów, niewątpliwie najsilniejszym szachistą Krakowa w tamtym czasie.

W 1908 w KKSz obchodzono niezwykle uroczyste 15-lecie klubu. Przybył nawet Frank Marshall amerykański szachista światowej sławy, pretendent do korony szachowej, który w 1907 roku grał mecz o MŚ z F. Laskerem. W Krakowie, w symultanie granej na 20 szachownicach, uzyskał $+18=1-1$. Wygrał dyr. Doroziński, zaś zremisował Bolesław Woysyn-Antoniewicz, prezes KKSz w latach 1895-1896.

W 1908 roku prezesem krakowskiego klubu był Adam Żuk-Skarszewski. To on sprowadził do Krakowa mistrza wiedeńskiego Karla Schlechtera, słynnego Czecha Oldricha Durasa i mistrza Aleksandra Flamburga, którzy rozegrali kilka symultan. Żuk-Skarszewski wydawał w latach 1913-1914 czasopismo „Szachista Polski”, które było drugim polskim pismem szachowym, po wydawanym w Warszawie w latach 1898-1899 „Tygodniku Szachowym”.

W turnieju z okazji 20-lecia KKSz z udziałem 11 zawodników zwyciężył Adolf Hanke 9 p., przed Aleksandrem Ameisenem 8 p. i Józefem Dominikiem. Józef Dominik rokował wielkie nadzieje jako szachista. Zdobył II nagrodę w Mannheimie w 1914 roku, wygrał turniej w Wiedniu w 1915, ale kilka lat później w 1920 zginął na wojnie polsko-radzieckiej w Krasnej koło Lwowa. Piękne zwycięstwa Dominika z I. Popielem, Lwów 1914, z R. Retim, Wiedeń 1915.

Dr Aleksander Ameisen tak pisał o Dominiku: „Był to młody człowiek bajecznie uzdolniony, fenomen, który według mego przekonania był jednym z najsilniejszych szachistów polskich”. W Dobczycach, w miejscu urodzenia Józefa Dominika (1894-1920), odbywa się od 1992 roku coroczny festiwal szachowy, poświęcony jego pamięci, który gromadzi liczne grono szachistów różnych kategorii. (3)

Aleksander Ameisen był aktywnym członkiem klubu KKSz w latach 1918 -1927, wielkim propagatorem szachów. Największy sukces osiągnął w 1925 r., triumfując w klubowym championacie z fenomenalnym rezultatem 12,5 p. z 13 partii. Jego rywale to Mendel Chwojnik, Edward Arłamowski, Mieczysław Gałuszka, Tadeusz Kończyński i inż. Juliusz Żukowski. Z tego właśnie grona wywodzili się kolejni mistrzowie KKSz i Krakowa.

W Wielkopolsce

Ważne miejsce w historii szachów zajmuje Poznań. Tutaj w latach trzydziestych i czterdziestych XIX stulecia powstał pierwszy klub szachowy na ziemiach polskich. Jego działalność potwierdza mecz korespondencyjny w latach 1839–1840 pomiędzy klubami poznańskim i berlińskim. Posunięcia przekazywano przy pomocy prasy: w Poznaniu ogłaszała je raz na tydzień – począwszy od 3 stycznia 1839 roku „Zeitung des Grossherzogthums Posen”. Pierwszą partię, graną białymi przez szachistów poznańskich, zakończono 24 października tego roku. W trzy tygodnie później – 14 listopada – rozpoczęto partię rewanżową. Berlin grał tym razem białymi. Zakończono ją 2 lipca 1840 roku. Obie partie wygrali berlińczycy. Rezultat i rozegrane partie można znaleźć w kilku źródłach niemieckich. Szczegółowe informacje o meczach, z zapisami rozegranych partii, znajdzie czytelnik w niezwykle wartościowej książce o poznańskich szachach.

Jej autor prof. Andrzej Kwilecki zwraca m.in. uwagę na ciekawe, 64-stronicowe dziełko Antoniego Jeżewskiego z 1864 roku pt. „Do ontologii szachów”, którego egzemplarze znajdują się m.in. w Bibliotece Narodowej w Warszawie i Bibliotece Kórnickiej. Opracowanie to zawiera szczegóły z historii szachów oraz anegdoty szachowe. (6) (12) Antoni Jeżewski wyróżniał się wielostronną działalnością szachową; organizował życie klubowe, publikował zadania szachowe, był najsilniejszym szachistą poznańskim. To on wystąpił z pomysłem meczu korespondencyjnego i go przeprowadził. Odwiedzał kluby niemieckie, grywał w Berlinie z mistrzami niemieckimi – z Bledowem, Nadhanem.

*

Nie ma wystarczających źródeł, które pozwoliłyby na kompleksowe, chronologiczne odtworzenie przebiegu życia szachowego w Wielkopolsce w XIX wieku. W tej sytuacji duże znaczenie ma znalezienie we wrześniu 1986 roku przez dr. Jerzego Kozłowskiego w Archiwum Państwowym w Poznaniu, wśród akt Prezydium Policji Pruskiej, statutu klubu szachowego z 24 października 1876 roku i wniosku z 13 marca 1877 roku w sprawie formalnego zarejestrowania klubu pod nazwą „Posener Schach-Club”(Poznański Klub Szachowy).

Pierwsza wersja wspomnianego wyżej statutu napisana była po polsku. Zawierała dziesięć rozdziałów i czterdzieści sześć paragrafów. Statut ten „określał cele i organizację stowarzyszenia, sposób zarządzania, zasady wprowadzenia obcych osób i przyjmowania nowych członków. Ustalał reguły finansowej działalności klubu. W statucie sprecyzowane były również wskazówki dla organizatorów i uczestników rozgrywek”. Osobny rozdział zawierał reguły rozgrywania partii szachowej (odnoszące się do wyboru koloru, zakazu cofania posunięcia, sytuacji remisowych, przemiany pionka, wykonywania rozszady itd.). Statut określał dokładnie obowiązki członków klubu w zakresie uczestnictwa w rozgrywkach, mistrzostwach klubu, oraz zasady samych rozgrywek. „Ćwiczenia szachowe” (czyli partie towarzyskie) odbywały się dwa razy tygodniowo, po dwie godziny i były obowiązkowe ze względów treningowych i finansowych. „Każdy członek klubu był obowiązany do uczestniczenia w wieczorach szachowych, a w przypadku niemożności przybycia – do uprzedzenia o tym któregoś z członków zarządu (inaczej nakładano karę pieniężną w wysokości 15 fenigów”. (12)

W statucie określono „sezon szachowy” (dzisiaj rozgrywki o mistrzostwo klubu) obowiązek rozegrania z innymi członkami po trzy partie. Miejsce gier można było wybierać dowolnie. Kto zdobył najwięcej punktów, otrzymywał honorowy tytuł „Klubowego Morphy`ego”. W ten sposób klub poznański czczył pamięć słynnego mistrza amerykańskiego, Paula Morphy`ego. Następny w kolejności zawodnik otrzymywał tytuł „Klubowego Andersena” - dla upamiętnienia sukcesów mistrza z Wrocławia, Adolfa Andersena, najwybitniejszego szachisty europejskiego połowy XIX wieku.

Statut przewidywał, że na zakończenie sezonu klub organizował wspólną uroczystość, której wszyscy członkowie ponosili koszty na równi. Trudno odpowiedzieć na pytania: czy w 1877 roku tylko formalnie zatwierdzono istnienie klubu, działającego bez statutu i rejestracji od lat 1838- 1840, czy też raczej klub - mając stary statut – opracował nowy, czyniąc zadość żądaniom policji. Prezesem klubu był dr Teodor Jarnatowski, zasłużony Wielkopolec. W 1876 roku wydał swe dzieło pt. „Higiena czyli nauka o zdrowiu”. Z pasją interesował się szachami.

*

W 1862 roku w Poznaniu pojawił się Johannes Zukertort wraz z rodziną. Pobyt Zukertorta przyczynił się do ożywienia życia w klubie, który przez ostatnie kilkanaście lat nie przejawiał zbyt wielkiej aktywności. Zukertort wyróżniał się wszechstronnością zainteresowań, ukończył medycynę, chemię i psychologię. Grał na pianinie, uprawiał fechtunek i strzelanie z broni małokalibrowej. Władzał biegle wieloma językami: polskim, rosyjskim, angielskim, niemieckim, francuskim, łaciną, hebrajskim, starogreckim, arabskim i sanskrytem. Był jednym z redaktorów „Neue Berliner Schachzeitung”. Zamieszczone przez niego artykuły zawierają trochę informacji: o współczesnych mu szachistach poznańskich, o tym, iż grywano m.in. w „Bazarze” i w cukierni przy ulicy Wilhelmowskiej (dziś Marcinkowskiego). Właśnie w tej cukierni Zukertort rozgrywał partie towarzyskie z poznańskimi szachistami narodowości polskiej, niemieckiej i żydowskiej.

W owym czasie do działaczy szachowych należeli: Walerian Szulc, znany poznanianin, właściciel przedsiębiorstwa złotniczo-zegarmistrzowskiego w Bazarze i długoletni prezes Towarzystwa Przemysłowego. Jego podpis figuruje pod statutem klubu. Statut podpisali także: Antoni Braun, Bogumił Graf, Roman Buchholtz, S. Berda i J. Wiśniewski. Prezesami Klubu byli: Wilhelm Kornfeld w 1883, J. Wiśniewski w 1884, J. Kornicker w 1888. Do klubu szachowego należeli Niemcy, Polacy oraz Żydzi. Z czasem kierowanie klubem przejęli Niemcy. Sytuacja Polaków pogarszała się, musieli grywać oddzielnie, mając poważne trudności ze znalezieniem lokalu. (3).

Okres przed I wojną – to pokazy gry jednoczesnej (symultany) różnych mistrzów przyjeżdżających do Poznania, turnieje wewnętrzne, próby rozgrywania partii „na ślepo” (bez patrzenia na szachownicę) itp. W imprezach tych brali udział również polscy członkowie klubu”. (12)

Z inicjatywy działaczy poznańskich w Poznaniu został założony Wschodnio-Niemiecki Związek Szachowy. W 1906 r. lokal klubu mieścił się w kawiarni „Bristol”, w hotelu o tej samej nazwie przy ulicy Zwierzynieckiej. 9 października 1912 r. mistrz rosyjski Znosko-Borowski rozegrał symultanę na 24 szachownicach, uzyskując wynik +19-4=1. Z polskich uczestników wygrali swe partie

Ignacy Kopa i Kazimierz Stock, zremisował Jan Osiński, przegrał Stanisław Nowakowski.

*

Gdy nasiliła się polityka germanizacyjna i dyskryminacja ludności polskiej ze strony władzy zaborczej Polacy zaczęli oddzielać się od Niemców. Wychodzące w Krakowie w latach 1912–1913 czasopismo „Szachista Polski” informowało o założeniu w Poznaniu w 1907 roku osobnego, liczącego osiemnastu członków, polskiego klubu szachowego i o trudnościach w znalezieniu siedziby w polskim lokalu (kawiarni lub restauracji). W związku z tym klub ten musiał ulokować się w restauracji niemieckiego hotelu „Monopol”, w którym szachiści polscy mogli spotykać się codziennie. „Szachista Polski” stwierdzał: „Mimo usilnych starań nie mogli się członkowie rozgościć w żadnym z polskich lokali, gdyż ich właściciele nie okazali zrozumienia [...] ani dla tej gry szlachetnej, ani dla własnego interesu. Dziwna rzecz, że w prastarym grodzie piastowskim polski związek szachowy zdołał znaleźć gościnę tylko u obcych, wśród wrogiego sobie żywiołu, znajdując wśród swoich - drzwi zamknięte! Smutne to – ale prawdziwe!”. (20) Sytuacja w 1912 roku uległa zmianie, kiedy to szachiści poznańscy postanowili zacieśnić więzy między sobą i znaleźli dla siebie polski lokal „Grand Cafe – Restaurant” przy placu Wilhelmowskim 18 (obecnie Plac Wolności). „Właściciel Góralski wydzielił ze swoich pomieszczeń jeden pokój z przeznaczeniem do gry w szachy. Walne zgromadzenie uchwaliło 31 października [1912 r.] jednogłośnie tam się przenieść i tam też zbierają się członkowie o godzinie 5-tej po południu”. (12)

W listopadzie 1912 roku z okazji wizyty mistrza Jacquesa Miesesa z Lipska prasa poznańska pisała w liczbie mnogiej o klubach szachowych w Poznaniu. Mieses został zaproszony przez organizatorów niemieckich. Szachiści polscy zgodzili się wziąć udział w symultanie pod warunkiem, że odbędzie się w polskim lokalu. Wybrano salę „Concordia” przy ulicy Wrocławskiej 18 (właściciel Kopiński). Rozegrano 31 partii. Mieses wygrał 23, przegrał 5, zremisował 3. Z Polaków zremisował Osiński, a przegrali Krzysztoporski, I. Mazanowski.

Tak więc przed I wojną światową istniały w Poznaniu dwa kluby szachowe: jeden niemiecki pod nazwą Posener Schach-Club i drugi skupiający Polaków, o różnych nazwach: Polski Klub Szachowy w Poznaniu, Poznański Klub Szachowy lub Poznański Klub Szachistów. Członkowie polskiego klubu spotykali się codziennie, rozgrywali partie towarzyskie i organizowali turnieje. W 1910 r. wygrali dwie partie korespondencyjne z Krakowskim Klubem Szachistów.

*

Istnieją przesłanki do stwierdzenia, że działalność klubowa w Poznaniu znajdowała oddźwięk na prowincji. W Archiwum Państwowym w Poznaniu w aktach Środy Wielkopolskiej pod datą 16 lutego 1910 roku znajduje się zgłoszenie do policji założenia polskiego klubu szachowego o nazwie „Klub Szachowców”, z prezesem Kazimierzem Śmiśniewiczem, sekretarzem K. Waligórą oraz Cz. Antkowiakiem i J. Kowalewskim. Klub posiadał polski statut, którego niemieckie tłumaczenie dostarczono policji na jej żądanie. Władze nazwały klub Schach Schroda. „Statut składał się z sześciu części: celu klubu; działalności; członkostwa; zarządu; rozwiązania klubu, zmiany statutu. Zadaniem klubu było organizowanie wspólnego spędzania czasu przy różnych grach, nie tylko szachach. Działalność polityczna była wykluczona. Przyjmowano członków mających ukończone 18 lat”. (12) Rok 1906 jest określony jako początek życia szachowego w Szamotułach (na podstawie kroniki Henryka Grafki). Brak jednak danych o kontaktach szachistów szamotułskich z Poznaniem. Wiadomo, że grywano w szachy w domach ziemiańskich: - w Trzcielinie koło Poznania w dworku rodziny Kopów, - w Brodnicy, wzmianka o udziale w 1913 roku Jana Plecińskiego w rozgrywkach korespondencyjnych.

Do wyróżniających się poznańskich szachistów należeli: Ignacy Kopa - w latach 1907–1909 pierwszy prezes polskiego klubu w Poznaniu; K. Krzystoporski - następny prezes od 1910 roku; Stanisław Nowakowski - poznański korespondent „Szachisty Polskiego” i Jan Osieński - nauczyciel i popularyzator gry wśród młodzieży i nauczycieli poznańskich (wygłaszał pogadanki, dawał symultany). Z wyżej wymienionych najlepsze wyniki uzyskiwał inż. Ignacy Kopa, który od czasu turnieju międzynarodowego w Barmen w 1905 roku uchodził za gracza klasy europejskiej.

Trudno wskazać który z polskich szachistów jako pierwszy pokazał się na międzynarodowej arenie. Niektórzy reprezentowali inne kraje, co wynikało z sytuacji politycznej, bowiem Polska znajdowała się pod zaborami. Oto kilka znaczących postaci.

Adolf Żytogórski (*1807 †1882). Po upadku Powstania Listopadowego w 1831 roku wyemigrował z kraju, z zaboru rosyjskiego, i zamieszkał w Anglii, gdzie poświęcił się grze w szachy. W literaturze światowej jest uważany za angielskiego zawodowego szachistę. Największą sławę zdobył jako wybitny znawca końcówek i analityk. Układał studia, a niektóre jego końcówki wież i gonic przeciwko wieży są aktualne do dzisiaj. Grał wiele partii z czołowymi szachistami świata aż do roku 1860. Pokonał słynnego Adolfa Andersena w partii towarzyskiej.

Szymon Winawer (* 1838 †1919). Zamożny kupiec z Warszawy. Grywał w szachy w warszawskiej kawiarni i łatwo wygrywał. Po zagranii kilku partii ze znanymi szachistami w słynnej „Cafe` de la Regence” zaryzykował udział w turnieju w Paryżu, w 1878 roku, organizowanym z okazji Wszechświatowej Wystawy. Cesarz Napoleon III ofiarował na I nagrodę wspaniałą wazę z sewskiej porcelany. Szymon zagrał wraz z dwoma Polakami, uciekinierami po upadku Powstania Styczniowego Hieronimem Czarnowskim (*1834 Warszawa, †1902 Kraków) i Samuelem Rozenthalem (* 1837 Suwałki † 1902 Francja). Zajął drugie miejsce za Ignatzem von Kolischem, a przed późniejszym pierwszym oficjalnym mistrzem świata Wilhelmem Steinitzem, co było wielką sensacją. Wyniki: von Kolisch 20 p. z 24 partii (turniej dwukołowy), Winawer 19 p. Steinitz 18 p. Neuman 17 p. de Were 14 p. Czarnowski zdobył 9 p. a Rozenthal 6 p. Wypada tutaj wspomnieć o ciekawostce: przy stolikach naszych reprezentantów podawano ich polską narodowość (Pologne), mimo że byliśmy wówczas pod zaborami. Warszawscy szachiści ofiarowali Winawerowi w podarunku srebrne szachy. Zainteresowanych, chcących prześledzić grę w zwycięskich partiach Sz. Winawera z: W. Steinitzem, Paryż 25.06.1867, M. Czigorinem, St. Petersburg 1875, W. Steinitzem, Norymberga 1896 oraz o incydencie związanym z ukaraniem von Kolischa i nie przedstawienie go cesarzowi, odsyłam do książki Andrzeja Filipowicza. Szymon Winawer dzielił I-II nagrodę ze Steinitzem w Wiedniu w 1882, wygrał turniej w Norymberdze

w 1883, był drugi w Paryżu w 1873 oraz znajdował się w pierwszej szóstce wielu turniejów. W końcu XIX wieku był klasyfikowany w czołówce światowej obok Anderssena, Steinitza, Zukertorta, Czigorina, Tarrascha, Pillsburego i Laskera”. (3)

Samuel Rosenthal. Pozostał we Francji, kilkakrotnie zdobywał mistrzostwo Paryża i reprezentował barwy Francji w turniejach międzynarodowych oraz redagował działy szachowe w tamtejszych periodykach.

Hieronim Czarnowski. Po latach wrócił do kraju i zamieszkał w Krakowie. Z jego inicjatywy w 1893 roku postanowiono spośród stałych bywalców kawiarni Schmidta w Krakowie przy ulicy Szewskiej utworzyć klub szachistów.

*

Czasopisma okresu międzywojennego rejestrowały sukcesy polskich szachistów na arenie międzynarodowej i przejawy życia organizacyjnego w głównych ośrodkach (Warszawie, Łodzi, Lwowie, Krakowie, Katowicach, Poznaniu, Toruniu, Białymstoku, Wilnie). Znajdujemy także wiadomości o turniejach. Los tych czasopism jest dobrą ilustracją warunków, w jakich uprawiano szachy w Polsce. W okresie energii i zapałowi działacze towarzyszył brak subwencji i mały krąg odbiorców – czytelników dysponujących środkami na prenumeratę lub kupowanie pism.

W 1920 roku w Warszawie ukazały się trzy numery miesięcznika „Szachista Polski” po czym pismo przestało wychodzić. W 1925 roku powstał lwowski „Miesięcznik Szachowy”, który zakończył żywot po ośmiu numerach. W 1929 r. redakcja „Polskiego Zadaniowca” zdołała wydać dwa numery „Szachów”. Organ Polskiego Związku Szachowego „Świat Szachowy” doczekał się jedynie kilku roczników (1926–1933).

Trwalszą egzystencję uzyskały pisma, ukazujące się w połowie lat trzydziestych: lwowski „Szachista” (od 1933 roku), warszawskie „Wiadomości Szachowe” od 1935 roku i katowickie „Nowiny Szachowe” (od 1938 roku). Mimo niepewnego bytu i krótkiego okresu działalności te czasopisma mają wielkie, wspólne zasługi dla rozwoju szachów w Polsce. Dzięki nim dokonywała się wymiana informacji o życiu szachowym w różnych regionach i miejscowościach. Redakcje organizowały rozgrywki koresponden-

cyjne, publikowały oryginalne zadania młodych polskich problemistów, organizowały zadaniowe konkursy – krajowe i międzynarodowe, nawiązywano współpracę z zagranicą, z innymi problemistami i przeprowadzano mecze międzynarodowe. Dwaj polscy problemiści Dawid Przepiórka i Marian Wróbel stali się uznanymi autorytetami międzynarodowymi.

Wszyscy uczestnicy turniejów w okresie międzywojennym byli amatorami w szachach. Pracowali zawodowo na życie, uczyli się w różnych szkołach. Wycofywanie się z turnieju, także po serii niespodziewanych porażek, przekreślających sukces, wpływało niekorzystnie na opinię o szachistach i obniżało rangę turnieju szachowego jako imprezy sportowej. Zwalczanie tego zjawiska trwało przez cały okres. Ramy niniejszego opracowania ograniczają autora do zasygnalizowania problemów, natomiast kompleksowe przedstawienie czytelnik znajdzie w książkach Andrzeja Filipowicza, Andrzeja Kwileckiego, Bogusława Polaka, Jerzego Zielonki i Józefa Kubickiego.

Mimo istnienia klubów i stowarzyszeń szachowych w wielu polskich miastach, w początkach XX wieku, podział Polski na zabory uniemożliwił powołanie organizacji szachowej, reprezentującej interesy miłośników królewskiej gry ze wszystkich ziem polskich. Sytuacja uległa zmianie po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 roku. Nastąpiło zjednoczenie i odrodzenie życia szachowego.

Rozdział II

Poznań jako znaczący ośrodek tradycji szachowych

W II Rzeczypospolitej

Dopiero po roku 1920, po zakończeniu okresu wojen i ustabilizowaniu się kraju, nastąpił wzrost zainteresowania królewską grą. Powstało wiele nowych klubów, sekcji i kółek szachowych. Do istniejących czterech polskich klubów - Krakowski Klub Szachistów, Lwowski Klub Szachowy, Łódzkie i Warszawskie Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej - dołączył 12 grudnia 1922 r. Gnieźnieński Klub Szachowy. W latach 1922–1939 GKSz prowadził rozległą działalność, na którą składały się turnieje klubowe, mecze z reprezentacjami innych miast, symultany oraz indywidualne i drużynowe mistrzostwa miasta.

W Poznaniu po zakończeniu I wojny światowej przy organizacji życia szachowego wystąpiło wiele problemów. Nie posiadano lokalu do gry. Spotykano się w kawiarniach i mieszkaniach prywatnych. W nowych warunkach politycznych i narodowościowych wystąpiły różnice zdań i starły się odmienne tendencje co do charakteru organizowanego klubu. Rozważano do jakich tradycji nawiązać, czy tworzyć klub wyłącznie polski, czy otwarty również dla ludzi innych narodowości, tzn. dla Niemców i Żydów. Spory trwały, a czas upływał. Na początku lat dwudziestych XX wieku istniało w Poznaniu wiele organizacji i towarzystw, których działalność - opisywana w prasie - uświadamiała szachistów, że zostają w tyle i że winni szybko dokonać wyboru. A. Kwilecki twierdzi „według zachowanych przekazów do 1926 r. istniał silny podział wśród szachistów aspirujących do stworzenia głównego klubu szachowego w mieście i do reprezentowania Poznania”. (12)

Wreszcie, w gazecie „Sportowiec” nr 1 z 4 stycznia 1924 roku odnotowano: „Od dawna kiełkująca myśl zrzeszania się wszystkich klubów w Poznaniu w Związek towarzystw została wprowadzona w czyn. Zebrani 23 listopada 1923 r. delegaci: Poznań-

skiego Klubu Szachistów (ul. św. Marcin 47), Poznańskiego Klubu Szachistów (kawiarnia Polonia) i Klubu Towarzyskiego Szachistów wybrali z pośród siebie zarząd tymczasowy Polskiego Związku Towarzystw Szachowych, z siedzibą w Poznaniu, z prezesem p. Czesławem Kaczmarkiem". Informacja ta była skierowana do wszystkich zwolenników gry szachowej w Polsce do zrzeszania się w towarzystwa, lub do wstępowania do już istniejących. (19) Wtedy to powstała pierwsza regionalna organizacja Polski Związek Towarzystw Szachowych łączący trzy kluby: Poznański Klub Szachistów, Klub Towarzystki Szachistów oraz Poznański Klub Szachowy. W lutym 1924 r. do stowarzyszenia przystąpiły: „Polonia”, „Święty Marcin”, Akademicki Klub Szachowy, „Dębiec” (wszystkie z Poznania), Bydgoskie Towarzystwo Szachistów oraz Gnieźnieński Klub Szachowy”. (3)

W 1924 roku zorganizowano Polski Związek Szachowy Województwa Śląskiego, a dwa lata później delegaci kilkunastu ośrodków, zgromadzeni na zjeździe w Warszawie, powołali Polski Związek Szachowy. Główne cele Związku określono następująco: - kierowanie życiem szachowym w Polsce i jego reprezentowanie, - rozwijanie szachów, - roztoczenie opieki nad poczynaniami lokalnymi, - organizowanie turniejów, - ułatwianie kontaktów z zagranicą, - inicjowanie i popularyzowanie wydawnictw szachowych, - tworzenie zrzeszeń szachowych. W miastach wojewódzkich powstawały związki okręgowe. Proces ten postępował wolno. Związki działały jako samowystarczalne stowarzyszenia klubów, sekcji i jednostek, w zasadzie bez pomocy ze strony państwa czy władz miejskich.

W 1932 r. pracownicy poczty i telekomunikacji utworzyli Klub Pocztców w Poznaniu, po przekształceniu Pocztoowego Związku Przystosobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego. Podstawową jednostką Pocztoowego PW były oddziały, które utworzono przy obwodowych urzędach poczty. Na czele oddziałów stały zarządy i komisje rewizyjne. Wśród 24 oddziałów znajdowały się m.in. oddziały: w Kościanie, Śremie, Lesznie i Grodzisku. PPW ma duży wkład w popularyzację gry w szachy. Potwierdzają to wzmianki prasowe. Tak np. 11 kwietnia 1937 roku odbyły się w świetlicy Pocztoowego Przystosobienia Wojskowego w Poznaniu rozgrywki szachowe pomiędzy „Wojskowym Klubem Szachistów”

56 pułku piechoty i „Sekcją Szachową Pocz. P. W”. Po bardzo ciekawej grze zwyciężyła Sekcja Szachowa Przystosowania Wojskowego 8,5:7,5 pkt. Udany debiut sekcji szachowej P.P.W. był prawdziwą niespodzianką dla rutynowanego „Wojskowego Klubu Szachistów”. (8)

Szachy nie zaliczone do żadnej z oficjalnych dziedzin, ujętych w programach polityki czy działań władzy państwowej, mogły liczyć na okazjonalną pomoc. Czynniki rządowe popierały głównie najważniejsze imprezy, które miały charakter prestiżowy dla Polski. I tak polska drużyna uczestniczyła w olimpiadach szachowych, odnosząc w nich wspaniałe sukcesy, m. in. zdobywając I miejsce na olimpiadzie w Hamburgu w 1930 roku. Polska była organizatorem olimpiady w Warszawie w 1935 roku, która przyniosła naszemu krajowi znaczny rozgłos za granicą.

Podstawę organizacyjną i finansową życia szachowego w Polsce stanowiły środki prywatne. Dlatego gra szachowa rozwijała się tam, gdzie była włączona do życia społeczności lokalnych, gdzie zyskiwała pomoc społecznych i prywatnych mecenasów lub zarządów komunalnych. W porównaniu z innymi ośrodkami, w sytuacji szachów poznańskich występowały i podobieństwa, i pewne różnice. W Poznaniu mecenat władz miejskich nie istniał. Sytuacja szachów w Poznaniu różniła się na niekorzyść w stosunku do co najmniej pięciu ośrodków: Warszawy, Śląska, Łodzi, Krakowa i Białegostoku.

W Warszawie szachiści korzystali z bliskości instytucji rządowych i otrzymywali od nich doraźną pomoc na organizowanie imprez ogólnopolskich bądź międzynarodowych. Na Śląsku kluby i sekcje posiadały zaplecze materialne w tamtejszych zakładach przemysłowych (subwencje na rzecz rozgrywek świetlicowych). W Łodzi szachy wspomagało zamożniejsze mieszczaństwo, dzięki czemu łódzcy szachiści byli najlepiej wyposażeni i prowadzili ożywioną działalność imprezową, najlepszą w Polsce. Klub szachowy w Białymstoku dysponował większymi środkami materialnymi z racji posiadania zamożnych mecenasów.

Szachiści poznańscy żalili się, że w II Rzeczypospoliej władze miejskie nie wykazywały większego zrozumienia dla szachów. Nie przyznano m.in. środków na zorganizowanie międzynarodowego turnieju szachowego w 1930 roku podczas Międzynarodowej Wystawy

wy Komunikacji i Turystyki. Miejskowa gazeta „Dziennik Poznański” z 24 kwietnia 1927 roku stwierdzał, że w krajach europejskich, w czasie trwania wystaw, szachiści otrzymują subwencję na urządzenie turnieju międzynarodowego, ale „nie dzieje się to w Poznaniu, mało zrozumienia dla tego rodzaju imprez i dla korzyści, jakie stąd płyną dla propagandy za granicą danego miasta, w którym odbywa się wystawa”. (12)

Sytuacja finansowa klubów i sekcji poznańskich była stale bardzo trudna. Jak stwierdza Andrzej Kwilecki jedną z głównych trosk wszystkich klubów był brak stałego lokalu. Ówczesne życie szachowe w całej niemal Europie było związane z kawiarnią. „Właściciele kawiarni niezbyt łaskawym okiem patrzyli jednak na szachistów, tolerowali ich za zło konieczne. Szachiści konsumowali niewiele, godzinami całymi ślęczeli nad partią w lokalu, czasem trudno ich nawet było wyrzucić, aby zamknąć lokal”. (1) (12)

Po II wojnie światowej

Fundusze pochodziły głównie ze składek członkowskich, czasem od udzielających wsparcia nieco lepiej sytuowanych sympatyków. W całym okresie powojennym w Poznaniu tylko jedna sekcja szachowa – kolejarska - działała nieprzerwanie. Dysponowała własnym lokalem, w jednym budynku, położonym w wygodnym punkcie miasta: w świetlicy w gmachu DOKP, następnie w Domu Kultury Kolejacza, przy ul. Marchlewskiego 142. Z czasem lokal ten stał się głównym miejscem imprez szachowych w Poznaniu. Do aktywu społecznego sekcji kolejarskiej działającej pod kolejnymi nazwami, ZZK „Kolejarz” i „Lecha” należeli m.in.: Feliks Majewicz, Stanisław Skowroński, Bolesław Różański, Kazimierz Stoiński, Alfred Tomaszewski, Janusz Woda, Lech Ziętkiewicz, Tadeusz Zieliński, Czesław Kędziora, Maciej Przysiecki.

W latach pięćdziesiątych XX wieku działacze poznańscy nie ustawiali w poszukiwaniu nowych form dla organizowanych imprez i nowych sposobów popularyzacji gry w szachy. Podjęto naukę gry wśród dzieci. Powstały pierwsze kółka szachowe w szkołach podstawowych, pierwsze turnieje drużyn szkół podstawowych, zorganizowano mistrzostwa miasta uczniów szkół podstawowych. Finaliści turnieju z 1956 r. (I Schmidt, III Bernard, IV Ereńska) w przyszłości należeli do krajowej czołówki.

Sekcja kolejarzka zorganizowała „dziecięcą szkółkę szachową”. Jak podaje A. Kwilecki kierownictwo okręgu i poszczególne sekcje przeprowadziły: kursy dla początkujących, turnieje zwane „pierwszym krokiem”, których uczestnicy spotykali się po raz pierwszy z zegarem szachowym, zapisywaniem partii, punktacją turniejową itp. Organizowano pogadanki z teorii szachowej, wieczory szachowe, w czasie których odbywały się spotkania z czołowymi szachistami, omawianie interesujących partii, symultany: w sekcjach, świetlicach, szkołach, domach kultury w różnych miejscowościach. Masową praktyką były mecze towarzyskie. Co roku odbywały się mecze reprezentacji Poznania z wieloma partnerami m.in. z reprezentacją Wielkopolski południowej, Wielkopolski północnej rozgrywane w Poznaniu, Kępnie, Kaliszu czy Gnieźnie oraz spotkania z reprezentacją Zielonej Góry, Wrocławia, Szczecina, Bydgoszczy, Łodzi, Inowrocławia i Katowic.

Do czołowych zadań zaliczono umasowienie szachów i popularyzację tej gry, stawiając na drugim miejscu rywalizację klubów i indywidualne osiągnięcia zawodników. Członkowie kierownictwa udawali się do różnych miast województwa dla nawiązania kontaktu, udzielania pomocy instruktażowej, wygłaszania prelekcji. Przystąpiono do organizowania kursów dla instruktorów i sędziów szachowych. Aktywną postawę czołowych szachistów poznańskich widać w Kościanie i Śmiglu. Mecze propagandowe (symultany) rozgrywali tu: Andrzej Kwilecki, Bogdan Pietrusiak, Włodzimierz Szmidt, Hanna Ereńska-Radzewska, Ignacy Nowak, Zbigniew Doda, Tomasz Lissowski, a drużyna Lecha Poznań spotykała się z Obrą Kościan.

Dużą popularność zyskały turnieje błyskawiczne (czas przysługujący do namysłu dla każdego zawodnika 5 minut na partię). Propagatorem „pięciominutowek” był Adam Mięśowicz. W popularyzacji gry błyskawicznej w Poznaniu dużą zasługę ma redakcja sportowa „Gazety Poznańskiej”, która m.in. wspólnie z sekcją szachów „Stali” przy Fabryce Maszyn Żniwnych, zorganizowała 6 czerwca 1953 roku w Domu Prasy przy ul. Grunwaldzkiej pierwszy turniej dla szachistów województwa poznańskiego. Do gry zgłosiło się 159 seniorów, 7 juniorów i 8 kobiet. Wśród seniorów I miejsce zajął A. Mięśowicz, wśród juniorów 9-letni Ryszard Bernard (było to jego pierwsze w życiu zwycięstwo turniejowe).

W następnych latach jeszcze dwukrotnie „Gazeta Poznańska” organizowała turnieje tego typu (1954, 1956), za każdym razem gromadząc ponad stu uczestników, w tym szachistów z innych rejonów kraju. W 1957 roku staraniem Spółdzielczego Klubu Szachowego zorganizowano dwudniowy turniej błyskawiczny nazwany „Turniejem Odrodzenia”. Zwyciężył A. Mięśowicz przed Z. Dodą. Od tego momentu impreza „przyjęła się” w Poznaniu i rozgrywana jest co roku. W jubileuszowym turnieju zorganizowanym w Warszawie w 1957 roku z okazji 10-lecia miesięcznika „Szachy” uczestniczyło ok. 300 szachistów z całego kraju - Poznań wprowadził do 10 osobowego finału Dodę, Mięśowicza i Kwileckiego.

Od 1951 roku rozgrywano turnieje o tytuł mistrza Wielkopolski. W sezonie 1951/1952 zapoczątkowano drużynowe rozgrywki o mistrzostwo Wielkopolski. Zdołano po raz pierwszy przeprowadzić ćwierćfinały na szczeblu powiatów, a następnie półfinały i finał (w sumie blisko 50 drużyn). W 1952 zainicjowano w Poznaniu indywidualne mistrzostwa Wielkopolski, w grze korespondencyjnej.

Zbigniew Doda

Najwybitniejszym szachistą Klubu KS Lech Poznań jest Zbigniew Doda, urodzony 22 lutego 1931 roku w Poznaniu, jeden z czołowych polskich szachistów w okresie po II wojnie światowej. Już w 1949 roku w Sopocie podzielił 4-6 miejsce na mistrzostwach Polski juniorów. W 1952 roku wygrał w Lublinie turniej z kompletem punktów i otrzymał tytuł kandydata na mistrza. W rok później podzielił 1-2 miejsce w bardzo silnie obsadzonym półfinale Mistrzostw Polski w Poznaniu. Do 1978 roku wystąpił w finałach aż 21 razy. Wywalczył tytuł mistrza Polski w 1964 roku w Warszawie, w 1967 roku w Szczecinie, oraz wicemistrza: w 1960 roku we Wrocławiu, w 1962 roku w Poznaniu i w 1965 roku w Lublinie. W rozgrywkach drużynowych MP zdobył 6 medali: w szachach klasycznych; złoty w 1987 roku w Jachrance, srebrny w 1961 roku we Wrocławiu, brązowy; w 1985 roku w Międzybrodziu Żywieckim i 1989 roku w Łebie oraz w grze błyskawicznej: srebrny w Poznaniu w 1970 roku i brązowy w Bydgoszczy w 1971 roku.

Zbigniew Doda reprezentował barwy Polski na siedmiu Olimpiadach Szachowych: Lipsk 1960 rok IV szach. [8,5/13], Złote Piaski 1962 rok III szach. [9,5/15], Tel Awiw 1964 rok I szach.

[5,5/13], Hawana 1966 rok II szach. [9/13], Lugano 1968 rok III szach. [8/13], Siegen 1970 rok II szach. [6/12], Nicea 1974 rok II szach. [6/13] zdobywając łącznie 52,5 pkt. w 92 partiach (57%). 27 razy reprezentował Polskę w meczach międzynarodowych, wystąpił w około 50 turniejach międzynarodowych: wygrał w 1968 roku w Wijk aan Zee w turnieju mistrzów [z 16], Bognor Ragis [52], w 1977 roku w C'oka 1-2 [12]. W 1969 i 1970 roku zajął siódme miejsce w turnieju arcymistrzów [16] i mistrzów [16] oraz 12 czołowych miejsc w innych turniejach. Za wyniki uzyskane w 1962 roku w Berlinie i na XV olimpiadzie w Złotych Piaskach FIDE nadała mu w 1964 roku tytuł mistrza międzynarodowego, był bliski wypełnienia normy arcymistrzowskiej. Najwyższy ranking w karierze Zbigniew Doda osiągnął 1 lipca 1971 roku, gdy z wynikiem 2430 pkt. był wśród Polaków drugi za arcymistrzem Włodzimierzem Szmidtem.

Zainteresowanych karierą Zbigniewa Dody odsyłam do opracowania Janusza Wody na stronie internetowej klubu, gdzie znaleźć można ciekawe szczegóły, rozegrane partie itd. Był ulubieńcem kibiców szachowych, rozegrał niezliczoną ilość symultan, odbył wiele spotkań, wykładów, poświęcił setki godzin na analizy, przekazywał swoje niezwykle cenne uwagi młodszym kolegom klubowym i innym miłośnikom szachów.

*

W 1951 roku zaczął wychodzić Biuletyn Sekcji Szachów WKKF, w którym zamieszczano wiadomości o imprezach, komunikaty organizacyjne partie turniejowe z terenu Wielkopolski. Wykonywany na powielaczu „Biuletyn” był łącznikiem między zorganizowanymi szachistami województwa. Po udanym starcie nastąpiła przerwa w jego wydawaniu: wznowiono go w maju 1958 roku. Przychylny klimat wśród dziennikarzy poznańskiej prasy („Gazety Poznańskiej”, „Expressu Poznańskiego”, „Expressu Sportowego”, w Polskim Radio) spowodował ekspansję tematyki szachowej w poznańskich środkach masowego przekazu lat pięćdziesiątych. Dla zilustrowania tego zjawiska podaję: „Express Poznański” publikował obszernie informacje o życiu szachowym w Poznaniu i Wielkopolsce, a w poniedziałkowym wydaniu „Expressu Sportowego” zamieszczano dłuższe artykuły o wydarzeniach

szachowych, ukazywano sylwetki mistrzów i od 1956 drukowano regularnie obszerny dział szachowy. „Gazeta Poznańska” publikowała cotygodniowy „Kącik Szachowy” oraz zorganizowała trzy turnieje korespondencyjne. Dom Prasy w Poznaniu przy ulicy Grunwaldzkiej 19 stał się jednym z ośrodków życia szachowego.

Powstawały pierwsze kółka szachowe w szkołach podstawowych, a Młodzieżowy Dom Kultury zorganizował w Ogródku Jordanowskim przy ulicy Bema pierwsze turnieje drużyn szkół podstawowych. Masową praktyką były mecze towarzyskie. Jeżeli odbywały się na wielu szachownicach, nazywane były meczami propagandowymi. (12)

Z punktu widzenia wyników sportowych, sekcja kolejarska należała do czołówki drużyn województwa. W 1955 r. zdobyła po raz pierwszy tytuł drużynowego wicemistrza województwa poznańskiego, w 1960 r. tytuł mistrza ligi międzywojewódzkiej poznańsko – zielonogórskiej.

Wzrost liczby imprez szachowych, a także urozmaicenie ich rodzaju, organizacji i przebiegu spowodował wzrost zainteresowania szachami i turniejami szachowymi. Pojawiła się nowa kategoria szachistów – zawodników sklasyfikowanych. Masowym zjawiskiem stało się uczestnictwo w imprezach szachowych uczniów szkół podstawowych, średnich i techników zawodowych. Wśród czołowych szachistów poznańskich znalazły się nowe nazwiska. Od 1951 roku wprowadzono do praktyki nowy rodzaj turniejów: turnieje klasyfikacyjne. Na wszystkich zrzeszonych szachistów nałożono obowiązek posiadania kategorii. Sekcje szachowe i władze okręgowe były oceniane m.in. z punktu widzenia liczby zorganizowanych turniejów klasyfikacyjnych. Od tego zależała wielkość dotacji otrzymanych na działalność. Ustanowiono pięć kategorii krajowych I-V oraz stopnie: pierwszy stopień kandydacki, kandydat na mistrza, mistrza pierwszego stopnia i mistrza krajowego. Turnieje klasyfikacyjne objęły w Poznaniu i województwie niemal wszystkie zrzeszenia szachistów. Kategorie można było także zdobyć za wyniki w mistrzostwach wojewódzkich i ogólnopolskich. Pierwszym szachistą poznańskim, który uzyskał (w 1952 roku) stopień kandydata na mistrza i następnie (w 1953 roku) mistrza pierwszego stopnia, był Andrzej Kwilecki.

Akcja upowszechniania szachów w Poznaniu i w Wielkopolsce była kierowana i realizowana zarówno przez władze okręgu, jak i poszczególne sekcje, a przede wszystkim przez konkretnych działaczy. B. Wierzejewski, stojący na czele władz szachowych w województwie przez całą niemal (z dwuletnią przerwą) dekadę upowszechniania (1951-1960), wykazał wiele energii i inicjatywy. Wiceprezesami byli F. Pochowski i Br. Stróżniak; członkami prezydium: M. Filip, Z. Kozłowski, A. Kwilecki, J. Krakowski, B. Różański, S. Skowroński, J. Wiatrowski. W akcję popularyzacji szachów włączyli się działacze klubowi i czołowi zawodnicy. Przystąpiono do organizowania kursów dla instruktorów i sędziów szachowych. (12)

Janusz Woda

Trzeba tu wspomnieć szachowy dorobek Janusza Wody. To wybitny sędzia szachowy klasy międzynarodowej (1987), działacz i instruktor. Od 1964 roku aktywnie działa w polskim środowisku szachowym. Zorganizował i sędziował ok. 400 turniejów i innych imprez szachowych, m.in. Międzynarodowe Festiwale Szachowe w Poznaniu, turniej strefowy mistrzostw świata w Warszawie, turnieje międzynarodowe w Rostoku (Niemcy), Mistrzostwa Polski mężczyzn, kobiet i juniorów. Od lat 60-tych XX wieku pełnił liczne funkcje w klubie i związkach szachowych. Był m.in. przewodniczącym Komisji Klasyfikacji i Ewidencji; wiceprezesem, a od 1980 prezesem Okręgowego Związku Szachowego w Poznaniu. Po zmianach administracyjnych w kraju zainicjował organizację w 1999 roku Wielkopolskiego Związku Szachowego. Przez ponad 26 lat kierował Okręgowym, a następnie Wielkopolskim Związkiem Szachowym w latach 1980-1992 i 1993-2007.

Od 1980 roku przez 23 lata był członkiem Zarządu Polskiego Związku Szachowego w Warszawie, pełniąc funkcje przewodniczącego Komisji Młodzieżowej, a od 1996 roku wiceprezesa ds. młodzieży. W latach 2004-2008 był prezesem Polskiego Związku Szachowego. Dwukrotnie sprawował funkcję kierownika reprezentacji Polski na Olimpiadach Szachowych (Saloniki 1988, Turyn 2006), był przedstawicielem PZSzach na 79. Kongresie FIDE (Drezno 2008).

Posiada I kategorię szachową, ale zaangażowanie w działalność zawodową, społeczną i sportową nie pozwoliło mu na większą aktywność turniejową. W latach 1970-1990 wygrał kilka turniejów szachów klasycznych i korespondencyjnych, na emeryturze (od 2004 roku) uczestniczy nieco częściej w turniejach, ponadto prowadzi szkółki szachowe w Poznaniu i Luboniu. W uznaniu zasług otrzymał wiele odznaczeń m.in. Złotą Odznakę PZSzach (1980), Odznaką Honorową *Za zasługi w rozwoju Województwa Wielkopolskiego* (2004). W 2000 roku nadano mu tytuł Honorowego Członka Polskiego Związku Szachowego.

Znacznym zmianom ulegał stosunek zrzeszeń do szachów i szachistów. W związku z tym zmieniała się przynależność klubowa zawodników i działaczy. Andrzej Kwilecki tak opisuje: niektóre zrzeszenia popierały sekcję szachową tak długo, jak długo pozostawała ona na niskim szczeblu rozgrywek. Awans i związany z nim wzrost wydatków na utrzymanie sekcji mógł oznaczać, paradoksalnie, przekreślenie jej egzystencji. Czołowi zawodnicy szukali takich sekcji, które nie tylko zapewniała im odpowiednie warunki treningowe, ale i finansowanie udziału w ogólnopolskich turniejach. Negatywnie na klimat wokół szachów wpływały różne „lobby” określonej dyscypliny np. piłkarskiej, bokserskiej czy innej - podnoszące kwestie np. czy szachy są „prawdziwą” dyscypliną sportu, nie wymagającą ruchu fizycznego itd.

Pocztowiec

Sekcja szachowa MZKS Pocztowiec, choć znacznie młodsza od kolejarskiej, miała nie mniejszy wkład do osiągnięć szachów poznańskich w rywalizacji ogólnopolskiej. Szachy do klubu trafiły w okresie działalności PPW, w latach trzydziestych. Po drugiej wojnie światowej szachy były początkowo główną atrakcją gier świetlicowych. Po reaktywowaniu Klubu Sportowego Pocztowiec w 1957 roku utworzono sekcję szachową. Kierownikiem został Tadeusz Biel. W działalności sekcji wyróżniamy trzy podstawowe nurty: - propagowanie szachów wśród pracowników i inicjowanie uprawiania tej dyscypliny jako sportu powszechnego; wyrazem tego nurtu są spartakiady, turnieje i mistrzostwa od urzędu, zakładu aż po okręg; - reprezentowanie pracowników poczty i telekomunikacji w licznych imprezach ogólnopolskich, a szczególnie w mistrzo-

stwach resortu łączności. - rozbudowanie systemu szkolenia wycynowego i startów w rozgrywkach I ligi i mistrzostwach Polski. (8)

W 1955 roku Pocztowiec odnotował zwycięstwo okręgu poznańskiego, w turnieju strefowym pracowników łączności w Zielonej Górze oraz zdobył tytuł Drużynowego Mistrza Polski Pracowników Łączności. Kolejne tytuły mistrzów Polski w latach 1961 i 1962. W 1968 roku w turnieju błyskawicznym w Gdańsku drużyna w składzie: Adam Mięśowicz, Andrzej Lissowski i Eugeniusz Półtorak zajęła pierwsze miejsce, zdobyła także Bursztynową Wieżę, a Adam Mięśowicz wygrał turniej indywidualnie. W 1987 roku w Kiekrzu Pocztowiec wywalczył drugie miejsce. W 1992 roku drużyna poznańskiego okręgu Poczty Polskiej wywalczyła kolejny raz tytuł najlepszej drużyny w resorcie łączności. Indywidualnie zwyciężył Leszek Węglarz (Poczta Polska), a drugie miejsce zajął Paweł Staniszewski (Telekomunikacja Polska S.A.). W 1995 roku w Mistrzostwach Polski Pracowników Łączności zwyciężył Włodzimierz Schmidt, uzyskując 9,5 pkt. [z 11], a w konkurencji drużynowej triumfowała reprezentacja okręgu Poczty Polskiej w składzie: K. Urban, W. Schmidt, L. Węglarz, II miejsce zajęła drużyna TP S.A. Okręg Poznań w składzie: M. Stypka, P. Staniszewski, K. Miedziński.

Drużyna Pocztownica 27 sezonów grała w I lidze. W drużynowych mistrzostwach Polski w latach 1969 i 1971 Pocztowiec zajmował trzecie miejsce. W 1981 roku I drużyna Pocztownica, startując w rozgrywkach I ligi, zajęła X lokatę grając w składzie: I. Nowak, M. Stypka, M. Nowacki, P. Ereński, M. Maćkowiak, W. Kałużny i H. Ereńska-Radzewska. Drużyna juniorów zajęła w rozgrywkach również X lokatę. Tworzyli ją: C. Kurowiak, L. Węglarz, D. Walenciak, P. Bojarski, J. Nikodem, I. Krysiak, R. Kurowiak. W 1982 roku drużyna juniorów występując w składzie: C. Kurowiak, D. Walenciak, L. Węglarz, P. Bojarski, I. Krysiak, J. Ereńska oraz J. Szymkowiak zajęła w Gdyni XI lokatę. Zawodnicy Pocztownica H. Ereńska-Radzewska, L. Węglarz, I. Krysiak zostali powołani do kadry narodowej. W 1985 roku w Międzybrodziu drużyna w składzie: I. Nowak, M. Stypka, L. Węglarz, R. Kujawski, B. Sołtys, P. Staniszewski, oraz H. Ereńska-Radzewska zdobyła złoty medal. W 1988 roku w Krynicy po raz drugi w historii Pocztowiec zdobył tytuł mistrza Polski i złoty medal. Mistrzowski

zespół wystąpił w składzie: I. Nowak 6 pkt., M. Stypka 6 pkt., K. Urban 7,5 pkt., R. Kujawski 5,5 pkt., L. Węglarz 6 pkt., H. Ereńska-Radzewska 8,5 pkt. Kierownikiem ekipy i jednocześnie zawodnikiem rezerwowym był P. Ereński. (8)

Mistrzostwa Polski Pracowników Łączności w szachach zorganizowano w 1996 roku w Głównym Ośrodku Szkolenia w Kiekrzu. Wystartowało 14 zespołów, w 4-osobowych składach – cztery drużyny reprezentowały Poczta Polska, a dziesięć Telekomunikację Polską S.A. Rywalizacja była bardzo zacięta. I miejsce zajął Okręg Poczty Polskiej z Gdańska, II Okręg Poczty Polskiej w Poznaniu, po 46,5 pkt., III Okręg Telekomunikacji Polskiej S.A. w Poznaniu 37,0 pkt. Rozegrano także mistrzostwa Polski w grze błyskawicznej. Startowało 48 zawodników. Czołowe miejsca zajęli: 1. Mariusz Mazalon PP Gdańsk 8 pkt. 2. Hanna Ereńska-Radzewska PP Poznań 7 pkt. 3. Mieczysław Stypka TP S.A. Poznań 7 pkt. 4. Włodzimierz Schmidt PP Poznań 6,5 pkt. 5. Ignacy Nowak PP Poznań 6,5 pkt. (8)

Ciekawe wydarzenie miało miejsce w październiku 1995 roku w Poznaniu. Polska była wtedy organizatorem Mistrzostw Europy Pracowników Łączności w Szachach, które rozegrano w ośrodku w Kiekrzu. Sędziami byli: Janusz Woda i Marek Zboroń. Na mistrzostwa przybyły reprezentacje z: Anglii, Austrii, Belgii, Danii, Holandii, Francji, Niemiec, Norwegii, Szwajcarii, Szwecji, Węgier i Polski. Belgia i Polska wystawiły po dwa zespoły, reprezentujące oddzielnie telekomunikację i pocztę. Reprezentacja Poczty Polskiej wywalczyła Mistrzostwo Europy. Punkty dla zwycięskiego zespołu zdobyli: poznaniacy Hanna Ereńska - Radzewska 2; Włodzimierz Schmidt 4,5; Klaudiusz Urban 4; Ignacy Nowak 3,5; Leszek Węglarz 3,5; oraz gdańszczanin Mariusz Mazalon 1,5. Reprezentacja Telekomunikacji Polskiej S.A. zajęła 10 miejsce, a punkty zdobyli: Paweł Staniszewski 5,5; Kuba Miedziński 4,5; Mieczysław Stypka 2,5; Jerzy Matuszczak 1 i szczecinianin Zbigniew Wilczyński 1,5. Turniej błyskawiczny o Puchar Dyrektora Poczty Polskiej Grzegorza Szermanowicza wygrał Niemiec Georg Gross 10 pkt., przed Klaudiuszem Urbanem 9,5 pkt. i Włodzimierzem Schmidtem 8 pkt. (8)

Hanna Ereńska

Najwyższe miejsce w historii Pocztownca zajmuje Hanna Ereńska-Barlo, występowała również pod nazwiskiem Ereńska-Radzewska. Arcymistrzyni (w 1981 roku jako pierwsza w historii polska szachistka), mistrzyni świata senierek 50+ (2007), mistrzyni świata senierek 50+ w szachach błyskawicznych (2002). Najlepsza polska szachistka w latach 1971-1984, od 2000 roku Członek Honorowy Polskiego Związku Szachowego. Sędzia szachowy klasy państwowej (1988), trener szachowy. W latach 1978-1990 była członkiem Komisji Kobięcej Międzynarodowej Federacji Szachowej; w latach 1980-1996 wchodziła w skład Zarządu Polskiego Związku Szachowego, pełniąc m. in. funkcję przewodniczącej komisji kobiecej. O wspaniałej karierze z przyjemnością można byłoby wiele pisać, lecz ramy opracowania zmuszają mnie do wybiórczo skrótego opisu.

Osiągnięcia szachowe: reprezentantka Polski w turniejach drużynowych; 8 razy grała na olimpiadach szachowych i zdobyła trzy medale, w Skopje 1972 rok medal srebrny - II szach. [7,5/9], w Buenos Aires 1978 rok - I szach. [5,5/13], Valletta 1980 rok - I szach. [9/13] dwa medale: brązowy wspólnie z drużyną, oraz za wynik indywidualny, Lucerna 1982 rok - I szach. [4/9], Saloniki 1984 rok - I szach. [7/12], Dubaj 1986 rok - II szach. [8,5/13], Saloniki 1988 rok - II szach. [5/10], Manila 1992 rok - IV szach. [5,5/8]. Raz startowała w drużynowych Mistrzostwach Europy - w Debreczynie 1992 rok - II szach. [1,5/3]. Reprezentantka Polski w turniejach eliminacyjnych mistrzostw świata kobiet; w turniejach strefowych 6 razy, w międzystrefowym 1 raz.

Występowała w indywidualnych Mistrzostwach Świata senierek 50+: zdobyła pięć medali (złoty, po 2 srebrne i brązowe), w Mistrzostwach Europy zdobyła 3 medale (2 złote i brązowe), w Mistrzostwach Polski Kobiet (18 finałów w latach 1970-1993 i zdobyła 11 medali (5 złotych, 3 srebrne i 3 brązowe), w drużynowych Mistrzostwach Polski 6 medali (2 złote i 4 brązowe), w indywidualnych Mistrzostwach Polski kobiet w szachach błyskawicznych: 15 medali (11 złotych, 2 srebrne, 2 brązowe), w drużynie 6 medali (5 srebrnych, 1 brązowy), natomiast w Błyskawicznych Mistrzostwach Świata 50+, - 1 medal złoty, w Mistrzostwach Niemiec Senierek 60+ także 1 medal.

Wybrane sukcesy: pięciokrotna mistrzyni Wielkopolski, dwukrotna mistrzyni Polski lekarzy oraz ponad 30 miejsc na podium w innych turniejach. Najwyższy ranking w karierze – 2310 (1 lipca 1992), najwyższe miejsce TOP 100 – 17-18 (1 lipca 1984) – 2240. W latach 1977 - 2002 otrzymała wiele odznaczeń i wyróżnień m.in. złoty medal „Za wybitne osiągnięcie sportowe” (1981). Imponujący dorobek tej wspaniałej szachistki jest godny najwyższego uznania. (5)

Włodzimierz Schmidt

Liderem klubowych szachistów był Włodzimierz Schmidt, arcymistrz (1976), trener szachowy klasy międzynarodowej (FIDE Senior Trainer 2004). Od 2006 roku członek Honorowy Polskiego Związku Szachowego. Wiceprezes PZSzach d.s. sportowych w latach 1999-2004 i od 2009. Przez kilka lat przewodniczący Kolegium Trenerów PZSzach, Laureat „Hetmana 2016” w kategorii Całokształt Działalności, publicysta szachowy (autor artykułów szkoleniowych, współautor książek, wieloletni współpracownik jugosłowiańskiego „Informatora szachowego”)

Osiągnięcia szachowe: reprezentant Polski w turniejach drużynowych; *olimpiady szachowe (14 razy) Warna 1962 rok V szach. [10/15], Tel Awiw 1964 rok VI szach. [3/8], Lugano 1968 rok IV szach. [8,5/14], Siegen 1970 rok IV szach. [10/15], Skopje 1972 rok I szach. [10,5/19], Nicea 1974 rok I szach. [12,5/21], Buenos Aires 1978 rok I szach. [7,5/14], La Valletta 1980 rok II szach. [9/13], Lucerna 1982 rok II szach. [7/13], Saloniki 1984 rok I szach. [7,5/13], Dubaj 1986 rok I szach. [6/12], Saloniki 1988 rok II szach. [6/11], Nowy Sad 1990 rok II szach. [3,5/8], Moskwa 1994 rok II szach. [3,5/8]. * Mistrzostwa Świata Studentów (3 razy) Mariańskie Łaźnie 1962 rok II szach. [7,5/13], Budva 1963 rok III szach. [4,5/10], Kraków 1964 rok II szach. [8/13], *Mistrzostwa krajów nordyckich jeden raz, medal brązowy w Aabybro II szach. [3,5/7] wspólnie z drużyną. W turniejach indywidualnych: - eliminacyjnych reprezentował Polskę w mistrzostwach świata, w turniejach strefowych (6 razy);

*Mistrzostwa Polski - 28 finałów w latach 1962-1995 i zdobył 15 medali (7 złotych, 2 srebrne, 6 brązowych). Zwyciężył: Poznań 1971 rok [11,5/17], Zielona Góra 1974 rok [13/17], Poznań

1975 rok [10/13], Warszawa 1981 rok I-II m. [19/15], dogrywka Warszawa (3/5), Lublin 1988 rok I-IV m. [10/15], dogrywka Słupsk 1988 rok 4/6], Warszawa 1990 rok I-III m. [9,5/15], dogrywka Warszawa 1990 (2,5/4], Gdańsk 1994 rok I-II m. [9/13], dogrywka Poznań 1994 (3/4], * w pozostałych 13 finałach w latach 1966-1995 zajmował miejsca IV-XIII.

*Mistrzostwa Polski w szachach szybkich dwa brązowe medale 1989, 1994. *Mistrzostwa Polski w szachach błyskawicznych 23 medale (16 złotych, 3 srebrne i 4 brązowe). *Mistrzostwa Świata juniorów do lat 20 XXIV m. 1961. *Mistrzostwa Polski juniorów 3 medale (2 złote, srebrny i V miejsce). * Mistrzostwa Wielkopolski 9 medali złotych, w latach 1959, 1961, 1963-1967, 1969, - pozycje medalowe w 22 innych turniejach, w latach 1961-1995.

W drużynowych: *Mistrzostwach Polski zdobył 17 medali (7 złotych, 2 srebrne, 8 brązowych). Złote; 1973-1977, 1979, 1981, srebrne 1988,1989, brązowe: 1969, 1971, 1978, 1980, 1986, 1987, 1998, 2001, *Super Puchar Polski Warszawa 2002, srebrny medal. *W szachach błyskawicznych 22 medale (8 złotych, 7 srebrnych, 7 brązowych). Mistrzostwa Europy Łącznościowców 2 medale (złoty w Poznaniu 1995 rok i srebrny Porto 2007 rok). Najwyższy ranking FIDE w karierze 2505 [1 stycznia 1978]. Piękna kariera arcymistrza Włodzimierza Schmidta. (5)

Ignacy Nowak

Ignacy Nowak-mistrz FIDE (1983), sędzia szachowy, trener szachowy I klasy (1985). Od 1981 roku był trenerem kadry PZSzach. jako trener-analityk z kadrą kobiet, w tym obsługa analityczna zespołu na olimpiadach szachowych (1982, 1984, 1986), z kadrą mężczyzn (1987-1988), obsługa zgrupowań szkoleniowych, konsultacji indywidualnych, w tym od 1979 z WGM Hanną Ereńską, praca instruktorska w klubie „Pocztowiec” Poznań.

W turniejach indywidualnych: *Mistrzostwa Polski 12 finałów w latach 1971-1990, złoty medal 1985 I-III m. [9/15, w dogrywce 1985 (3/4], pozostałe finały w latach 1971-1990 na miejscach V-X 5 razy) *Mistrzostwa Polski w szachach błyskawicznych 6 medali (2 złote 1973, 1987, 4 brązowe 1984, 1986,1988,1991), w pozostałych 8 występach 5 razy do VII miejsca. *Mistrzostwa

Wielkopolski 6 medali (4 złote 1970, 1971, 1974, 1975, srebrny 1972 i brązowy 1969).

Osiągnięcia szachowe: w turniejach drużynowych: *Mistrzostwa krajów nordyckich Pohia 1985 rok III szach. [5/7] brązowy medal wspólnie z drużyną. * Mistrzostwa Polski 3 medale (2 złote 1985, 1988, brązowy 1998). *Mistrzostwa Polski w szachach błyskawicznych 8 medali (2 złote 1974, 1996, 4 srebrne 1970, 1987, 1997, 2000, 2 brązowe 1971, 1998). Najlepszy ranking FIDE w karierze 2435 (1 lipca 1985). (5)

Klaudiusz Urban

Klaudiusz Urban mistrz międzynarodowy (1991), trener szachowy (2012). W turniejach drużynowych: * reprezentant Polski na olimpiadach szachowych 3 razy: Manila 1992 rok VI szach. [5/7], Erywań 1996 rok VI szach. [7,5/11], Elista 1998 rok VI szach. [5/8]. * mistrzostwa Europy 2 razy; Pula 1997 rok III szach. [3,5/9], Debreczyn 1992 rok V szach. [4,5/7]. * Mistrzostwa Polski 3 medale: złoty 1988 i 2 brązowe 1998 i 2001. *Super Puchar Polski srebrny medal 2002. *Mistrzostwa Polski w szachach błyskawicznych 6 medali (2 złote, 2 srebrne, 2 brązowe).

W rozgrywkach indywidualnych: *Mistrzostwa Polski 15 finałów, w latach 1991-2013, złoty medal Brzeg Dolny 1996 rok [9,5/15], srebrny Cetniewo 1991 rok [8,5/13], w 13 finałach w latach 1992-2013 osiem miejsc od V-X. *W szachach błyskawicznych 2 medale; srebrny Żnin 2000 rok, brązowy Łuków 1996 rok. *Mistrzostwa Polski juniorów; do lat 19 brązowy medal Miętne 1987 rok, do lat 17 VI m. Sobótka 1985 rok. *Młodzieżowe Mistrzostwa Polski mężczyzn medal srebrny 1989 i VI miejsce 1988. *Mistrzostwa Polski w szachach szybkich 5 razy od VII-XI miejsca, - medalowe miejsca wywalczył w przeszło 20 turniejach. Najlepszy ranking FIDE w karierze 2520 (1 października 2004). (5)

Ryszard Bernard

Ryszard Bernard mistrz FIDE (1980), sędzia szachowy klasy państwowej (1980), trener szachowy II klasy. W latach 1986-2012 brał udział we wszystkich olimpiadach FIDE w charakterze trenera reprezentacji Polski kobiet (1988-1994), trenera-kapitana reprezentacji Polski na olimpiadach szachowych niewidomych i słabo

widzących (1988-2012), trenera-kapitana międzynarodowych reprezentacji niewidomych IBCA (1988-2012). W tym okresie Polacy wywalczyli kilkanaście medali w rozgrywkach międzynarodowych, w tym złoty medal na mistrzostwach świata kobiet (T. Dąbrowska – 1986), mistrzostwach Europy (T. Żółtek – 1999 i Piotr Dukaczewski – 2011) i w drużynowych mistrzostwach świata (reprezentacja – 2001, 2004, 2005). Dyrektor i trener Młodzieżowej Akademii Szachowej, autor książek szachowych. Wielokrotnie odznaczany za wybitne osiągnięcia trenerskie. Honorowy Członek Polskiego Związku Szachowego (2008). Laureat Hetmana 2011 w kategorii Całokształt Działalności. Stały współpracownik miesięcznika Szachista. Autor książek szachowych.

Osiągnięcia szachowe. Indywidualne *Mistrzostwa Polski 7 finałów, najlepsza lokata Poznań 1975 IV miejsce. *Mistrzostwa Polski w szachach błyskawicznych 10 finałów. *Mistrzostwa Polski juniorów 3 finały. *Mistrzostwa Polski Kolejarzy 7 medali (3 złote, srebrny i 3 brązowe). *Mistrzostwa Wielkopolski 5 medali (2 złote, 2 srebrne i brązowy). *W ponad 15 innych turniejach miejsca na podium. Drużynowe: *Mistrzostwa Polski 3 medale (złoty 1987, 2 brązowe 1985, 1989). * Mistrzostwa Polski w szachach błyskawicznych 4 medale (złoty 1984, 2 srebrne 1970, 1991, brązowy 1971). *Mistrzostwa Polski Kolejarzy 7 medali (złote 1967, 1968, srebrny 1971, brązowe 1969, 1970, 1976). Najwyższe rankingi w karierze; FIDE 2415 (1 lipca 1984), ICCF 2438 (1992). (5)

Rozdział III

Szachy w Kościanie od 1912 roku

W 1912 roku – przed, w trakcie i krótko po igrzyskach olimpijskich w Sztokholmie – w zaborze pruskim powstało kilka polskich klubów sportowych, w tym „Fervor” Kościan.(17) Twórcy i zawodnicy „Fervoru” byli sportowcami wszechstronnymi - uprawiali m. in. boks, gimnastykę, jazdę konną, lekkoatletykę, strzelectwo, szachy, a ich nazwiska wiążą się później z rozwojem w mieście zorganizowanych form wielu dyscyplin. Od samego początku twórcom klubu przyświecała idea kształtowania zdrowego i mądrego człowieka, poprzez wychowanie fizyczne oraz zintegrowania całego środowiska sportowego, z młodzieżą szkolną uprawiającą sport.(2) W statucie „Fervoru”, zapisano m.in. „(...) Celem klubu jest pielęgnowanie wszelkich sportów, a zwłaszcza gry w piłkę nożną oraz utrzymywanie łączności z innymi klubami i towarzystwami sportowymi. Do osiągnięcia celu dąży klub przez urządzenie zawodów, gier sportowych, wycieczek, odczytów i wykładów. Członkiem klubu może zostać każdy, który ukończył 16-ty rok życia”.(17)

Warunki, w jakich powstał pierwszy klub polski w Kościanie, wyczerpująco przedstawił Bogusław Polak w książce p.t. „Sport kościański w latach 1912 – 1974” [Kościan 1974]. Autor uwzględnił wszystkie dyscypliny w klubach sportowych i w organizacjach paramilitarnych „Sokół” i „Przysposobienie Wojskowe”.(14) Udzielił także odpowiedzi na pytanie: jaki wpływ na rozwój sportu wielkopolskiego, a kościańskiego w szczególności, wywierała w poszczególnych okresach, sytuacja gospodarcza-polityczna? W 1922 roku „Fervor” poza piłką nożną prowadził sekcje: lekkoatletyczną, ciężkiej atletyki (boks, zapasy), szachową i tenisa stołowego.(17)

W latach 1924-1925 w Towarzystwie Sportowym „Fervor” nastąpił kryzys, wynikający głównie z braku jedności w obrębie zarządu w odniesieniu do koncepcji funkcjonowania klubu oraz z trudności finansowych. Rozpoczął się rozpad poszczególnych

sekcji i odpływ zawodników do innych klubów. Jakby dla równowagi pomyślnie rozwijało się, powstałe 8 maja 1922 roku, Towarzystwo Sportowe "Sarmacja". W klubie tym w sezonie letnim dominowały: piłka nożna, lekkoatletyka, koszykówka, siatkówka, strzelectwo i pływanie; w sezonie zimowym działalność rozwijały sekcje gier towarzyskich (szachy i warcaby), rozgrywano mistrzostwa w ramach sekcji.(14)

„Sarmacja” oficjalnie zakończyła swą działalność w roku 1930.(2) Nie ulega jednak wątpliwości, że jej zasługi dla spopularyzowania szachów w tamtym okresie są bardzo duże. Kościańscy szachiści, podobnie jak to miało miejsce w Poznaniu, toczyli pojedynki w kawiarniach, hotelach i mieszkaniach prywatnych. Kluby „Fervor” i „Sarmacja” organizowały dla swoich członków spotkania, pogadanki, „wieczory towarzyskie”, a także zawody sportowe. Członkowie Zarządów klubów spotykali się najczęściej w Hotelu Warszawskim (przy dzisiejszej ulicy Marszałka Józefa Piłsudskiego) oraz w mieszkaniach prywatnych prezesów. Potwierdzenia znajdują się w informacjach podawanych w codziennej prasie, wydawanej w Kościanie.

W „Gazecie Polskiej”

Wychodzący w Kościanie dziennik o nazwie „Gazeta Polska” podawał m.in.(38):

- 7 listopada 1924 – Nadzwyczajne Walne Zebranie w K.S. „Fervor”. Na porządku obrad m.in. sprawozdanie ustępującego zarządu, wybór zarządu,
- 30 grudnia 1924 – miesięczne zebranie zarządu K.S. „Sarmacja”,
- 22 grudnia 1925 – Klub Sportowy „Fervor”. O wpół 8-mej wieczór towarzyski z grą w szachy, sympatycy mile widziani,
- 28 grudnia 1925 – Klub Sportowy „Sarmacja” - w każdy wtorek od godz. wpół 8 wieczorem w Hotelu Warszawskim - gra w szachy, warcaby i różne,
- 4 stycznia 1926 – K.S. „Sarmacja” – w każdy wtorek od godz. wpół 8 wieczorem gra w szachy. Jutro we wtorek rozgrywki w warcaby o mistrzostwo klubu dla pań i rozstrzygnięcie sprawy rozgrywek o mistrzostwo w bilard,

- 7 stycznia o godz. 8,15 wieczorem zebranie zarządu u druha prezesa,
- 11 i 18 stycznia 1926 – K.S. „Sarmacja” wieczorki towarzyskie (z grą w szachy) w Hotelu Warszawskim, a 17 i 25 listopada 1926 w Hotelu Viktoria (obecnie Aleje Tadeusza Kościuszki),
- 18 stycznia 1926 – informacje o: rozgrywkach o mistrzostwo klubu na 1926, o Walnym zebraniu Klubu „Sarmacja” 23 bm., Klubu „Fervor” 20 bm. w Hotelu Warszawskim,
- 5 listopada 1926 – K.S. „Sarmacja” Oddział Szachistów. Członkowie, którzy pragną wziąć udział w rozgrywkach o mistrzostwo klubu niech zgłoszą się na listę u dh. wiceprezesa, do 10 bm.,
- 30 listopada 1926 – K.S. „Sarmacja”- zebranie zarządu u dh prezesa przy Poznańskim Przedmieściu 34 na 1 p.,
- 7 listopada 1926 – K.S. „Sarmacja”, w środę zebranie plenarne w salce Hotelu Warszawskiego. Potem zebranie szachistów,
- 13 i 15 listopada 1926 – K.S. „Sarmacja” Oddział Szachistów – zebranie konstytucyjne odrębnej sekcji szachowej, z powodu braku jakiegokolwiek zrzeszenia miłośników gry szachowej na naszym terenie, w piątek 17 bm.,
- 28 grudnia 1926 – Sekcja Szachistów przy K.S. „Sarmacja”. Dziś o godz. 8 rozpoczyna się turniej wewnętrzny o mistrzostwo sekcji w „Eldorado”,
- 7 stycznia 1927 – Sekcja Szachistów przy K.S. „Sarmacja”. Dziś ostatnie rozgrywki o mistrzostwo sekcji. Kto dziś się nie stawi, partie przez niego nierozegrane zaliczane będą przeciwnikom za wygrane. Więc o liczne i punktualne przybycie prosi Zarząd,
- 14, 28 stycznia, 8 i 11 lutego 1927 – Sekcja Szachistów przy K.S. „Sarmacja”- rozgrywki towarzyskie w kawiarni „Eldorado” (przy Alejach T. Kościuszki nr 6). Przybycie wszystkich bardzo pożądane. Zarząd,
- 28 stycznia 1927 – II turniej szachowy o mistrzostwo miasta Kościana pod protektorem p. burmistrza Koszewskiego odbędzie się w początkach lutego bm., (23.1)
- 11 lutego 1927 – II turniej szachowy o mistrzostwo miasta Kościana rozpocznie się w niedzielę 13 bm., o godz. 5 po południu w lokalu kawiarni „Eldorado” przy Alejach Kościuszki. Biorący udział w turnieju winni punktualnie stawić się i uiścić opłatę 4 zł. Kto się jeszcze nie zapisał do turnieju, a pragnie w nim brać udział,

może to uczynić w niedzielę, bezpośrednio przed rozpoczęciem rozgrywek. Miłośnicy gry szachowej będą mieli doskonałą sposobność rozwinięcia swych talentów na tym polu.

- 12 lutego 1927 – turniej szachowy o mistrzostwo miasta Kościana pod protektorem p. burmistrza Koszewskiego rozpoczyna się w niedzielę 13 bm. O godz. 5-tej po południu w kawiarni „Eldorado”. Pragnący wziąć udział w turnieju mogą się jeszcze bezpośrednio przed jego rozpoczęciem zgłosić. Przy tej sposobności zaznaczamy, że szachy nie tylko są bardzo godziwą rozgrywką w wolnych chwilach, lecz także kształcą znakomicie umysł, rozwijają w wysokim stopniu zdolność szybkiego myślenia i orientacji.
- 14 lutego 1927 – II turniej szachowy o mistrzostwo miasta Kościana rozpoczął się wczoraj w lokalach kawiarni „Eldorado”. Dotychczas bierze w nim udział 11 osób, lecz jeszcze będą uwzględnione zgłoszenia we wtorek 15 bm. Później lista biorących udział w turnieju będzie bezwzględnie zamknięta. Rozgrywki o mistrzostwo odbywają się we wtorki, czwartki, soboty i niedziele o godz. 8-ej wieczorem w „Eldorado”.
- 18 lutego 1927 – K.S. „Sarmacja” – zebranie członków zarządu w domu u prezesa.

W „Sarmacji” i „Helladzie”

W kawiarni „Eldorado” zbierała się inteligencja. Dla uczniów rzemiosła miejscem spotkań była Bursa Rzemieślnicza w Kościanie, przy ówczesnej ulicy Dominikańskiej, nad którą nadzór sprawował wikariusz z parafii farnej. Uczniowie mogli tam korzystać z biblioteki parafialnej i Towarzystwa Czytelni Ludowych oraz grać w szachy, warcaby itd.

W 1925 roku prezesem „Sarmacji” wybrano dra med. Henryka Tomkiewicza, a w skład zarządu weszli młodzi działacze (wszyscy grający w szachy), m.in.: Kazimierz Abt, Antoni Kortus, Maksymilian Jurga, Józef Ratajczak, Edward Tomaszewski. Tomkiewicz widział przyszłość zespołu sportowego w zapleczu młodzieży, troszczył się o zdrowie zawodników. Z jego inicjatywy i za jego pieniądze powstało wtedy boisko do gry w piłkę nożną. On także był - w 1926 roku – inicjatorem szachowych mistrzostw miasta

Kościana, fundatorem nagród, a zebrania klubu odbywały się w jego mieszkaniu. Do końca życia pozostał wierny ideałom sportu. W uznaniu autentycznych zasług Miejska Rada Narodowa w Kościanie uchwałą z 26 maja 1974 roku, pośmiertnie, nadała stadionowi MKKS „Obra” imię dra med. Henryka Tomkiewicza. W 1970 roku otrzymał Złotą Odznakę PZPN. Od 1935 do 1939 roku był prezesem Kościańskiego Klubu Sportowego KKS.(15)

*

W 1923 r. w Kościanie, w gimnazjum dla chłopców (później Gimnazjum i Liceum im. św. Stanisława Kostki), powstało Gimnazjalne Koło Sportowe (GKS) „Hellada”. Duże zasługi w rozwój „Hellady” wniósł mgr Mieczysław Balcer, nauczyciel gimnazjum i trener GKS, doskonały znawca przedmiotu i pedagog. Był to jedyny trener w Kościanie, posiadający wykształcenie w kierunku wychowania fizycznego. Niespożyta energia Balcera i jego społeczne zaangażowanie w ogólny rozwój kultury fizycznej na terenie miasta, zjednały mu wielką sympatię całej młodzieży i społeczeństwa.(14) M. Balcer wpłynął na rozwój szeregu dyscyplin np. koszykówki, siatkówki, sportów wodnych i zimowych.

W roku szkolnym 1931/32 dyrektorem kościańskiego gimnazjum został prof. Zygmunt Irzabek. Uczył łaciny, języka niemieckiego oraz prowadził chór szkolny. Z jego inicjatywy powstała szkolna świetlica, którą dyrektor często odwiedzał, grając bardzo chętnie z uczniami w szachy. Z jego inicjatywy odbywały się turnieje szachowe o mistrzostwo szkoły. W 1938 roku uczestniczyło w nich 32 uczniów - mistrzem gimnazjum został Edmund Rajewski, który w czasie wojny zorganizował w Kościanie antyniemiecką grupę konspiracyjną „Pakt Czterech”, aresztowany przez gestapo, torturowany, skazany na długoletnie więzienie, osadzony w zakładzie karnym w Rawiczu, zmarł 3 grudnia 1942 roku w więziennym oddziale szpitalnym w Miejskiej Górze.

Prof. Z. Irzabek, orędownik sportu szkolnego, popularyzator gry w szachy, zwolennik kształtowania młodych charakterów przez pieśń i muzykę, był niewątpliwie jednym z największych autorytetów w regionie kościańskim. 23 października 1939 roku rozstrzelany został w zbiorowej publicznej egzekucji na Rynku w Kościanie.(10)

*

W latach trzydziestych XX wieku dr med. Oskar Bielawski - wielce zasłużony dla leczenia chorych nerwowo - wprowadził w Krajowym Zakładzie Psychiatrycznym elementy wychowania fizycznego, oraz terapię poprzez gry i zabawy, wycieczki, czytelnictwo książek, słuchanie muzyki i organizację przedstawień teatralnych. Dla chorych zbudował salę gimnastyczną, stadion sportowy, pływalnię, korty tenisowe i świetlicę. Sam grał w szachy i zalecał tę grę swoim lżej chorym pacjentom.(4)

Po wojnie

Po wyzwoleniu byli działacze kościańskich klubów przystąpili do odtwarzania życia sportowego. 18 marca 1945 roku w sali Kurkowego Bractwa Strzeleckiego w Kościanie - z inicjatywy przedwojennego działacza Leona Losiaka - odbyło się zebranie członków KS „Unia” i KKS, na którym powołano Klub Sportowy „Obra” Kościan, z tymczasowym zarządem. Patronem klubu była Cukrownia „Kościan”, której dyrektor inż. Władysław Boye od dawna pasjonował się sportem amatorskim.(17) Przedsiębiorstwo to miało także własny Cukrowniczy Związkowy Klub Sportowy „Burza” Kościan (CZKS) zawiązany w 1947 roku. Jego prezesem i patronem był dyrektor Cukrowni „Kościan” inż. Marian Reszelski. W klubie działało 8 sekcji m.in.: lekkoatletyczna, piłkarska, tenisa stołowego i szachowa. (17)

Klub Sportowy „Obra” 25 stycznia 1948 roku otrzymał nazwę Klub Sportowy Związku Zawodowego Kolejarzy „Obra” Kościan. W 1950 r. wprowadzono centralne kierowanie sportem – przeprowadzono czystki personalne, które przeniosły się także na kulturę fizyczną. Zlikwidowano związki sportowe poszczególnych dyscyplin, a utworzono Główny Komitet Kultury Fizycznej. KSZZK „Obra” w 1950 roku zmienił nazwę na ZS (Zrzeszenie Sportowe) „Kolejarz” Kościan. Do 1955 r. nazwę zmieniano dwukrotnie: na ZKS (Związkowy Klub Sportowy) „Kolejarz” Kościan i KS (Klub Sportowy) „Kolejarz” Kościan. W 1956 r. przyjęto nazwę KKS (Kolejowy Klub Sportowy) „Obra” Kościan.

Bogusław Polak uważa, że reorganizacje kultury fizycznej i częste zmiany w tej dziedzinie po wojnie miały zdecydowanie

negatywny wpływ na rozwój sportu w Kościanie. Umasawiając ponad miarę sport szkolny i zakładowy, co najgorsze, zerwano naturalne powiązania sportu szkolnego ze sportem klubowym.

W 1955 roku „Kolejarz” posiadał sekcje: koszykówki (kierownicy drużyn: Zdzisław Hain i Leon Losiak), siatkówki (Wacław Albiński), tenisa stołowego (Stanisław Osiecki), szachową (Wacław Sibilski), bokserską (Sylwester Sobecki), pływacką (Bolesław Włodarczak), strzelecką (Piotr Wytyk) i lekkoatletyczną (Zenon Kaczorowski). Ponownie sięgnięto do przedwojennych wzorców. Powołano 3-osobową komisję (Władysław May, Rościśław Ruszkiewicz i Józef Sałacki), która miała ustalić przyczyny niepowodzeń sportowych kościańskich drużyn. Wnioski tej komisji pomogły przełamać impas w wielu dyscyplinach. Do zarządu KKS „Obra” powrócili działacze odsunięci dawniej z powodów politycznych. Działaczem numer jeden klubu „kolejowego” był do końca swego życia Bolesław Włodarczak, w dziedzinie koszykówki inż. Rościśław Ruszkiewicz. Obok nich wyrastały takie osobistości, jak: Józef Abraszewicz, Tadeusz Borowiak, Wacław Konik, Józef Krawczyk Edward Mocek, Krzysztof Ruszkiewicz, Ryszard Ruszkiewicz i Jan Smoczyk. Bolesław Włodarczak całe swoje powojenne życie poświęcił sportowi kościańskiemu. Jego imię nosi hala sportowa na Łazienkach. (17) Po październiku 1956 roku do działalności na rzecz sportu znów włączyli się ponownie lekarze kościańscy lek. med. Henryk Florkowski, lek. med. Horst Gaca, lek. med. Mieczysław Olek i senior dr med. Henryk Tomkiewicz.

Od „Burzy” do „Obry”

Grę w szachy, jako sport wyczynowy, zaczęto w Kościanie traktować w 1950 roku w sekcji szachowej CZKS (Cukrowniczego Związkowego Klubu Sportowego) „Burza” z jej opiekunem w przedsiębiorstwie inspektorem bezpieczeństwa i higieny pracy, a prywatnie wielkim pasjonatem szachów - Wacławem Albińskim. W tej drużynie występowali m.in. późniejsi twórcy sekcji szachowej w KKS „Obra” Kościan. Do wyróżniających się szachistów należeli: Ryszard Drąg, Stanisław Gidaszewski, Stanisław Szymanowski, Stanisław Grześkowiak, Maria Bosy, Stanisław Staszewski, Marian

Tyczewski i Marian Koszewski. Regularne rozgrywki odbywały się między drużynami związkowymi wielkopolskich cukrowni.

W 1956 r. powstała sekcja szachowa KKS „Obra” Kościan. Była to zrazu jedna z nielicznych sekcji istniejących w Wielkopolsce, co w konsekwencji powodowało ograniczenie się w początkowym okresie do rozgrywek wewnętrznych. Sekcją kierowali Waław Konik i Stanisław Staszewski – treningi prowadzili dwa razy w tygodniu. Po roku do rozgrywek ligowych zgłoszono dwie drużyny. Pierwsza drużyna w 1958 r. awansowała do klasy A. Występowali w niej: Ryszard Drąg, Bogdan Grodzki, Zenon Klupsch, Waław Konik, Marian Mencil, Stanisław Staszewski, Władysława Majorczyk i junior Janusz Majorczyk.

Druga – mimo dobrych wyników – z powodów regulaminowych awansować nie mogła. Grali w niej: Waław Albiński, Alojzy Gałeczki, Kazimierz Kolasiński, Marian Koszewski, Teofil Wachowski i Janina Klupsz.(17) W latach 1956 – 1961 szachiści Obry dominowali w mistrzostwach miasta i powiatu. Niestety w 1962 roku, w którym szachiści Obry odnieśli największy sukces (czwarte miejsce w rozgrywkach klasy A), z powodu trudności finansowych sekcję rozwiązano, a zdekompletowane drużyny wycofano z rozgrywek.(14), (31)

*

W miesięczniku „Szachy”, „Biuletynach Informacyjnych Związku Szachowego”, kronikach sekcji szachowych, wiadomościach prasowych i innych znajdują się potwierdzenia startów szachistów kościańskich. I tak:

W seansie gry jednoczesnej (symultanie), na 12 szachownicach rozegranej 12 lutego 1954 roku w świetlicy dla podróżnych na Dworcu Głównym w Poznaniu przez Bogdana Pietrusiaka startował Andrzej Bolesław Szymanowski. Ogólny wynik dla mistrza Pietrusiaka 8,5:3,5 (+ 8=1-3).

1. Pietrusiak Bogdan: - Grześkowiak Waław 1:0, Stefański Kazimierz 1:0, Przybylczak Zdzisław 0:1, Robczyński Czesław 0:1, Szymanowski Andrzej Bolesław 1:0, Paczkowski Jerzy 1:0, Kmiecchowiak Bronisław 0,5-0,5 Baszczyński Lech 1:0, Rajewski Emil 1:0, Melcer Tadeusz 0:1, Roman Romanik 1:0, Buda Janina 1:0.(30)

„Seanse gry jednoczesnej (symultany) polegają na rozgrywania przez jednego zawodnika równocześnie wielu partii z przeciwni-

kami, z których każdy gra na odrębnej szachownicy. Symultana jest imprezą propagandową i ma na celu popularyzację gry w szachy”.(9)

13.02.1954 w świetlicy dworcowej na Dworcu Głównym w Poznaniu odbył się mecz towarzyski z Kolejarem Poznań, na 10 szachownicach. Zwyciężył Kolejarka Poznań w stosunku 8:2. Andrzej Bolesław Szymanowski w pojedynku z Edwardem Stróżykiem zdobył pół punktu.(30)

6.03.1954 w świetlicy dla podróżnych na Dworcu Głównym w Poznaniu odbyła się kolejna symultana Bolesława Pietrusiaka zakończona kolejnym zwycięstwem, w stosunku 6,5:3,5 (+6=1-3). W symultanie brał udział Andrzej Bolesław Szymanowski.(30)

6.03.1954 w świetlicy fabrycznej Wielkopolskiej Fabryki Wozów w Śremie, rozegrano mecz towarzyski w szachach pomiędzy Spójnią Śrem a Spartakiem Liceum w Śremie. Pojedynki rozegrano na 10-ciu szachownicach.

Spójnia	Spartak	4:6
1. Lange Jerzy	- Ślązak Bogdan	1:0
2. Bartz Ryszard	- Mrozek Józef	1:0
3. Zieliński Józef	- Bartz Andrzej	1:0
4. Grajewski Franciszek	- Tomaszewski Zenon	R
5. Szczepaniak Marian	- Maciejewski Kazimierz	R
6. Bartkowiak Marian	- Piaskowski Władysław	0:1
7. Tomaszewski Hieronim	- Cofta Ryszard	0:1
8. Tomczak Albin	- Staniszewski Tadeusz	0:1
9. Tomczak Sylwin	- Nawrot Tadeusz	0:1
10. Konieczny Stefan	- Łuczak Kazimierz	0:1

13.03.1954 w Liceum w Śremie rozegrano mecz rewanżowy. Zwyciężyła ponownie drużyna Spartaka w stosunku 6 : 4. Autor opracowania zdobył kolejny punkt. Drużyna Spartaka wystąpiła w tym samym składzie. Barw Spójni bronili: zwycięsko Lange J., Bartz R., Tomczak A., Tomczak S., przegrali pojedynki Zieliński J., Bartkowiak M., Mieloszyński R., Tomaszewski H., Szczepaniak M. i Grajewski F.(16)

Nowopowstała sekcja szachowa TKKF (Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej) w Kościanie zorganizowała seans gry jednocześniej. Zaproszono mistrza okręgu poznańskiego Andrzeja Kwileckiego, który rozegrał symultanę na 25 szachownicach przy udziale szachistów zrzeszonych i niezrzeszonych, z wynikiem 23:2 (+22=2-1).(22/1) Inicjatywa godna pochwały, gdyż niewątpliwie przysporzyła szachom nowych sympatyków wśród młodzieży i osób starszych. Profesor Andrzej Kwilecki podczas rozmowy ze mną 22 marca 2012 roku podał, iż symultanę rozegrał w Ratuszu w Kościanie jesienią 1954, a osiągnięty wynik jest jego najlepszym.

Dla uczczenia II Zjazdu ZMP w Poznaniu Sekcja Szachowa TKKF Poznań wraz z Sekcją Szachową przy Kościańskiej Fabryce Mebli zorganizowała turniej szachowy, błyskawiczny, z udziałem 30 zawodników. Zwyciężył Andrzej Bolesław Szymanowski przed Wacławem Albińskim i Franciszkiem Szymanowskim. (22.2)

21.08.1955 roku rozegrano w Kościanie mecz towarzyski między Kolejarzem Kościan a Kolejarzem Poznań. Kościan - Poznań 1,5:6,5

1. Staszewski Stanisław - Krawczyk Zbigniew 0:1
 2. Klupsch Zenon - Filip Miron 0:1
 3. Grocki Bogdan - Lewandowski Czesław 0:1
 4. Konik Wacław - Jezierski Roman 1:0.
 5. Walewski Adam - Majewicz Feliks 0:1
 6. Ratajczak Tadeusz - Skowroński Stanisław 0:1
 7. Tyczewski Marian - Trojanek Jacek R
 8. Drąg Ryszard - Trojanek Jacek 0:1
- Na 7 i 8 szachownicy grał Trojanek Jacek. (30)

W 1956 r. sekcja szachowa utworzona przez Obrę była jedną z nielicznych istniejących wówczas w Wielkopolsce. Kierownictwo sekcji spoczywało w rękach Wacława Konika i Stanisława Staszewskiego.(14) W 1957 roku szachiści Kolejarza Obra Kościan startowali w klasie C. Zgodnie z Regulaminem rozgrywek drużynowych klas A i B na sezon 1957/58 drużyna występuje w składzie 7 osób: 6 mężczyzn, na szachownicach I – VI i 1 kobieta

na szachownicy VII. Początek spotkania zasadniczo godz. 10, a opóźnienie w rozpoczęciu gry nie może przekraczać 15 minut i upoważnia gospodarzy do uruchomienia zegarów przez sędziego spotkania. Tempo gry wynosi 40 ruchów na 2 godziny gry dla każdego. Partie nieukończone po 6 godzinach gry zostaną poddane ocenie przez Komisję Sędziowską.(34)

5.05.1957 r. w Kościanie szachiści Obrzy Kościan rozegrali mecz z Lechem IV z Poznania. Ustalenia na poszczególnych szachownicach: Obra - Lech IV 2:5

1. Grocki Bogdan - Filip Miron 0:1
 2. Klupsch Zenon - Pilarski Andrzej 0:1
 3. Konik Wacław - Majewicz Feliks 0:1
 4. Drąg Ryszard - Gola Edmund 0:1
 5. Staszewski Stanisław - Budzyński Stanisław 0:1
 6. Gidaszewski Stanisław - Kamiński 1:0
 7. Bosy Maria - v.o. 1:0
- Zwycięstwo Lecha IV w stosunku 5:2. (32)

Końcowa tabela rozgrywek klasy C w 1957

- Miejsce 1. Lech IV Poznań, 8 punktów meczowych 24,5 p. m.
Miejsce 2. GKO III Poznań, 7 punktów meczowych 21,5 p. m.
Miejsce 3. Kolejarz Ruch Poznań, 6 punktów meczowych 16,5 p. m.
Miejsce 4. Kolejarz Obra Kościan, 5 punktów meczowych 17,0 p. m.
Miejsce 5. Polonia Środa, 4 punktów meczowych 12,5 p. m.
Miejsce 6. Stall II Poznań, 0 punktów meczowych 7,0 p. m.
Drużyna Lecha IV Poznań została mistrzem grupy C. (32)

W czasie uroczystej Akademii z udziałem wielu zasłużonych działaczy 12 października 1957 roku oddano do użytku salę sportową na Łazienkach w Kościanie. Bogusław Polak napisał:

„Po 5 latach wielkiego wysiłku, wyrzeczeń i przykrości, grupka kościańskich działaczy sportowych święciła wielki triumf. Największe zasługi miał jednak Bolesław Włodarczak”(14).

Red. Oktawian Misiurewicz w „Ekspresie Poznańskim” stwierdził, że Kościan doczekał się najpiękniejszej sali w województwie poznańskim. Szczegółowy przebieg starań oraz problemy

związane z budową sali przedstawił w „Gazecie Kościańskiej” z marca 2012 roku red. Jerzy Zielonka. Na podstawie badań archiwalnych ustalił on, iż sala gimnastyczna (na Łazienkach) była nie tylko miejscem treningów piłkarzy i zawodów koszykówki, ale także przez długi czas stanowiła miejsce rozgrywania zawodów szachowych. Potwierdzenie wykorzystania sali na Łazienkach znajdujemy w Biuletynach Poznańskiego Związku Szachowego (np. nr 7 z września 1958).

Z okazji 45 lat istnienia Klubu Obra w Kościanie zorganizowano wiele imprez, zawodów sportowych oraz uroczystą akademię z wręczeniem honorowych oznak klubowych KKS Obra. Wśród odznaczonych wyróżnieni byli szachiści: Marian Fellman, Henryk Tomkiewicz, Antoni Borowski, Stanisław Osiecki - złote, Sylwester Sobiecki, Teofil Wachowski, Feliks Matyskiewicz, Jan Grzymski, Jan Brzostowski - srebrne, Waław Konik, Stanisław Staszewski, Zenon Klupsch, Jerzy Fellman, Edward Stróżyk i Czesław Czabajski – brązowe odznaki.

Dla uczczenia 45 rocznicy powstania Klubu Sportowego Fervor 13 października 1957 r. szachiści Klubu Sportowego Obra w Kościanie rozegrali spotkanie z Kolejowym Klubem Sportowym Lech Poznań. Przed spotkaniem w imieniu szachistów Lecha Stanisław Skowroński złożył życzenia jak najlepszych wyników w pracy na niwie szachowej i wręczył Bogdanowi Grockiemu, kapitanowi KKS Obra pamiątkowy dyplom, podpisany przez Borysa Wierzejewskiego prezesa i Mirona Filipa sekretarza Poznańskiego Okręgowego Związku Szachowego.

Mecz rozegrano na 12 szachownicach. Wyniki na szachownicach:

Obra - Lech 1,5:10,5

1. Grocki Bogdan - Pietrusiak Bogdan 0:1
2. Konik Waław - Skweres Zbigniew 0:1
3. Klupsch Zenon - Zieliński Tadeus 1:0
4. Staszewski Stanisław - Ziuziakowski Henryk 0:1
5. Kaźmierczak Jerzy - Mańka Jan 0:1
6. Drag Ryszard - Pilarski Andrzej 0:1
7. Gałęcki Alojzy - Skweres Stanisław 0:1
8. Albiński Waław - Jabłonka Kazimierz 0:1

9. Pogorzelski Ryszard - Modliński Bogdan 0:1
 10. Drąg Ignacy - Budzyński Mieczysław 0:1
 11. Kolasiński Kazimierz - Kamiński Józef 0:1
 12. Bosa Maria - Heft Aldona 0,5:0,5
- Wysokie zwycięstwo drużyny Lecha 10,5:1,5.

Natychmiast po tym spotkaniu mistrz Bogdan Pietrusiak rozegrał symultanę na 10-ciu szachownicach wygrywając 8,5:1,5 (+ 8 = 1-1). Jedyne punkty wywalczył zawodnik gości Jabłonka Kazimierz, natomiast gospodarzy Drąg Ryszard wywalczył remis. Partie przegrali: Grocki B., Kaźmierczak J., Kazimierski J., Kolaśński K., Danielewicz T., Drąg I., Staszewski S. i Kowalski E. (32)

10 listopada 1957 roku szachiści Obry Kościan rozegrali spotkanie z Lechem II Poznań, ulegając wysoko 1:7. Ustalenia rozegranych pojedynków:

1. szach. Konik Waclaw - Stróżniak Bronisław 0:1
 2. „ Klupsch Zenon - Ziuziakowski Henryk 0:1
 3. „ Staszewski Stanisław - Szymański Bolesław 1:0
 4. „ Kaźmierczak Jerzy - Pilarski Andrzej 0:1
 5. „ Pogorzelski Ryszard - Majewicz Filip 0:1
 6. „ Drąg Ignacy - Skowroński Stanisław 0:1
 7. „ Kolasiński Kazimierz - Mańka Józef 0:1
 8. „ Koszewski Marian - Budzyński Mieczysław 0:1
- Wysokie zwycięstwo Lecha II w stosunku 7:1(32)

Drużyna KKS Obra Kościan w 1958 roku startowała w Klasie B. Rozgrywki rozegrano systemem dwukołowym, w dwóch grupach: poznańskiej – 6 drużyn i ostrowskiej – 4. W grupie I wystąpiły: Lech II Poznań, Grunwald II Poznań, Obra Kościan, Poczto-wiec Poznań i LZS Oborniki.(24.1)

20 kwietnia 1958 roku w świetlicy klubowej drużyny Lecha odbył się mecz IV rundy pomiędzy Lechem II Poznań i Obrą Kościan.

- Lech II - Obra 4,5:2,5
1. szach. Zborowski Bolesław - Konik Waclaw 1:0
 2. „ Zieliński Tadeusz - Klupsch Zenon 1:0
 3. „ Pilarski Andrzej - Kaźmierczak Jerzy 1:0

4. „ Krawczyk Zbigniew - Albiński Wacław 0,5:0,5
 5. „ Szymański Klemens - Pogorzelski Ryszard 1:0
 6. „ Budzyński Mieczysław - Drąg Ryszard 0:1
 7. „ Pietrusiak Aldona - Majorczyk Władysława 0:1
- Zwycięstwo Lecha 4,5:2,5. (32)

27 kwietnia 1958 roku w Kościanie rozegrano mecz V rundy pomiędzy Obrą Kościan i Lechem II Poznań. Wyniki na poszczególnych szachownicach:

Obra - Lech II 3:4

1. Konik Wacław - Zborowski Bolesław 0:1
 2. Klupsch Zenon - Zieliński Tadeusz 0:1
 3. Grocki Bogdan - Pilarski Andrzej 0,5:0,5
 4. Albiński Wacław - Gola Edmund 0,5:0,5
 5. Pogorzelski Ryszard - Krajewski Władysław 0:1
 6. Drąg Ryszard - Piasecki Czesław 1:0
 7. Majorczyk Władysława - 1:0 v.o.
- Zwycięstwo drużyny gości 4:3. (32)

Zestawienie spotkań drużyny Oby Kościan sezon 1957/58

Runda 1. Obra Kościan	- Grunwald II Poznań	2:5
Runda 2. Poczowiec Poznań	- Obra Kościan	4:3
Runda 3. Obra Kościan	- LZS Oborniki	4,5:2,5
Runda 5. Obra Kościan	- Lech II Poznań	3:4
Runda 6. Grunwald II Poznań	- Obra Kościan	6:1
Runda 7. Obra Kościan	- Poczowiec Poznań	6:1
Runda 10. Lech II Poznań	- Obra Kościan	4,5:2,5 (24.2)

Tabela zweryfikowanych wyników spotkań szachowych przez Komisję Sportową o drużynowe mistrzostwo klasy B sezon 1957/58.

Miejsce 1. Grunwald II Poznań	12 pkt. mecz. 31,0 p. m.
Miejsce 2. Lech II Poznań	8 pkt. mecz. 21,5 p. m.
Miejsce 3. Obra Kościan	4 pkt. mecz. 22,0 p. m.
Miejsce 4. Poczowiec Poznań	2 pkt. mecz. 6,5 p. m.
Miejsce 5. LZS Oborniki	2 pkt. mecz. 10,0 p. m.

Poczowiec Poznań oddał 4 mecze walkowerem.

Do klasy A awansowały: Grunwald II, Lech II i Obra.(24.2)

Drużynowe mistrzostwa A klasy okręgu poznańskiego sezonu 1958/1959. Rozgrywki odbyły się w terminach od 23.11.58 – 22.02.59. Startowało 12 drużyn w dwóch grupach: I. północnej – w kolejności numerów startowych: KS Obrą Kościan, Włókno Gniezno, LZS Oborniki, KKS Grunwald II Poznań, KKS Lech II Poznań, Ognisko Poznań i KS Stella Gniezno. II. południowej: KS Włóknierz Kalisz, Rzemieślnik Kalisz, Start II Ostrów, Pogoń Skalmierzyce Nowe, Start Turek. Drużyny występowały w 8-osobowych składach: 6 seniorów, 1 junior (najstarszy rocznik 1940), 1 kobieta.

14 grudnia 1958 r. na sali (na Łazienkach) w Kościanie rozegrano mecz I rundy pomiędzy Obrą Kościan i Włókmem Gniezno.

Ustalenia na poszczególnych szachownicach:

Obrą - Włókno 2,5:5,5

1. W. Konik - S. Polcyn 0:1

2. Z. Klupsch - J. Majewski 0,5:0,5

3. S. Staszewski - D. Biały 0,5:0,5

4. B. Grocki - M. Wojtkowiak 0,5:0,5

5. M. Mencil - T. Orczykowski 0:1

6. R. Drąg - S. Grajkowski 1:0

7. J. Majorczyk - J. Splonkowski 0:1

8. W. Majorczyk - H. Danieluk 0:1

Zwycięstwo gości 5,5:2,5.

18.01.1959 r. w Poznaniu odbyło się spotkanie drużyn Lecha II z Obrą. Ustalenia na kolejnych szachownicach /gospodarze, goście/ poniżej:

Lech II Poznań - Obrą Kościan 7:1

1. Stróznik Bronisław - Konik Waclaw 1:0

2. Zborowski Bolesław - Klupsch Zenon 1:0

3. Krawczyk Zbigniew - Staszewski Stanisław 1:0

4. Krajewski Władysław - Grocki Bogdan 0:1

5. Zieliński Tadeusz - Mencil Marian 1:0

6. Bielawny Jan - Kolasiński Kazimierz 1:0

7. Karpiński Marek - Wróbel Jerzy 1:0

8. Tomkowiak Walentyna - Majorczyk Władysława 1:0

Wysokie zwycięstwo drużyny Lecha w stosunku 7:1. (32)

Zestawienie występów drużyny Obry w klasie A

Runda 2.	14.12.1958r.	Obra Kościan - Włókno Gniezno	2,5:5,5
Runda 3.	21.12.1958r.	LZS Oborniki - Obra Kościan	6:2
Runda 4.	04.01.1959r.	Obra Kościan - Grunwald II Poznań	2:6
Runda 5.	18.01.1959r.	Lech II Poznań - Obra Kościan	7:1
Runda 6.	23.01.1959r.	Obra Kościan - Ognisko Poznań	3,5:4,5
Runda 7.	08.02.1959r.	Stella Gniezno - Obra Kościan	5,5:2,5 (21.1)

Końcowa tabela wyników klasy A grupy północnej za sezon 1958/59

Miejsce 1.	Lech Poznań	6 gier	10 pkt. meczowych	32,5 p. m.
Miejsce 2.	Stella Gniezno	6 gier	10 pkt. meczowych	26,5 p. m.
Miejsce 3.	Grunwald II Poznań	6 gier	8 pkt. meczowych	30,0 p. m.
Miejsce 4.	LZS Oborniki	6 gier	6 pkt. meczowych	24,0 p. m.
Miejsce 5.	Włókno Gniezno	6 gier	4 pkt. meczowych	21,5 p. m.
Miejsce 6.	Ognisko Poznań	6 gier	4 pkt. meczowych	20,0 p. m.
Miejsce 7.	Obra Kościan	6 gier	0 pkt. meczowych	13,5 p. m. (21.1) (32)

KKS Obra Kościan w 1959 roku posiadał 19 szachistów zgłoszonych w Poznańskim Okręgowym Związku Szachowym. Oto lista zgłoszonych: Staszewski Stanisław, Kolasiński Kazimierz, Klupsch Zenon, Klupsz Janina, Majorczyk Władysława, Konik Waclaw, Grocki Bogdan, Mencil Marian, Szłapka Zdzisław, Drąg Ignacy, Kawecki Tomasz, Albiński Waclaw, Jordeczka Bogdan, Kowalski Edmund, Komornicki Michał, Kaźmierczak Jerzy, Majorczyk Janusz, Wróbel Jerzy i Ratajczak Tadeusz.

W marcu 1959 roku w Klubie Sportowym Obra w Kościanie odbył się turniej kwalifikacyjny, systemem dwukołowym. W turnieju startowało 10 zawodników. Uzyskano następujące wyniki:

Miejsce 1. Grocki Bogdan 17,0 punktów – IV kategoria szachowa
Miejsce 2. Konik Waclaw 16,5 punktów – IV kategoria szachowa
Miejsce 3. Drąg Ryszard 15,0 punktów – V kategoria szachowa
Miejsce 4. Majorczyk Władysława 9,5 punktów – III kategoria szachowa
Miejsce 5. Mencil Marian 9,5 punktów - V kategoria szachowa

- Miejsce 6. Klupsz Janina 9,0 punktów - III kategoria szachowa
 Miejsce 7. Kolasiński Kazimierz 9,0 punktów - V kategoria szachowa
 Miejsce 8. Klupsch Zenon 5,5 punktów
 Miejsce 9. Staszewski Stanisław 4,0 punktów
 Miejsce 10. Szłapka Zdzisław 0,0 punktów. (21.2)

Do rozgrywek klasy A okręgu poznańskiego 1959 roku zgłosiło się 13 drużyn. Zgodnie z życzeniami uczestników drużyny rozlosowano do trzech grup: poznańskiej, kaliskiej i północnej.

Grupa północna – losowanie ustaliło kolejność: KS Sparta Oborniki, KKS Stella II Gniezno, KS Rawia Rawicz i KKS Obra Kościan.

(21.3) Do rozgrywek zgłoszono następujący skład drużyny Obry: Kowalski Edmund, Kolasiński Kazimierz, Konik Waclaw, Klupsch Zenon, Komornicki Michał, Staszewski Stanisław, Albiński Waclaw, Ratajczak Tadeusz, Drąg Ignacy, Mencil Marian, Jordeczka Bogdan /junior/, Kawecki Tomasz /junior/, Majorczyk Władysława /kobieta/ i Piotrowska-Klupsz Janina /kobieta/.

Runda 1. 08.11.59 r. Sparta Oborniki - Obra Kościan 5:3

Runda 2. 22.11.59 r. Obra Kościan - Rawia Rawicz 0:5 v.o.

Runda 3. 06.12.59 r. Stella Gniezno - Obra Kościan 4,5:3,5

(21.3, 21.4)

Tabela wyników turnieju klasy A 1959/60 r., grupy północnej

Miejsce 1. Rawia Rawicz – 13,0 punktów

Miejsce 2. Sparta Oborniki – 13,0 punktów

Miejsce 3. Stella II Gniezno – 9,5 punktów

Miejsce 4. Obra Kościan - 6,5 punktów

Do finałowych rozgrywek w dniach 9 i 10.01.1960 r. zakwalifikowała się Rawia Rawicz. (21.3)

W lutym 1960 Związek Młodzieży Socjalistycznej Województwa Poznańskiego przeprowadził mistrzostwa szachowe. Z grupy około 400 zawodników wyłoniono w ramach eliminacji 12 zwycięzców, finalistów.

Wyniki rozgrywek finałowych:

Miejsce 1. Bartkowiak Stanisław 9,5 punktów Leszno

Miejsce 2. Lisoń Wojciech 9,0 punktów Jarocin

Miejsce 3. Lisiecki Jan	8,0 punktów	Koło
Miejsce 10 Głapiak Bernard	3,0 punktów	Kościan
Miejsce 12 Andrzejewski Michał	2,0 punktów	Kościan

(21.5)

Mistrzostwa drużynowe w 1960 roku klasy A rozegrano w dwóch grupach: północnej i południowej. KKS Obra Kościan wystąpiła w grupie północnej z Lechem II Poznań, KS Ogniwem Poznań, Spartą Oborniki, Stellą III Gniezno i KKS Nielbą Wągrowiec.

16.10.60, Obra - Ogniw 4:4

1. Kowalski Edmund - Horak Tadeusz 0:1
2. Kolasiński Kazimierz - Kaźmierski Marian 0: 1 v.o.
3. Konik Waław - Szymański Klemens 0:1
4. Klupsch Zenon - Stołowski Radosław 1:0
5. Komornicki Ryszard - Krakowski Janusz 1:0
6. Albiński Waław - Piskora Edmund 1:0
7. Jordeczka Bogdan - Kozłowski Zdzisław 1:0
8. Majorczyk Władysława - Kozłowska Teodozja 0:1

27.11.60, Obra - Nielba 2,5:5,5

1. Konik Waław - Stachowiak Januar 0:1
2. Klupsch Zenon - Sandurski Eugeniusz 0:1
3. Komornicki Michał - Filipiński Stefan 0:1
4. Staszewski Stanisław - Symoradzki Alfons 1:0
5. Albiński Waław - Różnowski Kazimierz 0:1
6. Drąg Ryszard - Janowski Stanisław 0:1
7. Jordeczka Bogdan - Wodnicki Edward 0,5:0,5
8. Majorczyk Władysława - Symoradzka Helena 1:0 (21.6)

11.12.60, Sparta Oborniki - Obra Kościan 6:1

8.01.61, Obra Kościan - Stella III Gniezno 3,5:4,5

22.01.61, Lech II - Obra 7:1

1. Mańka Jan - Kolasiński Kazimierz 1:0
2. Pilarski Andrzej - Konik Waław 1:0
3. Lissowski Witold - Klupsch Zenon 0:1
4. Zieliński Michał - Staszewski Stanisław 1:0

5. Budzisz Łucjan - Drąg Ignacy 1:0
6. Rzymyszkiewicz Zbyszko - Jordeczka Bogdan 1:0
7. Bernard Ryszard - Kawecki Tomasz 1:0
8. Larek Urszula - Majorczyk Władysława 1:0 (32)

Końcowa tabela wyników o mistrzostwo klasy A sezon 1960/61 północnej

Miejsce 1. Lech II Poznań	- 31 punktów
Miejsce 2. Ogniwo Poznań	- 22 punktów
Miejsce 3. Sparta Oborniki	- 19 punktów
Miejsce 4. Stella III Gniezno	- 18 punktów
Miejsce 5. Nielba Wągrowiec	- 17 punktów
Miejsce 6. Obra Kościan	- 13 punktów

Lech II Poznań wywalczył awans do ligi międzywojewódzkiej. (32) (30)

Od Wojewódzkiego Szpitala do „Metalchemu”

W roku 1973 powstała sekcja szachowa przy Wojewódzkim Szpitalu Nerwowo i Psychicznie Chorych w Kościanie pod patronatem związków zawodowych, działających w tym szpitalu. Prowadzono zajęcia nie tylko dla pracowników szpitala. Sekcja ta odnosiła sukcesy sportowe: w Mistrzostwach Polski Pracowników Służby Zdrowia (Andrzej Bolesław Szymanowski zdobył brązowy medal), w rozgrywkach drużynowych Okręgowego Związku Szachowego w Poznaniu.

W 1975 roku w Wojewódzkim Turnieju Szachowym w Lesznie wśród 20 startujących szachistów byli zawodnicy z Kościana. Zwyciężył Purzyński z Konina z wynikiem 6,5 punktu z 8 partii, trzecie miejsce zajął Losiak 5,5 pkt., 8. Garwoliński 4,5, 13. Chudziński 4, 14. Ławniczak i 15 Andrzejewski obaj po 3,5. Wśród 10 startujących drużyn zwyciężyła drużyna I z Kościana, przed Wągrowcem i II drużyną z Kościana.

W Ogólnopolskim Turnieju Szachowym Pracowników Służby Zdrowia w Wągrowcu: we wrześniu 1975 startowało 32 zawodników. Zwyciężyła H. Ereńska Poznań 8,5 punktu, 2. P. Ereński

Poznań 8,5, 7. J. Losiak 5,5 11. A. Garwoliński 5, 30. P. Jankiewicz 2,5 wszyscy z Kościana,

- w październiku 1976 startowało 62 zawodników. Zwyciężył P. Ereński (Poznań) z wynikiem 6,5 punktu, zawodnicy z Kościana zajęli miejsca: 15. Losiak J. 4, 28. Pogorzelski R. 3,5 37. Garwoliński A. 2,5 44. Grząślewicz J. 2.

- w 1977 startowało 58 zawodników. Drugie miejsce zajął P. Ereński Poznań 7,5, 8. J. Losiak 6, 40. M. Andrzejewski 4, 46. A. Garwoliński 3,5.

W maju 1976 w turnieju szachowym w Rydzynie startowało 42 szachistów. Wygrał Stypka Mieczysław (Stomil Poznań) 6,5 punktu, przed Nowakiem Ignacym (Lech Poznań) 6 i Kazimierzem Kujawskim (Gniezno) 5,5, Losiak Jacek był 9 z 4,5 Grząślewicz Janusz 17 z 4, Andrzejewski Michał 31 z 3.(26) Do najbardziej aktywnych działaczy należeli: Andrzej Garwoliński, Michał Ławniczak (założyciele sekcji), Jacek Losiak i Zbigniew Giera.

Po nawiązaniu współpracy z szachistami Zakładu Urządzeń Chemicznych „Metalchem” do rozgrywek ligowych OZSzach w latach 1976–1978 wystawiono jedną drużynę pod nazwą „Med-Chem”. Drużyna ta uczestniczyła w rozgrywkach ligowych OZSzach w latach 1976–78. Po odejściu Jana Jarmuszkiewicza i W. Grzesiewicza aktywnych zawodników i działaczy, sekcję rozwiązano w 1978 roku.

Drużyna Med-Chem Kościan uczestniczyła w rozgrywkach o mistrzostwo A klasy Okręgu poznańskiego w 1977/78. Wystartowało 11 zespołów.

Runda 1. Med-Chem Kościan - Dyskobolia Grodzisk 4:4

Runda 2. Lech IV Poznań - Med-Chem Kościan 8:0 v.o.

Runda 3. Med-Chem Kościan - Raszyn Poznań 0:8 v.o.

Runda 4. Wrzos Września - Med-Chem Kościan 6:2

1. szach. I J. Majewski - III J. Losiak 1:0
2. szach. II+ B. Janota - R. Pogorzelski 1:0
3. szach. II+ T. Jałoszyński - J. Jarmuszkiewicz 0,5:0,5
4. szach. IV M. Kombrowicz - M. Ławniczak 1:0
5. szach. Zb. Donaj - A. Garwoliński 1:0
6. szach. L. Nowacki - M. Zydorcak 0:1

7. szach. Alf. Bogacki - Zb. Giera 0,5:0,5
8. szach. D. Suszka - W. Gołaszewska 1:0

- Runda 5. Med-Chem Kościan- D.K. Szamotuły 5,5:2,5
 Runda 6. Lech III Poznań - Med-Chem Kościan 5:3
 Runda 7. Med-Chem Kościan - Orkan III Poznań 3,5:4,5
 Runda 8. Chifa Nowy Tomyśl - Med-Chem Kościan 8:0 v.o.
 Runda 9. Med-Chem. Kościan - Orkan II P-ń /Gniezno 2:6
 Runda 10 Stomil II Poznań - Med-Chem. Kościan 8:0 v.o.

Tabela końcowa A klasy w 1977/78

Miejsce 1. Lech IV Poznań	- 55,0 pkt.
Miejsce 2. Lech III Poznań	- 54,0 pkt.
Miejsce 3. Stomil II Poznań	- 53,0 pkt.
Miejsce 4. Wrzos Września	- 50,5 pkt.
Miejsce 5. Orkan II Poznań /Gniezno	- 44,0 pkt.
Miejsce 6. Orkan III Poznań	- 40,0 pkt.
Miejsce 7. Chifa Nowy Tomyśl	- 34,0 pkt.
Miejsce 8. Raszyn Poznań	- 33,0 pkt.
Miejsce 9. D.K. II Szamotuły	- 32,5 pkt.
Miejsce 10. Dyskobolia Grodzisk	- 21,5 pkt.
Miejsce 11. Med-Chem Kościan	- 20,0 pkt. (26)

W 1979 roku przy Wojewódzkim Szpitalu powstała sekcja szachowa „Michałki” pod patronatem związków zawodowych, a jej kierownikiem został Michał Ławniczak. Sekcja brała udział w rozgrywkach drużynowych OZSzach w Poznaniu, w klasie A, w edycji 1979/1980, zakończonych 22 lutego 1980 roku drużyna występowała w ośmioosobowym składzie, pod nazwą ”Michałki”. Zajęła ostatnie miejsce z dorobkiem 21 punktów. Wśród sklasyfikowanych na szachownicach byli: na VII – jako 1. Dariusz Walenciak (Pocztowiec Poznań), na III – 2. Dariusz Gbiorczyk (Michałki) (31),(13)

W kolejnych rozgrywkach A klasy - 1980/81, zakończonych w lutym 1981, drużyna z Kościana wywalczyła 7 miejsce, spośród 13 startujących zespołów. Najwyżej sklasyfikowanym zawodnikiem z Kościana był Jarosław Smoczyk, drugi na VII szachownicy. Za

uzyskany wynik otrzymał III kategorię szachową. Za dobre wyniki w rozgrywkach A klasy w sezonie 1980/81 Rada Zakładowa Wojewódzkiego Szpitala w Kościanie przyznała mu dyplom oraz podziękowanie. Dobre występy Jarosław Smoczyk zaliczył w kolejnych turniejach:

- w błyskawicznym z okazji 1 Maja w Kościanie (15.05.1981) – I miejsce,
- turnieju szachowym w Kościanie (14.09.1981) – I miejsce,
- Spółdzielni Mieszkaniowych (29.XI.1981) – VI miejsce,
- majowym w Kościanie (15.05.1982) – II miejsce. (27)

Odstąpienie finansowania sekcji przez związek zawodowy pod koniec 1980 r. zmusiło kierownictwo sekcji do szukania nowego mecenasa. Zaangażowanie Michała Ławniczaka oraz Stanisława Kaczora doprowadziło do pozytywnych rozmów z Zarządem Spółdzielni i Ogniska TKKF działającego przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

13.02.1981 r., w świetlicy KSM odbyło się zebranie założycielskie Sekcji Szachowej TKKF „Tęcza” przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Przewodniczącym zarządu sekcji wybrano Stanisława Kaczora, sekretarzem Michała Ławniczaka, a kapitanem drużyny Jarosława Smoczyka. Na zebraniu przedstawiono ramowy plan działalności oraz skład drużyny na 1981 rok. (31)

Drużynowe rozgrywki II ligi w 1980 roku.

Zgodnie z regulaminem rozgrywki odbywały się w dwóch etapach: - 17-27.08.1980 w Łąkominiu k. Gorzowa, 4 osobowe zespoły juniorów /2 juniorów starszych, junior młodszy i juniorka/. - 12-22.10.1980, w Lubniewicach, do decydującego turnieju przystąpiły zespoły seniorów /5 mężczyzn i 1 kobieta/. W rozgrywkach startowały dwa zespoły poznańskie Pocztowca i Lecha. W drużynie Pocztowca Poznań wystąpił kościaniak Dariusz Walenciak /junior młodszy /z dorobkiem 2 pkt. z 5 partii. W sumie juniorzy zdobyli 19 pkt. /25% doliczono do punktów zdobytych przez seniorów/.

Tabela końcowa /w nawiasach punkty i miejsca zdobyte przez drużyny juniorów/.

1. Pocztowiec Poznań 46 pkt. mecz. /4,5 pkt. IX/
2. Piast Gliwice 45 pkt. /6 pkt. II/
3. GKS Katowice 43,5 pkt. /6 pkt. IV/
4. Fonet Bydgoszcz 43 pkt. /8,5 pkt. I/
5. Lech Poznań 42,5 pkt. /3,5 pkt. X/

W zwycięskiej drużynie wystąpili: m I. Nowak 6 pkt., /11/, k M. Stypka 6 pkt., /11/, k M. Nowacki 8 pkt., /11/, k J. Kaszuba 2 pkt., /4/, k P. Ereński 5 pkt., /8/, k Wł. Kałużny 4,5 pkt., /8/, A. Wiland 0,5 pkt., /2/. mm H. Ereńska-Radzewska 8,5 pkt., /11/. (24.4)

Zespoły seniorów pojechały do Lubniewic w najsilniejszym składzie. Oba zespoły poznańskie przystąpiły jednak do walki z postanowieniem odrobienia strat i wywalczenia awansu do I ligi, choć premię tę mógł uzyskać zaledwie jeden zespół, z 12 startujących drużyn. Szachiści Pocztowca zajęli 1 miejsce i wywalczyli upragniony przez nich oraz przez poznańskich miłośników szachów awans do I ligi, a równie dobrze grająca drużyna Lecha uplasowała się na wysokim 5 miejscu. Najlepszymi w Lechu byli: m B. Pietrusiak 9 pkt., m R. Bernard 7,5, k P. Stempin 7,5.

Aneks

Uzupełnienia do książki pt. Klub Szachowy „Tęcza” *)

27.03.1982 r. w Lesznie odbył się Turniej Szachowy Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Startowało 24 zawodników. Zwyciężył S. Fischer II kat. /Leszno /z 6,5 pkt. (z 7), przed J. Majchrzakiem II (Leszno) 6 pkt. i R. Hanuskiem bk /Przemęt / 5 pkt. 10 miejsce zajął K. Sakowski bk /Leszno/.(29)

W 1982 r. w Rydzynie odbył się I Turniej Szachowy SIMP. Wystartowało 9 zawodników. Zwyciężył Jan Majchrzak przed Stanisławem Fischerem obaj po 4,5 pkt. i Witoldem Hadyniakiem 3 pkt.(29)

26.11.-11.12.1982 r. w Lesznie odbyły się Mistrzostwa Miasta Leszna. Startowało 13 zawodników, po rozegraniu 12 rund, (każdy z każdym). Zwycięzca Stanisław Fischer II zgromadził 11 pkt. 7 miejsce zajął Kazimierz Sakowski 5 pkt.(29)

Od lutego 1983 roku szachy zostały włączone na stałe do systemu rozgrywek spartakiadowych. Rozgrywki były trzy stopniowe i obejmowały turnieje: okręgowe, eliminacje strefowe /w tzw. makroregionach/ i finały centralne. Województwo poznańskie należało do makroregionu I /Wielkopolski/, a leszczyńskie do makroregionu IV /Dolnośląski/, w których województwami wiodącymi były poznańskie i wrocławskie.

W eliminacyjnym turnieju młodzików makroregionu I w Szamotułach /27.03.- 1.04.1983 /wśród 35 chłopców wystąpił Dariusz Walenciak /Pocztowiec Poznań/, uzyskał 5,5 pkt., co dało 7-10 miejsce.

W turnieju junierek makroregionu IV we Wrocławiu awans do finału wywalczyły: Maria Jankowiak /Hetman Wschowa/ za II miejsce, a w turnieju młodziczek Katarzyna Tabaka /Tęcza Kościan /za 5-6 miejsce. Za osiągnięte wyniki zawodniczki otrzymały II kategorie szachowe.

15.05.1983 r. w Kościanie, w świetlicy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, rozegrano turniej szachowy, w grze o tempie przyspieszonym. Z kompletem 7 punktów zwyciężył S. Olejniczak, przed S. Fischerem 5,5 pkt., 5 miejsce zajął D. Walenciak 4,5 pkt. Startowało 25 zawodników. (29)

7.04.1984 r. w Kościanie, odbyły się Mistrzostwa Sekcji Szachowej Tęcza, w grze błyskawicznej. Startowało 18 zawodników. Kolejność w 8-mio osobowym finale była następująca: 1. Maciej Mizerka 5,5 pkt., 2. Lucjan Chwojnicki 5,0 pkt., 3. Dariusz Walenciak 5,0 pkt., 4. Sławomir Ratajczak 3,0 pkt., 5. Paweł Homski 3,0 pkt.(24.5)

14.04.1984 r. w Lesznie odbył się Wojewódzki Turniej Szachowy o Puchar Prezesa Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej. 23 uczestników, skojarzonych systemem szwajcarskim, rozegrało partie na dystansie 7 rund. Tempo gry 20 minut dla zawodnika. Zwyciężył Jan Majchrzak /LSM /z 6,5 punktami, przed Stanisławem Fischerem /WSM /5,5 pkt., Dariuszem Walenciakiem /KSM Kościan I /5 pkt., Maciejem Mizerką /KSM Kościan I/, Katarzyną Tabaką /KSM Kościan III /z 4,5 punktami. Pozostali zawodnicy KSM Kościan zajęli miejsca; 6. Lucjan Chwojnicki I -4 pkt., 12. Michał Ławniczak 3,5 pkt., 13. Sławomir Ratajczak 3.5 pkt., 16. Witold Hadyniak 3 pkt., 18. Ireneusz Mikołajczyk 2,5 pkt., 22. Kazimierz Sakowski 1 pkt. Klasyfikowano 8 zespołów, w tym 3 zespoły z Kościana. Drużynowo zwyciężyła Leszczyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa z 14.5 pkt., przed Kościańską Spółdzielnią Mieszkaniową (D. Walenciak, M. Mizerka i Lucjan Chwojnicki 13,5 pkt.), 5 miejsce KSM III 9 pkt., 6. KSM II 9 pkt.(29) (24.5)

1.05.1984 r. w świetlicy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej rozegrano I Indywidualne Mistrzostwa Seniorów Woje-

wództwa Leszczyńskiego w szachach, w grze z tempem przyspieszonym (15 min. na partię dla zawodnika), systemem szwajcarskim. Po rozegraniu 7 rund zwycięzcą okazał się Jan Majchrzak /Wierzbno Rydzyna/ z 5,5 punktami, przed Stanisławem Fischerem /niezrzeszony/ i Andrzejem Czyżem /Hetman Wschowa/ obaj po 5,5 pkt. Kolejność ustalana po dodatkowych kryteriach, co świadczy o wyrównanej grze i zaciętości pojedynków. Ustalanie kolejności miejsc w turniejach: rozstrzyga liczba punktów zdobytych przez zawodnika zgodnie z przepisami Gry FIDE. Organizatorzy imprezy zobowiązani są określić w regulaminie turnieju i podać go do wiadomości uczestnikom zawodów najpóźniej na odprawie technicznej, przed zawodami. Zastosowanie kilku punktacji pomocniczych, należy uszeregować w regulaminie, w kolejności ważności np.: punkty, metoda progresji, punktacja Bucholtza, punktacja średnia Bucholtza, metoda Sonneborna - Bergera, ilość zwycięstw.(9) W turnieju wystąpiło 15 szachistów Tęczy Kościan: 4. miejsce Andrzej Bartkowiak 5 pkt., 5. Dariusz Walenciak 5 pkt., 6. Lucjan Chwojnicky 4,5, 11. Paweł Homski 4, 12. Maciej Mizerka, 13. Sławomir Ratajczak, 16. Ireneusz Mikołajczyk, 17. Zbigniew Giera wszyscy po 3,5, 20 Kazimierz Sakowski i 21. Michał Ławniczak po 3, 22 Leszek Zamelczyk 2,5, 25. Tadeusz Wrzosek i Krzysztof Kaczmarek po 2, Arkadiusz Pieprzyk i Roman Kaczmarek po 1.(29),(24.5)

W Sali Balowej Centrum Postępu Technicznego /dawny zamek Sułkowskich/ w Rydzynie, w dniach 6-12 sierpnia 1984 r., odbył się I Rydzynski Turniej Szachowy. 28 uczestników reprezentantów 18 klubów, z 6 województw, o minimalnym rankingu 1800, zostało skojarzonych systemem szwajcarskim. W turnieju szwajcarskim nie ma wstępnych eliminacji – wszyscy uczestnicy grają razem w jednej grupie, zgodnie z regulaminem zawodów. Zwycięzcą turnieju został M. Maćkowiak /Legion Warszawa/ ranking 2114 7,5 pkt. (z 10), drugie miejsce zajął R. Grossmann /Maraton Wrocław/ 2186 7,0 pkt., trzecie - J. Jankowski /Kolejarz Opole/ 2202 6,5 pkt. Zawodnicy Tęczy Kościan sklasyfikowani byli: 13 miejsce M. Mizerka II 5,5 pkt., 14. D. Walenciak II 5,0 pkt., 17. L. Chwojnicky I 5,0 pkt. Sędziami zawodów byli: Stanisław Skowroński i Kazimiera Olejniczak. (24.6)

19.01.1985r. w Kościanie odbył się mecz szachowy pomiędzy Szkołą Podstawową nr 1 w Kościanie a Szkołą Podstawową w Kąkolewie. Skład drużyn SP 1: D. Trafas, T. Scheibe, K. Tabaka, SP Kąkolewo: Sz. Szałowski, M. Okrent, R. Rybak. Wyniki na poszczególnych szachownicach: I. Trafas D. – Szałowski Sz. 0:1, II. Okrent M. – Scheibe T. 0:1, III. Tabaka K. – Rybak R. 1:0. Zwyciężyła drużyna SP 1 Kościan w stosunku 2:1.

W 1985 roku gościł w Śmiglu mm Zbigniew Doda, który rozegrał z szachistami i sympatykami królewskiej gry symultanę na 10 szachownicach. Symultana była dobrze przyjęta przez mieszkańców Śmigła, a szczególnie przez młodych adeptów szachów.

3-10 sierpnia 1985 r. w II Rydzyńskim Turnieju Szachowym, w Rydzynie startował Dariusz Walenciak, reprezentujący klub Sana Kościan. Po rozegraniu 10 rund zgromadził 4,5 pkt., co dało 34 miejsce. D. Walenciak zwyciężył z: A. Józefczakiem /Stomil Poznań/, K. Wyszatyckim /Pocztowiec Poznań/ i J. Kaczmarkiem /Zagłębie Konin/, Zremisował z: H. Miłek /Zastal Zielona Góra/, J. Trusewiczem /Hetman Wschowa/ i R. Kaszowskim /64 Mosina/, przegrał z: T. Jaśkowskim /DDK Warszawa/, E. Murawskim /Błysk Zduny/, A. Sokół/AZS ART. Olsztyn/ i M. Chwalewskim /AZS UMCS Lublin/. W turnieju startował Sławomir Frąckowiak /Lech Poznań/, który także zdobył 4,5 pkt. i zajął miejsce 37.(26)

17-27.08.1984 r. w Sieradzu, podczas letniego turnieju kadry juniorów młodszych doskonale spisała się Kasia Tabaka. Turniej zorganizowany przez PZSzach i OZSzach w Sieradzu zgromadził najlepsze zawodniczki w kraju do 14 lat, poza występującymi w zespołach I i II ligi. Wielki sukces odniosła w nim 12-letnia zawodniczka kościańskiej Tęczy, Katarzyna Tabaka, wygrywając bez porażki i wyprzedzając wiele znanych już w kraju rywalek.

1. Katarzyna Tabaka	Tęcza Kościan	9,5 /z 11/
2. Katarzyna Bukowska	Zagłębie Konin	8,5
3. Katarzyna Lewandowska	GKS /Jastrzębie /	7,5
6. Krystyna Dąbrowska	SOK Sokołów PODL	6,0
9. Ewa Ereńska	Pocztowiec Poznań	3,5
10. Iwona Radzewicz	Pomorzanin Sejny	3,0

9 października 1985 r. w świetlicy WZSR „Samopomoc Chłopska” w Lesznie odbyło się Walne Zebranie Delegatów klubów i sekcji szachowych województwa leszczyńskiego, na którym powołano Okręgowy Związek Szachowy WFS w Lesznie. W Walnym Zebraniu brali udział przedstawiciele PZSzach Kazimierz Wasilewski, prezes OZSzach w Poznaniu Janusz Woda, sekretarz Stanisław Skowroński, prezes WFS Zbigniew Białas, zaproszeni goście oraz 22 uprawnionych przedstawicieli 8 klubów szachowych i sekcji gry korespondencyjnej. Po tajnym głosowaniu ustalono skład Zarządu w Lesznie: prezes – Grzegorz Wierzbicki /Tęcza Kościan/, vice prezes Andrzej Czyż /Hetman Wschowa/, sekretarz Witold Hadyniak /Tęcza Kościan/, członkowie: Roman Borowski /MGOK Wieża Śmigiel/, Stanisław Krauz /MGOK Góra/, Feliks Nowaczyk /Orzeł Nietądkowo/, Stefan Polny /sekcja gry korespondencyjnej/. Przewodniczącymi komisji powołani zostali: sędziowskiej - Roman Borowski, sportowej – Andrzej Czyż, klasyfikacji i ewidencji – Feliks Nowaczyk, d.s. młodzieży – Stanisław Krauz, sekcji gry korespondencyjnej – Stefan Polny. (25.1)

Zarząd Okręgowego Związku Szachowego powołał kadre Okręgu juniorów i juniorek:
Juniorzy starsi: Maciej Mizerka, Paweł Homski, Leszek Zamelczyk i Sławomir Ratajczak – wszyscy /Sana Kościan/, Jarosz Miedziarek, Artur Scheibe i Roman Kościański /Tęcza Kościan/ oraz Krzysztof Witkowski /Hetman Wschowa/. Juniorki starsze: Jolanta Dzioch /MGOK Góra/, Elżbieta Skoracka /Orzeł Nietądkowo/ i Jolanta Zaczyk /Hetman Wschowa/. (25.1)

Rozgrywki drużynowe o mistrzostwo okręgu poznańskiego seniorów zgromadziły na starcie 36 drużyn i zakończyły się w październiku 1985. W klasie B reprezentowała województwo leszczyńskie tylko Tęcza Kościan, zajmując 8 miejsce /na 12 startujących/. W uzupełnieniu podaje się klasyfikację zawodników Tęczy: na I szachownicy M. Ławniczak 8 miejsce 1667 pkt. rankingowych, na II sz. K. Tabaka 9 m. 1611, na VII sz. A. Scheibe 6 m. 1500, na

VIII sz. J. Miedziarek 8 m.1446. W klasyfikacjach poszczególnych grup wiekowych sukces odniosła K. Tabaka, zajmując I miejsce w seniorkach, juniorkach starszych i młodszych. W klasie C – startowało 16 drużyn, w tym z woj. leszczyńskiego; Sana Kościan, MGOK Góra, Orzeł Nietążkowo, Tęcza II Kościan i Pogoń Śmigiel. Wygrała drużyna Hetmana Środa, przed AZS AM Poznań, Saną Kościan. MGOK Góra zajęła 7 miejsce, Orzeł 10 m., Tęcza II 13 m., Pogoń 16 m.. W klasyfikacjach na szachownicach leszczyńscy zawodnicy zajęli miejsca: I szach. – 3. M. Mizerka /Sana Kościan/1872 pkt. rankingowe, 8. A. Majewski /Orzeł Nietążkowo/ 1410, 9. M. Bubin /MGOK Góra / 1328, R. Borowski /Pogoń Śmigiel/ 1133. II szach. 9. F. Nowaczyk /Orzeł Nietążkowo/ 1427, 10. S. Langner Pogoń Śmigiel/ 1423, 11. S. Krauz /MGOK Góra/ 1379. III szach. 2. S. Larek /Orzeł Nietążkowo/ 1673, 3. P. Homski /Sana Kościan/ 1623. IV szach. 5. R. Skrzypek /Orzeł Nietążkowo/ 1540, 7. R.Kościański/ Tęcza Kościan/ 1480, 8. K. Sliwiński /MGOK Góra/ 1475, 14. E. Purczyński /Pogoń Śmigiel/ 1050. V szach. 4. W. Durbajło /MGOK Góra/ 1550, 8. I. Mikołajczyk /Sana Kościan/ 1475, 12. A. Chumski /Orzeł Nietążkowo/ 1280. VI szach. 2. D. Krajewska /Sana Kościan/ 1434 5. J. Dzioch /MGOK Góra/ 1367,13. T. Scheibe /Tęcza II Kościan / 1050 VIII szach. 1. L. Zamelczyk /Sana Kościan/ 1618, 4. D. Trafas /Tęcza II Kościan/ 1310, 11. E. Skoracka /Orzeł Nietążkowo/ 1156, 12. K. Żak /Pogoń Śmigiel/ 1115, 14. R. Bródka /Orzeł Nietążkowo/ 1080. Zgodnie z uchwałą Zarządu OZSzach Hetman Wschowa /seniorzy/ i Tęcza Kościan /juniorzy/ reprezentowali Okręg leszczyński w rozgrywkach makroregionalnych o wejście do II ligi wiosną 1986 roku.(25.1)

W zakończonych 1 grudnia 1985 r. I Otwartych Indywidualnych Mistrzostwach m. Kościana szachiści Tęczy Kościan, Roman Kościański, Tomasz Żak i Artur Scheibe wypełnili normę na III kategorię szachową. Normy na klasy sportowe wypełnili: Maciej Mizerka, Paweł Homski, Sławomir Ratajczak wszyscy /Sana Kościan/ na II klasę sportową, Dariusz Walenciak /Sana/, Witold Hadyniak /Tęcza / i Roman Kościański /Tęcza / na III klasę sportową.

10–14.04.1986 r. w Błażewku odbył się strefowy turniej szachowy o „Złotą Wieżę”. Wystartowało 9 zespołów, czteroosobowych /3 mężczyzn i kobieta/. Wyniki końcowe turnieju:

Miejsce 1.	”Caissa”Wałbrzych	- 25,5 pkt.
Miejsce 2.	”Hetman”Gryfów Śląski	- 23,5 pkt.
Miejsce 3.	”Wrzos”Września	- 21,5 pkt.
Miejsce 4.	”Sana”Kościan	- 19,5 pkt.
Miejsce 5.	L.Z.S. Ostrówek	- 12,5 pkt.
Miejsce 6.	”Pionier”Głucholazy	- 11,0 pkt./3:1 /6 pkt. pom.
Miejsce 7.	L.Z.S. Raszków	- 11,0 pkt./1:3 /6 pkt. pom.
Miejsce 8.	”Piast”Hawa	- 11,0 pkt. 5 pkt. pom.
Miejsce 9.	”Polonia”Trzebnica	- 8,5 pkt.

Zawodnicy ”Sany” Kościan na poszczególnych szachownicach zajęli miejsca:

I szach. I	Sławomir Frąckowiak	zdożył 6 pkt. - 2 miejsce,
II szach. II+	Dariusz Walenciak	4 pkt. - 5 miejsce,
III szach. II	Zenon Bartkowiak	3,5 pkt. - 5 miejsce,
IV szach. III	Danuta Krajewska	6 pkt. - 4 miejsce,
		(26)

9-16 sierpnia 1986 został rozegrany III Rydzynski Turniej Szachowy. Na starcie stanęło 54 zawodników /52 mężczyzn i 2 kobiety/. W turnieju startowało trzech zawodników z OZSach w Lesznie. Sławomir Frąckowiak /Sana Kościan/ aktualny mistrz Okręgu, Stanisław Olejniczak /Wierzbno Rydzyna/ i Janusz Trusewicz /Hetman Wschowa/. Najlepiej wypadł S. Olejniczak, który uzyskał 5,5 pkt. i zajął 21 miejsce, będąc równocześnie zawodnikiem i organizatorem turnieju. J. Trusewicz był 26, a S. Frąckowiak 30 – obaj zdobyli po 5 punktów. Turniej sędziowali: Stanisław Skowroński sędzia FIDE i Grzegorz Wierzbicki I klasa sędziowska.(25.2), (26)

W kwietniu 1986 r. zakończyły się 3 turnieje półfinałowe /eliminacyjne/ II indywidualnych mistrzostw okręgu seniorów, rozgrywane w Kościanie, Rawiczu i w Wschowie. W Kościanie w świetlicy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej startowało 26 zawodników, w tym 4 zawodniczki. Zawody ukończyło 18 zawodników, w tym 3 kobiety. Tempo gry 40 posunięć na 1,5 h + 0,5 h na

dokończenie partii. System gry szwajcarski, na dystansie 9 rund. Z uwagi na trudności lokalowe turniej trwał od 1.03.1986 do 18.04.1986 r. Zgodnie z przewidywaniami turniej kościański toczył się pod dyktando Pawła Homskiego /Sana/, Artura Scheibe /Tęcza/ i Symforiana Larka /Orzeł/. Grający najbardziej równo P. Homski odniósł zwycięstwo, tracąc 1,5 pkt. Grająca słabiej na początku turnieju Katarzyna Tabaka w ostatnich rundach rozegrała się, uzyskując w ostatnich czterech partiach 4 pkt. i zajęła II miejsce z 7 punktami. Trzeci był Artur Scheibe, gromadząc 7 pkt. 4. Miejsce S. Larek 6,5 pkt., A. Chumski i A. Majewski obaj po 5,5 pkt., wszyscy z Orła. 7. J. Miedziarek /Tęcza/, 8. C. Wojciechowski /Wieża/, 9. Z. Klupsch /Tęcza/, 10. R. Borowski /Wieża/, 11. D. Trafas /Tęcza/ /wszyscy po 5,0 pkt. 12. D. Krajewska /Sana/, 13. R. Kościański, 14. W. Nowaczyk, 15. T. Wrzosek, 16. J. Domagała, 18. J. Malkiewicz wszyscy /Tęcza/. Turniej sędziował Mariusz Wierzbicki.

W Lesznie odbył się finał wojewódzki o „Złotą Wieżę”. Drużynowo sukces odniosła drużyna LZS Sana Kościan, przed szachistami Sokoła z Bukówca, LZS Błękitni Kąkolewo i Hetmanem Wschowa. Najlepszy indywidualny wynik uzyskał Zenon Bartkowiak z Sany. (25.3)

W dniach 14-16.03.1986 r. w świetlicy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Kościanie odbył się kurs sędziów szachowych, którego organizatorem był OZSzach w Lesznie. Uczestniczyło 15 osób. Zajęcia prowadzili sędziowie klasy międzynarodowej Stanisław Skowroński i Stanisław Grocholski oraz Grzegorz Wierzbicki. W wyniku egzaminu klasę sędziowską otrzymali: II – Tadeusz Kołosionek, Witold Hadyniak, Roman Borowski, Feliks Nowaczyk, Stefan Polny, Zenon Bartkowiak i Andrzej Majewski. III – Janusz Światała, Symforian Larek, Krzysztof Witkowski, Tadeusz Wrzosek, Mariusz Wierzbicki, Waldemar Kopydłowski i Roman Frąckowiak. Stan sędziów w Okręgu: 10 sędziów II klasy i 10 sędziów III klasy. (25.3)

Z okazji 1 Maja w Kościanie rozegrany został indywidualny turniej szachowy, zorganizowany przez sekcję szachową Tęcza,

Urząd Miejski w Kościanie i Kościańską Spółdzielnię Mieszkaniową. Na starcie stanęło 43 zawodników (w tym 3 zawodniczki), z Kościana, Śmigła, Nietązkowa, Bukówca i Rawicza. Turniej został rozegrany w pięknej sali widowiskowej, nowo pobudowanego pawilonu Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Tempo gry 15 minut na partię, na dystansie 7 rund. Zawodnicy Sany Kościan zdecydowanie przewodzili. Zwyciężył Sławomir Frąckowiak /Sana/- 7 pkt., przed Dariuszem Walenciakiem /Sana/- 6 pkt. i Edwardem Tabaką /Tęcza/ - 5,5 pkt. 4 miejsce zajął Eugeniusz Małecki /Sokół Bukowiec/, a 5 był Paweł Homski /Sana/. Turniej sędziował Witold Hadyniak.(25.4)

4-9 maja 1986 r. w Zbąszyniu rozegrane zostały szachowe eliminacje strefowe Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Szkolnej /OIMS/ makroregionu dolnośląskiego. Województwo leszczyńskie reprezentowało 5 junierek i 6 juniorów. Turniej junierek i juniorów; 9 rund, systemem szwajcarskim, tempo gry 40 pos. Na 1,5 h + 0,5 h na dokończenie partii. Na 26 startujących szachistki leszczyńskie zajęły:

- 5. miejsce III Danuta Krajewska/SP 6 Kościan, Sana Kościan/- 6 pkt.
- 14. IV Renata Rybak /SP Kąkolewo, Tęcza Kościan/ - 4,5 /25/
- 16. III Monika Gil /SP Śmigiel, Wieża Śmigiel/ - 4,5 /20,5/
- 17. III Anna Miler /SP 6 Kościan, Tęcza Kościan - 4,0 /27/
- 18. III Małgorzata Rabeiga /SP Śmigiel, Wieża / - 4,0 /27/.

Do finałów OIMS awansowały 4 najlepsze. Danuta Krajewska rezerwową. Renata Rybak wypełniła normę na III kategorię szachową.

Na 29 startujących juniorów miejsca zawodników leszczyńskich:

- 7. IV Szymon Szałowski /SP Kąkolewo, Tęcza Kościan/ 5,5 pkt.
- 11. III Dariusz Trafas /SP 6 Kościan, Tęcza Kościan/ 5,0
- 26. IV Radomir Potok /SP 6 Kościan, Tęcza Kościan/ 3,5
- 27. V Sebastian Recek /SP Bojanowo 3,5
- 28. Wojciech Nowacki /SP Kobylin/ 3,0
- 29. IV Szymon Langner /SP Śmigiel, Wieża Śmigiel/ 2,5

Szymon Szałowski wypełnił normę na III kategorię szachową. W finałach OIMS wystąpi Katarzyna Tabaka zwolniona z eliminacji

przez PZSzach, a Danuta Krajewska będzie zawodniczką rezerwową.(25.4)

11 maja 1986 r. w sali balowej Centrum Postępu Technicznego (Zamek Sułkowskich) w Rydzynie odbył się XI Turniej Szachowy. Na starcie stanęło 43 zawodników. 7 rund w turnieju przeprowadzono systemem szwajcarskim, w czasie gry 20 minut /na zawodnika. Wyniki końcowe turnieju: 1. miejsce km Józef Jankowski /Kolejarz Opole/ 6 pkt., 2. I Marek Pejka /Lech Poznań/ 6 pkt., 3. I Stanisław Olejniczak /Wierzbno Rydzyna/ 5,5 pkt., 5. II Stanisław Fischer /Wierzbno Rydzyna/, 7. I Sławomir Frąckowiak /Sana Kościan/, 8. I+ Kazimierz Kujawski /Chrobry Gniezno/ wszyscy po 5 punktów. Zwycięzcom wręczono puchary, medale i nagrody. Turniej sędziowali sędziowie FIDE Ferdynand Pochowski i Stanisław Grocholski. (25.4)

Finał II Indywidualnych Mistrzostw Okręgu seniorów w 1986 r. został rozegrany w Lesznie. Wystartowało 12 uprawnionych zawodników. Turniej rozegrano systemem rundowym. Czas gry 2 h na 40 posunięć + 0,5 h na dokończenie partii. Zwycięzca Sławomir Frąckowiak /Sana Kościan/ zdobył 8 pkt. 37 i wyprzedził Pawła Homskiego /Sana/ 8 pkt., 35,5, Andrzeja Czyża /Hetman Wschowa/ 7,5 pkt., Dariusza Walenciaka /Sana/ 7,5 pkt. 6. miejsce Katarzyna Tabaka /Tęcza/ 7,0. 7. Zenon Bartkowiak /Sana/ 9. Andrzej Chumski /Orzeł Nietązkowo/ 2,5 pkt. Turniej przebiegał w sportowej atmosferze. Najbardziej dramatyczna była ostatnia 7 runda, gdzie do końca nie było wiadomo, kto zostanie mistrzem. Nieoczekiwany remis A. Czyża z A. Chumskim spowodował, że dzięki punktom pomocniczym pierwsze miejsce zajął Sławomir Frąckowiak /Sana/, a ubiegłoroczny mistrz musiał zadowolić się III miejscem. Grająca bardzo bojowo juniorka Katarzyna Tabaka sprawiała sporo kłopotów szachistom teoretycznie silniejszym. Uzyskany wynik 7,0 pkt., to wypełnienie II normy na I kategorię szachową. Turniej sędziowali: Grzegorz Wierzbicki sędzia główny i Witold Hadyniak. (25.4)

W II kwartale 1986 roku kategorii szachowe zdobyli junio-ry: kategorię II P. Homski /Sana/, III D. Trafas /Tęcza/, IV R.

Potok, W. Nowaczyk, A. Budziński wszyscy Tęcza, W. Wojciechowski i S. Rabięga /Orzeł/; juniorki: kategorię III A. Miler /Tęcza/, IV H. Mieloch i B. Gołębiowska /Orzeł/. W I półroczu 1986 r. Klasy sportowe ważne do końca 1987 r. zdobyli: - II D. Walenciak, P. Homski, D. Krajewska wszyscy /Sana/, M. Rabięga, M. Gil /Wieża/, K. Tabaka /Tęcza/. - III Z. Bartkowiak /Sana/, A. Chumski i E. Skoracka /Orzeł/ oraz z Tęczy: Sz. Spławski, A. Scheibe, R. Kaczmarek, K. Kaczmarek, R. Kościański i J. Miedziarek. (25.4)

W kwietniu 1986 roku w Szkole Podstawowej nr 6 w Kościanie przebywał mf Ryszard Bernard na zaproszenie mgra Grzegorza Wierzbickiego - prezesa OZSzach i spotkał się z kierownictwem szkoły i młodzieżą. W spotkaniu uczestniczyła także młodzież ze Śmigła i SP 2 w Lesznie. Ryszard Bernard podzielił się wrażeniami z pobytu na turnieju pretenderek w Szwecji, gdzie sekundował arcymistrzyni Agnieszce Brutsman. W związku z planowanym od nowego roku szkolnego powstaniem klasy o poszerzonym zakresie wychowania fizycznego o szachy oczekuje się, iż spotkanie przyczyni się do dalszej popularyzacji szachów.(25.4)

W czerwcu 1986 r. w Kościanie na zaproszenie OZSzach, przebywał inż. Zbigniew Czajka, wiceprezes PZSzach. Spotkanie z gościem odbyło się w Szkole Podstawowej nr 6, a uczestniczyli w nim członkowie OZSzach, przedstawiciele Kuratorium Oświaty i Wychowania, Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, Dyrekcji Szkoły i KW PZPR. Omówione zostały problemy rozwoju szachów wśród młodzieży, współpraca klubów szachowych ze szkołami, jak również aspekty wyczynu w sporcie szachowym wśród młodzieży.(25.4)

9-16 sierpnia 1986 r. w III Rydzyskim Turnieju Szachowym startował Sławomir Frąckowiak /Sana Kościan/, który zgromadził 5 pkt. /z 10/, co dało 30 miejsce.(26)

W październiku 1986 Frąckowiak Sławomir (Sana Kościan) startując w finale Mistrzostw Polski w Pilźnie zajął bardzo dobre miejsce VIII-X. Startowało 30 zawodników. (25.2)

Drużyny seniorów Hetmana Wschowa i Tęczy Kościan uczestniczyły w lidze makroregionalnej. Ich występ w rozgrywkach IV Makroregionu seniorów (12.10.1986 – 15.03.1987), w eliminacjach do II ligi szachowej, był nieudany. Wyniki pojedynków szachistów Tęczy w rundach:

Runda 1. Hetman Wschowa - Tęcza Kościan 1,5:4,5

1. II + Trusewicz J. - II Homski P. 0:1
2. II + Czyż A. - II Witkowski K. 1:0
3. II Przybylski G. - III Scheibe A. 0,5:0,5
4. II Stecyk M. - III Kościański R. 0:1
5. III Kołosionek T. - III Trafas D. 0:1
6. IV Zaczyk J. - III Rybak R. 0:1 v.o.

Runda 2. Tęcza Kościan - Chrobry Głogów 3:3

1. II Homski P. - k Pieniązek A. 0:1
2. II Witkowski K. - I + Marszałek J. 0,5:0,5
3. III Scheibe A. - II + Skalik B. 1:0
4. III Kościański R. - II + Majewski W. 0,5:0,5
5. III Trafas D. - II + Zahorski P. 0:1
6. I Tabaka K. - III Majewska A. 1:0

Runda 3. Zastal Zielona Góra - Tęcza Kościan 5:1

Runda 4. Tęcza Kościan - Hetman Gryfów Śl. 2:4

Runda 5. Górnik Wałbrzych - Tęcza Kościan 5,5:0,5

Runda 6. Tęcza Kościan - Śleza Wiry 2,5:3,5

Runda 7. Nysa Zgorzelec - Tęcza Kościan 5,5:0,5

Runda 8. Tęcza Kościan - Kolejarz Zielona Góra 0,5:5,5

Runda 9. Start Legnica - Tęcza Kościan 5:0

Runda 10. AZS Politechnika Wrocław - Tęcza Kościan 6:0

Runda 11. Tęcza Kościan - Polonia Wrocław 2:4

Tęcza Kościan odnotowała jedno zwycięstwo, z Hetmanem Wschowa i remis z Chrobrym Głogów, zajmując 11 miejsce 17,5 pkt. 3 meczone, przed Hetmanem Wschowa. Najwięcej punktów w drużynie Tęczy zdobyli: K. Tabaka 6 pkt. i P. Homski 4 pkt., co stanowi 57 %. Drużyna Tęczy legitymowała się najniższym rankingiem ze wszystkich startujących zespołów.

W drużynowych rozgrywkach ligi okręgowej juniorów w sezonie 1986/87 startowało 6 drużyn. Najlepszą okazała się Tęcza Kościan, deklasując rywali, gromadząc 37 pkt. na 42 możliwych. Drugie miejsce zajęła Wieża Śmigiel 22 pkt., 3. Wieniawa Leszno 21 pkt., a następne LZS Orzeł Nietązkowo, Spółdzielnia Mieszkaniowa w Górze i CKS Miejska Górka. W klasyfikacji zawodników najlepszymi byli Artur Scheibe i Dariusz Trafas (obaj Tęcza Kościan), przed Jarozsem Miedziarkiem (Orzeł Nietązkowo). Wśród zawodniczek najlepszą okazała się Katarzyna Tabaka przed Danutą Krajewską (obie Tęcza Kościan) i Małgorzatą Rabiega (Wieża Śmigiel). (33)

Do drużynowych mistrzostw okręgu seniorów w 1987/1988 Tęcza Kościan zgłosiła dwie drużyny. W drużynach wystąpili: I drużyna – skład podstawowy: II Homski Paweł, II+ Scheibe Artur, II Frąckowiak Roman kapitan, II+ Witkowski Krzysztof, III Kościański Roman i I Tabaka Katarzyna. Rezerwa: II Trafas Dariusz, III Hadyniak Witold, II Budziński Adam, III Potok Radomir, III Nowaczyk Waldemar i III Landzwojczak Sylwia. II drużyna – skład podstawowy: III Nowaczyk Feliks, III Ławniczak Michał, III Sakowski Kazimierz, III Klupsch Zenon kapitan, III Piaskowski Władysław i II Krajewska Danuta. Rezerwa: III Wrzosek Tadeusz, b.k. Krajewski Aleksander, IV Domagała Jarosław, II Maciejewski Roman, III Langner Szymon, IV Frąszczak Marek, IV Mikołajczyk Łukasz, IV Ilmer Anna, IV Malkiewicz Janina i bk Korbik Dorota.

Rozgrywki ligi okręgowej juniorów sezon 1987/88 zakończyły się 16.04.1988 r. Zdecydowane zwycięstwo odniosła drużyna Tęczy I Kościan, gromadząc 37 punktów /na 42 możliwych/. 2. miejsce zajęła Wieża Śmigiel 33 pkt., 3. Wieniawa Leszno 31 pkt. 5. Tęcza II Kościan 21,5 pkt., 7. Orzeł Nietązkowo 16 pkt. (18)

W dniach 1–11 lutego 1988 r. odbyły się turnieje kadry narodowej juniorów Polskiego Związku Szachowego, których organizatorem była Kościańska Spółdzielnia Mieszkaniowa. Największym zainteresowaniem cieszył się turniej do lat 20, który był jednocześnie eliminacją do mistrzostw świata, w tej kategorii

wiekowej. Warto odnotować, że ufundowany przez ZW ZSMP puchar dla najlepszego reprezentanta woj. leszczyńskiego przypadł 15-letniemu Dariuszowi Trafasowi z kościańskiej Tęczy.

11 maja 1988 r. na Rynku w Kościanie odbyło się wielkie święto szachów. Kościan gościł Hannę Ereńską-Radzewską, pierwszą Polkę z tytułem arcymistrzyni Polski (Kongres FIDE w Atlancie przyznał pani Hannie tytuł arcymistrzyni), a także Ignacego Nowaka, mistrza FIDE, mistrza Polski (w 1985r.), zwycięzcy turnieju między-narodowego w Poznaniu (w 1987r.). W symultanach uczestniczyła młodzież szkolna, szachiści z klubu Tęcza oraz amatorzy – razem 28 osób. Rozegrane symultany z amatorami i szachistami przez tak wybitne osobistości szachów spełniły oczekiwania grających szachistów, zarówno młodszych, jak i starszych oraz działaczy. Zachęcały one do dalszej pracy nad szachami, by uzyskać wyższy poziom gry. Stale aktualne jest stwierdzenie: szachy są tą dziedziną współczesnego sportu, którą zawodnik może uprawiać przez dziesiątki lat, niemal przez całe życie. Kilkugodzinne zmagania amatorów królewskiej gry z „żelazną” reprezentantką kraju w meczach międzypaństwowych, olimpiadach i turniejach międzynarodowych, wybitną specjalistką w grze błyskawicznej oraz głównym trenerem kadry Polski przyniosły wiele korzyści szachistom i popularyzacji tego sportu. Inicjatywa godna pochwały, gdyż niewątpliwie przysporzyła szachom nowych sympatyków wśród młodzieży i osób starszych.

Zakopane 14-17 czerwca 1988 r. Na zgrupowanie szkoleniowe juniorów kadry zorganizowane przez Polski Związek Szachowy powołani byli: Ignacy Nowak trener główny (kadry PZSzach) odpowiedzialny za zajęcia szachowe, B. Powstowski trener radziecki, najlepszej grupy szachistów oraz G. Wierzbicki prezes OZSz WFS w Lesznie, który pełnił funkcję instruktora zajęć fizycznych dla młodzieży. Czas wypełniały zajęcia szachowe, sportowe (m.in. zajęcia na pływalni, sali, boisku i kortach tenisowych) wycieczki wysokogórskie. W tym okresie został rozegrany pojedynek pomiędzy Jackiem Gdańskim a Ryszardem Kujawskim o prawo reprezentowania Polski na mistrzostwach świata

w Australii. Po rozegraniu 6 partii zwycięzcą został J. Gdański 4:2. Pojedynek sędziował G. Wierzbicki.

W sierpniu 1987 roku w IV Rydzynskim Turnieju Szachowym w Rydzynie wśród 72 zawodników walczyli zawodnicy Tęczy z Kościana. II+ Homski P. uzyskał 5,5 punktu z 10 partii (3 zwycięstwa, 5 remisów i 2 przegrane), II Trafas D. 5 pkt. (4 zwycięstwa, 2 remisy i 4 przegrane), I Frąckowiak S. 4,5 pkt. (4 zwycięstwa, 1 remis i 5 przegrane).(26)

W IV Mistrzostwach Okręgu Seniorów w Lesznie (14-30.03.1988) Paweł Homski, zajmując drugie miejsce, zdobył tytuł wicemistrza Okręgu oraz wypełnił normę na I kategorię szachową. Drugą normę wypełnił w V Rydzynskim Turnieju Szachowym w Rydzynie (23-30 lipca 1988). Dobry występ w Rydzynie zaliczył także Dariusz Trafas wypełniając normę na I kategorię szachową.

20-30.07.1988 r. w Wągrowcu odbyła się XV Ogólnopolska Spartakiada Młodzieży w szachach, juniorek, posiadających co najmniej II kategorię szachową. Startowało 50 zawodniczek. Województwo leszczyńskie reprezentowały: Katarzyna Tabaka /Tęcza/ i Małgorzata Rabiega /Wieża Śmigiel/. Po rozegraniu 11 rund zwyciężyła D. Kłusek k++ 2085 /Iglopol Pilzno TA/ z wynikiem 9 pkt. przed J. Śmiechowską k /Pomorzanin Toruń TO/ 8,5 pkt. i M. Bednarską I+ /Zastal Zielona Góra ZG/ 8 pkt. M. Rabiega II+ zajęła 9 miejsce i uzyskała 7 pkt., natomiast K. Tabaka I była 33 z 5 pkt. (36) M. Rabiega startem tym zapewniła sobie miejsce w kadrze Polski.

Aktywna działalność działaczy kościańskich została dostrzeżona przez władze samorządowe. 14 grudnia 1988 roku przyznano Sekcji Szachowej TKKF Tęcza Nagrodę Twórczą Miasta Kościana za propagowanie i rozwój szachów w Kościanie, organizację ogólnopolskich i międzynarodowych turniejów, szczególnie za ustawiczny rozwój zainteresowania młodzieży tą formą spędzania czasu wolnego.

VII Turniej „Dni Leszna” rozegrany 30.05.1999r. zgromadził 58 zawodników. Zwyciężył Wiesław Janocha mf 2333 /Miechów Legnica/ przed Jackiem Markiewiczem I+ 2165 /Społem Opole/ i Arturem Pieniżkiem mm 2377 /Chrobry Głogów/ wszyscy po 6 punktów/ przed Marcinem Dębowskiem I 2122 /Wieniawa Leszno/ i Dariuszem Trafasem I /Tęcza Kościan/ po 5,5 pkt. Pozostali zawodnicy Tęczy zajęli miejsca: Paweł Homski I 5,0 pkt., 17. Ireneusz Mikołajczyk II 4 pkt., 31. Mariusz Mikołajczyk II 3,5 pkt. i 35. Dariusz Walenciak I 3 pkt. Turniej rozegrano systemem szwajcarskim, na dystansie 7 rund. (37)

4 listopada 2002 roku goszczono w Śmiglu pana Tomasza Lissowskiego, historyka i dziennikarza szachowego, autora licznych książek szachowych m.in. autobiografii Jana Hermana Zukertorta i Dawida Przepiórki. Rozegrał on symultanę szachową z młodymi adeptami szachów na dwudziestu szachownicach, którą oczywiście wygrał.

Półfinały Mistrzostw Wielkopolski Strefy Zachodniej juniorów odbyły się od 5-12.04.2003r. (trzy dni z tygodniową przerwą), systemem zjazdowym, w Buczu i w Śmiglu. Wśród dziewcząt awanse do finału wywalczyły: do 11 lat – Agnieszka Adamczak /Wieża/ 6. miejsce, do 13 lat – Zuzanna Przydróżna /Tęcza/ 6 m., do 18 lat – Magdalena Judek 2 m., i Małgorzata Łupicka 5 m. obie /Wieża/. Wśród chłopców: do 10 lat – Piotr Kapek 8 m. i Mateusz Górny 9 m. obaj /Wieża/, do 18 lat – Tomasz Nijaki 2m. /Konwalia/. Sędzią głównym zawodów był Stefan Polny sędzia klasy państwowej.(18)

W Zespole Szkół nr 8 w Kaliszu, 13 marca 2004 roku rozegrano Mistrzostwa Wielkopolski przedszkolaków (dla ur. w 1997r. i młodszych), z terenu Wielkopolski. Turniej rozegrano systemem szwajcarskim kontrolowanym na dystansie 9 rund, o tempie gry 15 minut dla zawodnika. W grupie 19 chłopców udanie wystąpili Maciej i Michał Gabriel. Bardzo dobry występ odnotował Michał, będąc od początku w czołówce. Po 5 rundzie zajmował pierwsze miejsce i utrzymał je do końca (mimo przegranej w siódmej partii). Zgromadził on 8 punktów i otrzymał puchar dla mistrza Wielko-

polski przedszkolaków. Nieco gorzej wiodło się Maciejowi, po słabszym początku (remis i przegrana) walczył ambitnie i zgromadził 5,5 punktu, dające mu piąte miejsce. Zdaniem W. Piaskowskiego opiekuna i trenera – duże uznanie za sportową ambicję i wolę walki należą się obu zawodnikom. Zajęcie piątego miejsca przez zawodnika będącego w niedyspozycji żołądkowej to spory wyczyn. Sędzią głównym zawodów był Maciej Sroczyński, sędzia drugiej klasy.

W celu ożywienia sportu szachowego w powiecie kościańskim działacze Tęczy (Wł. Piaskowski i W. Hadyniak), po nawiązaniu współpracy z Klubem Europejskim w Zespole Szkół w Jerce, 19 kwietnia 2005 roku zorganizowali I Turniej Szachowy o Mistrzostwo Zespołu Szkół w Jerce. Uczestniczyło 26 chłopców i 3 dziewczynki. Czas gry 30 minut dla zawodnika. Zwyciężyli w poszczególnych grupach wiekowych i otrzymali medale mistrzów Zespołu Szkół w Jerce: do lat 13 Ewa Adamczyk i Tomasz Górny, do lat 15 Stanisław Szołkowski, powyżej 15 lat Andrzej Ługowski. Przed zawodami, w czasie przerw między rundami, sędziowie dokonywali wyjaśnień, instruktażu prowadzenia gry, przepisów kodeksu szachowego. Ponadto bezpłatnie zapewnili sprzęt szachowy obsługę sędziowską. Tradycyjnie od 12 lat Wł. Piaskowski i W. Hadyniak organizowali turnieje szachowe o mistrzostwo szkoły. W ostatnich dwóch turniejach zostali zaproszeni szachiści szkoły w Lubiniu i Gimnazjum w Krzywiniu. Najlepsi otrzymali medale i dyplomy, które ufundował Klub Szachowy Tęcza. We wszystkich turniejach działacze pracowali społecznie.

25 lutego 2006 roku w Plebiscycie Czytelników „Gazety Kościańskiej” na Najpopularniejszego Trenera Ziemi Kościańskiej w 2005 r. w kategorii młodzieżowcy Wojciech Szymanowski otrzymał dyplom za zajęcie szóstego miejsca.

Awans do II ligi na 25-lecie klubu jest największym sukcesem kościańskiego Uczniowskiego Klubu Sportowego KSM Tęcza. W rozgrywkach Wielkopolskiej Ligi Szachowej Seniorów 2005/2006 uczestniczyło 11 zespołów.

Skład drużyny Tęczy stanowili: I + Dariusz Trafas 2105, I Wojciech Szymanowski 2070 kapitan, I++ Paweł Homski 2124, I Mariusz Mikołajczyk 1983, I Ireneusz Mikołajczyk 1924, k Anna Andrzejewska 2001. Wyniki spotkań rozegranych przez drużynę Tęczy w kolejności rund przedstawia poniższe zestawienie:

Tęcza Turek – Tęcza Kościan 1,5:4,5,
Tęcza K. – Pogoń Nowe Skalmierzyce 4,5:1,5,
Hetman II Konin - Tęcza K. 3:3,
LZS Orzeł Grzegorzew – Tęcza K. 1,5:4,5,
Tęcza K. – Wieża Kórnicka Kórnik 5:1,
LKS Piast Śrem – Tęcza K. 2,5:3,5,
Tęcza K. – Na Pięterku Poznań 2:4,
Komandoria Poznań – Tęcza K. 1,5:4,5.

Na dwie kolejki przed końcem rozgrywek Wielkopolskiej III ligi kościańska Tęcza zasiadła na fotelu lidera. Polan Poznań – Tęcza K. 2:4 - wygranie tego meczu oznaczało praktycznie awans, niezależnie od wyniku ostatniego meczu, u siebie z JKS-W. Tęcza K. – JKS-W Jarocin 3,5:2,5. Sukces był możliwy głównie dzięki świetniej postawie naszych na wyjazdach. Przed tą kolejką Polan był wiceliderem. W Poznaniu obie ekipy zagrały w najsilniejszych składach. Pierwszy swoją partię zakończył Mariusz Mikołajczyk remisem. Potem przegrał Trafas, mimo iż miał dobrą pozycję. Jego błąd skwapliwie wykorzystał wyżej notowany lider. Na szczęście efektowną wygraną odpowiedział brylujący ostatnio Homski. Kolejne pół punktu dołożył Ireneusz Mikołajczyk. W pewnej chwili miał już dwa pionki straty, ale zdołał zremisować. Jako kolejna od stołu wstała zwycięska Andrzejewska, która pokonała swoją rywalkę zdecydowanie. Najdłużej trwała partia Szymanowskiego. Miejscowi mieli jeszcze szansę na remis, jednak końcówka należała do kościaniaka. Wygraną z walczącym o utrzymanie rywalem kościaniacy przypieczętowali awans do II ligi i zapewnili sobie pierwsze miejsce. Obok Tęczy do II ligi awansował poznański zespół Na Pięterku. Mecz z drużyną z Jarocina był niezwykle zacięty i miał wyrównany przebieg. Przyjezdni ze wszystkich sił starali się ugrać jakąś zdobycz punktową. Marzyli więc choć o remisie i tak starali się grać, by ten cel osiągnąć. Pierwszy punkt zdobyła jednak dla Tęczy Andrzejewska, pokonując – nie bez problemu – swoją rywalkę.

Drugi punkt na konto gospodarzy zapisał Ireneusz Mikołajczyk, który zdobywał przewagę i wypunktował przeciwnika. Potem jednak Kościański w pojedynku z młodą nadzieją zespołu gości musiał zadowolić się remisem. Kolejne remisy, po ponad trzech godzinach gry, zanotowali Homski i Trafas. Najdłużej walczono na drugiej szachownicy. Mając już tylko sekundy na dokończenie pojedynku Szymanowski popełnił błąd i przegrał z Witwickim. Wyniki rozgrywek:

Miejsce 1. KSM Tęcza Kościan 10 - 17 punktów meczowych
39 małych

Miejsce 2. Na Pięterku Poznań 10 - 16 punktów meczowych
34 małych

Miejsce 3. Polan Poznań 10 - 14 punktów meczowych
36 małych

Sędzią głównym rozgrywek był Janusz Woda, arbiter FIDE.

Na początku września 2006 r. w Lublinie odbył się zjazd II ligi. Start KSM Tęcza Kościan w rozgrywkach zakończył się spadkiem. Zespół Tęczy w dziewięciu meczach zdobył 6 punktów i w stawce 40 drużyn zajął 36 miejsce (przed imprezą sklasyfikowany na 38 pozycji). Do utrzymania zabrakło trzech punktów, bo zespoły od 17 do 25 miejsca miały 3 punkty więcej od Tęczy. Pozycja 24. gwarantowała utrzymanie w lidze. Tęcza zwyciężyła z Agro Kociewie Galedo Stargard Gdański 4:2, z Polanem Poznań 3,5:2,5, z LKS Caissa Lubsko 3,5:2,5. Indywidualnie najlepiej zaprezentował się w Lublinie Paweł Homski, który został sklasyfikowany na trzeciej szachownicy na trzecim miejscu. Cel drużyny Tęczy utrzymania się w II lidze nie został osiągnięty. Komplikacje z obsadzeniem kobiecej szachownicy zakłóciło przygotowanie do turnieju całej drużyny. Słowa uznania należą się całej drużynie za ambitną postawę i walkę do końca.

15-22 września 2006 r. w Pile rozegrano Międzywojewódzkie Mistrzowskie Juniorów, które były jednocześnie eliminacjami do Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży. Zawodniczka Tęczy, Natalia Tabaka, wywalczyła awans do O.O.M. w kategorii do lat 13, zajmując 5 miejsce. Natalia Tabaka i Zuzanna Przydróżna (startująca do lat 15) zdobyły II kategorie szachowe.

W ostatniej rundzie rozgrywek 2005/2006 A klasy centralno-zachodniej seniorów drugi zespół Tęczy pojechał do Rawicza na spotkanie z wiceliderem miejscową Koroną jedynie w czteroosobowym składzie. Pokazali jednak klasę wygrywając 3,5:2,5. To sztuka, kiedy przegrywa się na starcie 0:2. Walkowery Tęcza II oddała na szachownicach I i VI. Punkty zdobyli: III Ł. Nijaki, IV T. Sikora, V R. Frąckowiak i II+ R. Buchowski – 0,5. Wygrana pozwoliła Tęczy II zająć drugie miejsce, z 13 pkt. Ligę wygrało Plezuro Skoki (komplet – 16 pkt.), które awansowało do ligi strefowej (IV liga).

20 maja 2006 roku w Kostrzynie Wielkopolskim rozegrano Mistrzostwa Wielkopolski Juniorów w Szachach Szybkich. Startowało 35 zawodników. Wielki sukces Marcina Tabaki, który zdobył brązowy medal. Wyniki:

- 1 miejsce Musiałkiewicz Jan 1823 Na Pięterku Poznań 8,5 pkt.
- 2 miejsce Frąckowiak Jakub 1800 Poczowiec Poznań 6,5 pkt.
- 3 miejsce Tabaka Marcin 1600 UKS KSM Tęcza Kościan 6,5 pkt.
- 11 miejsce Slavov Maksymilian 1600 UKS KSM Tęcza Kościan 6.5 pkt.
- 16 miejsce Slavov Wiktor 1400 UKS KSM Tęcza Kościan 6,5 pkt.

Z okazji 100-lecia Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej działający przy niej Klub Szachowy Tęcza zorganizował szereg imprez szachowych na najwyższym poziomie. W sobotę, do południa rozegrano symultanę z arcymistrzem Włodzimierzem Schmidtem przy bardzo licznych udziałach mieszkańców. Wynik 20:0. Wczesnym popołudniem kościańscy szachiści rywalizowali w turnieju błyskawicznym. Zwyciężył Ireneusz Mikołajczyk 8 pkt., przed Maksymilianem Slavovem – 7 pkt., Błażem Hampelem i Wiktorem Slavovem (obaj po 6,5 punktu). W niedzielę (27.05.2007) został rozegrany ogólnopolski turniej szachowy. Na starcie stanęło 71 osób: w tym 3 arcymistrzów z aktualnym mistrzem Polski mężczyzną Tomaszem Markowskim, 5 mistrzów międzynarodowych i 6 mistrzów FIDE. Tak mocną obsadę zapewniły atrakcyjne nagrody. Podczas rozpoczęcia turnieju Witold Hadyniak (członek Zarządu WZSzach) wręczył Janowi Kozakowi (prezesowi KSM) brązowe odznaczenie PZSzach, nadane przez WZSzach za osią-

gnięcia w popieraniu sportu szachowego w Kościanie, przez 26 lat. Znakomitą formę wykazał IM Jacek Tomczak z Piasta Śrem, który zdobył 8 pkt. (z 9 partii), zwyciężył zdobywając wspaniały puchar prezesa KSM i nagrodę pieniężną. II miejsce GM Tomasz Markowski (Kozuchów) – 7,5 pkt. III GM Paweł Jaracz (Lublin) 7 pkt. Najwyżej sklasyfikowany kościaniak: Paweł Homski, zajął 24 miejsce – 5 pkt., Ireneusz Mikołajczyk był 30 – również 5 pkt.

26.10.2007 r. w Kościanie odbył się powiatowy turniej szachowy juniorów. Najlepszymi okazali się: Stępczak Mikołaj juniorów powyżej 18 lat, Slavov Wiktor do 15-17 lat, Tabaka Natalia junierek.

11.11.2007 r. w turnieju szachowym juniorów w szachach szybkich w Kościanie zwyciężyli Marcin Tabaka i Zuzanna Przydróżna.

W dniu Wielkiego Finału Orkiestry Świątecznej Pomocy 13 stycznia 2008 roku na Rynku w Kościanie w symultanie z arcymistrzem Włodzimierzem Schmidtem uczestniczyło 20 osób, większość zawodników młodych z Tęczy. Wynik symultany zwycięski dla arcymistrza: 18 wygranych i 2 remisy z Edwardem Tabaką i Krzysztofem Wojciechowskim.

15 lutego 2008 roku w Plebiscycie Czytelników „Gazety Kościańskiej” na Najpopularniejszego Trenera Ziemi Kościańskiej w kategorii młodzieżowej za 2007 rok nagrodę otrzymał Wojciech Szymanowski. Wręczono mu ją na VII Gali Sportowej w Kościańskim Ośrodku Kultury.

6.06.2010 r. w turnieju szachowym o puchar Burmistrza Śremu startowali zawodnicy Tęczy Kościan. Turniej przebiegał pod dyktando zawodników Pocztownca Poznań, którzy obsadzili całe podium. Zwyciężył IM Jacek Tomczak 2509 z 8,5 punktu i on otrzymał puchar Burmistrza. Piaskowski W. był 27 z 4,5 punktu i otrzymał nagrodę oraz dyplom najlepszego uczestnika powyżej 60 lat. Jędrzejak Bolesław z 3,5 punktu był 42. Startowało 52 zawodników. Zawody wzorowo przeprowadziła Magdalena Judek.

18. 12. 2011 r. w VIII Gwiazdkowym Turnieju Weteranów w Klubie Raszyn w Poznaniu udanie startował Władysław Piaskowski. Wyniki: 1 miejsce k Ereński Przemysław 2265 8,5 pkt., 2. k Kałużny Włodzimierz 2054 8,0 pkt., 3. I Zieliński Tadeusz 6,5 pkt., 4. I Woda Janusz 6,5 pkt., 9. II Piaskowski Władysław 5,5 pkt. Startowało 43 zawodników.

Dwaj bracia Maksymilian i Wiktor Slavov - zawodnicy Tęczy w 2012 roku startowali w drużynach seniorów i juniorów. Drużyna Tęczy w IV lidze juniorów zajęła jedenaste miejsce. Startowało 21 drużyn.

3 maja 2012 roku w XXV Turnieju Weteranów Klubu Raszyn w Poznaniu wśród 46 szachistów startowali zawodnicy Tęczy Kościan: Piaskowski Władysław i Jędrzejak Bolesław. Rozegrano 9 rund, 15 minut dla zawodnika. Zwyciężył Majewski J. z 8 punktami, 10 miejsce zajął Woda J. z 5,5 punktu. 14. Piaskowski W. 5 pkt. 34. Jędrzejak B. 4 pkt.

20 października 2012 roku podczas gali zorganizowanej z okazji stulecia sportu w Kościanie, uhonorowano ponad stu pięćdziesięciu sportowców, trenerów i działaczy. W 1912 roku powstał pierwszy w Kościanie i jeden z pierwszych w Wielkopolsce polski klub sportowy „Fervor”. Piłkarze z Kościana zdobyli trzy lata później wicemistrzostwo Wielkiego Xięstwa Poznańskiego. Podczas gali wspomniano historię kościańskiego sportu i honorowano związanych z nim ludzi. Wręczono odznaczenia i pamiątkowe medale. Odczytano również list od Prezydenta RP. Wśród uhonorowanych byli również działacze szachiści: Władysław Piaskowski otrzymał srebrną odznakę „Za Zasługi dla Sportu” od Ministra Sportu i Turystyki, Medal 100-lecia Sportu w Kościanie oraz dyplom pamiątkowy, Witold Hadyniak, Edward Tabaka i Katarzyna Mikołajczyk otrzymali Medale 100-lecia Sportu w Kościanie.

6.12.2012 r. w XIII Gwiazdkowym Turnieju Szachowy w Śmiglu, sędziowanym przez Magdalenę Judek, startował Dawid

Niekraś i zajął znakomite, trzecie miejsce. Udział brało 82 zawodników.

Magdalena Judek była zawodniczka Klubu Szachowego "Wieża" Śmigiel, obecnie członek Zarządu Klubu "Wieża" Śmigiel, przewodnicząca Kolegium Sędziów Wielkopolskiego Związku Szachowego i członek Kolegium Sędziowskiego Polskiego Związku Szachowego otrzymała prestiżową Nagrodę – Hetmana w kategorii „Sędzia Roku” za 2016 rok. Hetmany to statuetki przyznawane przez Polski Związek Szachowy, które mają za zadanie w sposób szczególny wyróżnić sukcesy i zasługi środowiska szachowego w Polsce. Magdalena Judek - absolwentka Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu – jest sędzią szachowym klasy międzynarodowej (FIDE Arbiter 2013), instruktorem, działaczem szachowym oraz zawodniczką. Startowała w wielu turniejach m.in. w młodzieżowych mistrzostwach Polski w szachach szybkich (9-11.11.2002) w Kołobrzegu w których uplasowała się tuż za podium, na czwartym miejscu. Najważniejszy sędziowany turniej to Mistrzostwa Polski Kobiet w Poznaniu. W 2013 roku statuetkę Hetmana w kategorii „Sędzia Roku” otrzymał IM Andrzej Filipowicz.

W 2013 roku szachiści Tęczy zakończyli rozgrywki w IV lidze na trzecim miejscu. Kościańska drużyna wygrała sześć meczów, dwa remisując. Najlepszymi zawodnikami byli: Dawid Niekraś, który zdobył 8 pkt. z 10 partii, Wiktor Slavov 6 pkt. z 8 partii i Jolanta Pajkert 5 pkt. z 8 partii.

Największe osiągnięcia w grze w szachy w klubie uzyskali: Katarzyna Tabaka-Mikołajczyk, Wojciech Szymanowski, Paweł Homski, Dariusz Walenciak. Obecnie do tego grona dołączył Dawid Niekraś, legitymujący się obecnie tytułem mistrza FIDE.

Dawid Niekraś. Urodzony 13.04.1998 r. Wychowanek Klubu Tęcza. Już jako dziewięcioletni chłopak rozpoczął przygodę z szachami. W czerwcu 2009, w Licheniu, wywalczył awans do zawodów międzywojewódzkich – ze względu na chorobę nie mógł wystąpić w półfinale. Znakomicie spisał się w Turnieju Ostatniej Szansy w Pokrzywniej (woj. Opolskie), w którym zajął drugie miejsce, co dało mu awans do finału mistrzostw Polski w Wiśle. Startowało 25 zawodników, w tym 10 z rankingiem FIDE. Finał w Wiśle z udziałem

łem 47 zawodników był rozgrywany systemem szwajcarskim, na dystansie 11 rund. D. Niekraś pokonał pięciu, cztery partie zremisował i dwie przegrał. Osiągnął ogromny sukces, zajmując znakomite dziewiąte miejsce w szachowych mistrzostwach Polski juniorów, do lat 12. W 2009 roku, w finale mistrzostw Wielkopolski w Licheniu, był czwarty w grupie do 11 lat, a w roku następnym, w Żerkowie, został mistrzem Wielkopolski w grupie do lat 13. Bardzo dobrze zaprezentował się w turniejach szachowych juniorów im. Tassilo von Haydebranda w Osiecznej: w 2009 roku. Przy tempie gry 15 minut w silnej grupie 28 juniorów zajął szóste miejsce, a w następnym roku był piąty. W XI Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w szachach 2009/2010 w Poznaniu był piąty (startowało 66 osób). W Plebistycie Czytelników „Gazety Kościańskiej” na Najpopularniejszego Sportowca Młodzieżowego w 2010 roku Dawid Niekraś zajął trzecie miejsce. W kwietniu 2012 roku, w I Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży w Sportach Umysłowych „Podkarpackie 2012” w Solinie, zajął trzecie miejsce wśród chłopców 13-14 lat, w sierpniu w Warszawie, w turnieju City Handlowy Mistrzostw Polski juniorów w szachach szybkich, zajął trzecie miejsce do lat 14. W marcu 2013 roku w mistrzostwach Polski juniorów w szachach do lat 16, w Szczyrku, zajął szóste miejsce, a w sierpniu w Olsztynie zdobył dwa brązowe medale w mistrzostwach Polski juniorów do lat 16 w szachach szybkich i błyskawicznych. W 2014 roku we Wrocławiu w mistrzostwach Polski juniorów w szachach błyskawicznych do lat 16 zajął szóste miejsce. W 2015 roku dobre występy zaliczył w wielu turniejach, m. in. w finale mistrzostw Polski: juniorów do lat 18 w Karpaczu – miejsce jedenaste, w szachach szybkich w Trzciance 50 miejsce (z 310), w silnie obsadzonym turnieju 3 Maja w Kościanie, z dwoma arcymistrzami i mistrzami, siódme miejsce, startował w XI Międzynarodowym Festiwalu Szachowym „Perła Bałtyku”, w ogólnopolskich turniejach szachowych pamięci „Żołnierzy Wyklętych” w Gnieźnie, czternaste miejsce (z 160), a rok później trzynaste (z 192). W sierpniu 2015 roku w M.P. juniorów do lat 18 w szachach szybkich w Katowicach był osiemnasty (z 77), a w szachach błyskawicznych dwunasty (z 77). Dobre występy zaliczył w turniejach: w Poznaniu, Kościanie, Krakowie. We wrześniu 2015 roku startował w drużynie Lipno-Stęszew, w drużynowych mistrzostwach Polski (II liga) w Jastrzębiej Górze, na I szachownicy

zdobył 6 punktów (27 % punktów drużyny). W marcu 2016 roku w mistrzostwach Polski juniorów do lat 18 w Szklarskiej Porębie zajął wysokie 10 miejsce. W maju był ósmy w mistrzostwach Wolsztyna, siedemnasty w turnieju Miasta Gniezna. We wrześniu był drugi w turnieju w Rawiczu, a w grudniu w szachach szybkich Powiatu Turek był szósty. W sierpniu 2016 roku w mistrzostwach Polski juniorów w Koszalinie: w szachach błyskawicznych wywalczył srebrny medal, w szachach szybkich zajął 24 miejsce. W lipcu w Międzynarodowym Festiwalu Szachowym Metl. Ife Warsaw Najdorf Chess Festival w Warszawie walczyło 41 arcymistrzów i arcymistrzyń, 28 mistrzów międzynarodowych i utytułowanych szachistów. W tym turnieju Dawid Niekraś zdobył 4,5 punktu z 9 partii i zajął 72 miejsce, wypełniając normę na mistrza krajowego. Wynik ten dał mu tytuł mistrza FIDE, przyznawany przez Międzynarodową Organizację Szachową FIDE. W XXIV Międzynarodowym Festiwalu Szachowym w Poznaniu zajął znakomite piąte miejsce. Zawody były również mistrzostwami Wielkopolski seniorów i w tej klasyfikacji D. Niekraś zajął drugie miejsce i tytuł wicemistrza Wielkopolski seniorów.

Za znakomite wyniki sportowe Dawid Niekraś otrzymał pamiątkowy dyplom od członków klubu, wręczony podczas uroczystego spotkania w siedzibie Klubu. Dawid Niekraś wielokrotnie został wyróżniony przez samorząd Miasta Kościana. Moim zdaniem Dawid Niekraś to wielki talent i wzór sportowca. Pracowity, ma niesamowitą pamięć i prezentuje znakomite skupienie. Ogromny sukces Jego i naszego Klubu.

Uczniowie I Liceum Ogólnokształcącego im. Oskara Kolberga w Kościanie włączali się aktywnie do rywalizacji sportowej, biorąc udział w dyscyplinach letnich i zimowych, w których była gra w szachy. 14 stycznia 2010 roku w drużynowych mistrzostwach powiatu kościańskiego w Kościanie drużyna I liceum zajęła pierwsze miejsce, dające awans do finału. Skład drużyny: S. Hanusek, M. Olejnik, N. Tabaka i T. Hanusek.

Startując w zawodach wojewódzkich: w Koninie /4.12.2010/ Slavov Maksymilian zajął 7 miejsce, a Slavov Wiktor 9 miejsce. Startowało 38 osób. W roku szkolnym 2011/2012 w finale

wojewódzkim XIII „Licealiady” drużyna w składzie: Maksymilian Slavov, Wiktor Slavov, Krzysztof Hanusek i Natalia Tabaka zajęła II miejsce. W roku następnym drużyna w składzie: Maksymilian Slavov, Wiktor Slavov, Krzysztof Hanusek i Tomasz Zimowski powtórzyła sukces, zdobywając srebrny medal.

„Licealiada” pokazuje wysoką pozycję kościańskiej szkoły w rankingu. I Liceum w Kościanie zajęło w „Licealiadzie” w Wielkopolsce w roku szkolnym 2011/2012 - 15 miejsce spośród 225 startujących, w 2012/2013 - 19 miejsce spośród 291 szkół. Swoją udział mieli szachiści. 15.02.2013 r. w finale województwa wielkopolskiego w drużynowych szachach w Poznaniu występowała drużyna I LO Kościan, która zdobyła srebrny medal i tytuł wicemistrza drużynowego. W składzie drużyny z Hanuskiem Krzysztofem występowali juniorzy Tęczy Kościan - Slavov Maksymilian i Slavov Wiktor oraz Zimowski Tomasz i Chrzanowski Piotr. Startowało 45 drużyn.

Uzyskane sukcesy szachistów i zaangażowanie działaczy było zauważane przez władze miasta Kościana. Najlepsi za sukcesy otrzymywali wyróżnienia, dyplomy i nagrody rzeczowe. Tradycyjne stało się zapraszanie zawodników i działaczy na uroczyste sesje Rady Miejskiej oraz na gale sportu „Gazety Kościańskiej”. Piszący te książki był członkiem Komitetu Honorowego Obchodów 100-lecia Kościańskiego Sportu. Działaczom szachowym wręczono odznaczenia i medale. Starostwo Powiatowe w Kościanie przyznało Dawidowi Niekrasiowi w 2013 r. - statuetkę, a rok później - nagrodę finansową.

**) Chodzi o książkę W. Piaskowskiego pt. Klub Szachowy Tęcza przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w latach 1981 – 2005, Kościan 2009.*

Wybrane partie i końcówki

Mecz szachowy o mistrzostwo klasy A Obra Kościan – Włókno
Gniezno (14.12.1958)

Jan Majewski Włókno – Zenon Klupsch Obra

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Sc3 c5 4. Sf3 Sf6 5. Gg5 Ge7 6. e3 0-0 7. Gd3
d:c4 8. G:c4 Sc6 9. 0-0 c:d4 10. e:d4 b6 11. a3 Gb7 12. Ga2 Sb8 13.
Se5 Se4 14. G:e7 H:e7 15. Hd3 Sd6 16. Wfe1 Sd7 17. S:d7 H:d7 18.
Wad1 Wad8 19. Gb1 g6 20. f3 Sf5 21. Se2 Wfe8 22. Kf2 Hd6 23. h4
Wd7 24. Wh1 Wed8 25. Hb5 Hc6 0,5 – 0,5

Mistrzostwa Okręgu Poznańskiego seniorów - klasa A
Mecz szachowy Stella Gniezno – Obra Kościan
Zenon Klupsch Obra – Jan Majewski Stella (6 .12.1959)

1. d4 d5 2. c4 Sf6 3. Sc3 e6 4. e3 Gb4 5. Gd2 c5 6. Sf3 0-0 7.
c:d5 c:d4 8. S:d4 e:d5 9. Hb3 Gc5 10. Sce2 Se4 11. Gc3 Sc6
12. S:c6 b:c6 13. Gd4 Ha5 14. Sc3 G:d4 15. e:d4 We8 16. Ge2
Ga6 17. Kf1 Sd2 0:1

Mecz szachowy o mistrzostwo klasy A Wrzos – Med-Chem
(4.12.1977)

Jan Majewski I Wrzos Września – Jacek Losiak III Med-
Chem Kościan

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Gc4 Sf6 4. Sg5 d5 5. e:d5 Sa5 6. Gb5 c6 7.
d:c6 b:c6 8. Ge2 Ge7 9. Sc3 Sd5 10. Sge4 Sf4 11. 0-0 f5 12.
Sg3 Gc5 13. d3 0-0 14. Gf3 Hh4 15. Ge3 Gb6 16. b4 Wf6 17.
G:b6 Wh6 18. h3 S:h3 19. g:h3 H:h3 20. We1 f4 21. Sce4 a:b6
22. b:a5 f:g3 23. S:g3 Hh2+ 24. Kf1 Wg6 25. Ke2 Hh4 26. Wh1
Hd4 27. c3 H:c3 28. Hb3+ H:b3 29. a:b3 b:a5 30. Ge4 Wh6 31.
W:h6 g:h6 32. G:c6 Wa6 33. Gb5 Wa7 34. b4 a4 35. W:a4
W:a4 36. G:a4 h5 37. Gc6 Kf7 38. b5 h4 39. Sf1 h5 40. b6 Kf6

41. b7 G:b7 42. G:b7 Kf5 43. Kf3 Kg5 44. Ke4 Kf6 45. Gc8
1:0

Stanisław Fischer II Start Leszno - Lucjan Chwojnicky I
Tęcza Kościan (9.02.1984)

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sc3 d:e4 4. S:e4 h6 5. Sf3 Gf5 6. Gd3 Gh7
7. 0-0 e6 8. b3 Sd7 9. Gb2 Sgf6 10. He2 S:e4 11. G:e4 G:e4 12.
H:e4 Sf6 13. He2 Gd6 14. Se5 Hc7 15. f4 0-0-0 16. c4 Whf8
17. Gc3 Kb8 18. b4 He7 19. Wab1 G:e5 20. f:e5 Se8 21. He3 Hd7
22. b5 f5 23. b:c6 H:c6 24. Gb4 Wf7 25. Gc5 b6 26. d5 e:d5 27.
G:b6 Ka8 G:d8 1-0

Stanisław Fischer II Start Leszno – Janusz Trusewicz II Hetman
Wschowa (16.02.1984)

1. e4 c5 2. Sf3 d6 3. d4 c:d4 4. S:d4 Sf6 5. Sc3 g6 6. Ge2 Gg7
7. Ge3 0-0 8. 0-0 Sc6 9. f4 Hb6 10. Hd2 S:e4 11. S:c6 H:c6
12. S:e4 H:e4 13. Gf3 Hc4 14. c3 Hc7 15. h4 h5 16. f5 G:f5
17. G:h5 Hc4 18. Wf4 He6 19. Gf3 Gh6 20. Wel Hd7 21. Wb4
G:e3 22. H:e3 He6 23. W:b7 Wb8 24. Hd2 H:a1 25. Gd5 Ha6
26. G:f7 Kh7 27. Wb:e7 Hb6+ 28. Kh1 1-0

I Rydzynski Turniej Szachowy w Rydzynie seniorów
(6-12.08.1986)

Maciej Mizerka II Tęcza Kościan – Stanisław Fischer II Start
Leszno

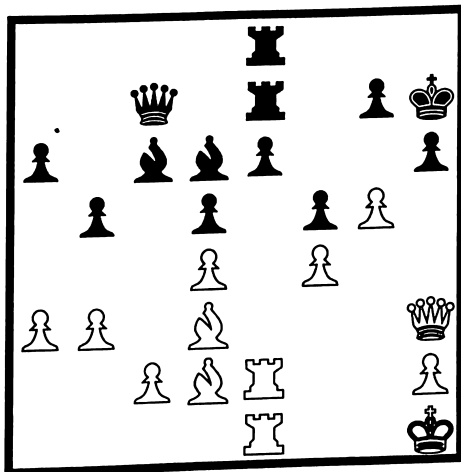
1. Sf3 d5 2. c4 d4 3. b4 Gg4 4. e3 d:e3 5. f:e3 e5 6. Ha4+ Gd7
7. Hb3 e4 8. Sd4 Gd6 9. g3 h5 10. Sc3 h4 11. c5 Ge5 12. Gc4
Sh6 13. Wf1 0-0 14. S:e4 h:g3 15. h:g3 Gh3 16. Wf4 G:f4 17.
g:f4 Hh4+ 18. Kd1 Gg2 19. Sg5 Sd7 20. Gb2 Sf6 21. Kc2 Hf2
22. Gd3 Wa8d8 23. Wd1 Sd5 24. Kc1 c6 25. Gb1 Sg4 26. Hc2
Sgf6 27. a3 S:f4 28. Ga1 Sf4h5 29. Sf5 Wd7 30. S:g7 S:g7 31.
G:f6 Sf5 32. H:f5 H:f5 33. G:f5 1-0

Turniej szachowy strefowy o "Złotą Wieżę" w Błazejewku
(13.04.1986)

Jan Majewski I Wrzos Września-Dariusz Walenciak II+
Sana Kościan

1.e4 e6 2. d4 d5 3. e:d5 e:d5 4. Gd3 Sc6 5. c3 Gd6 6. Sge2
Hh4 7. g3 Hh5 8. Sf4 H:d1 9. K:d1 Gg4 10. Kc2 Sge7 11. Whe1
0-0-0 12. Ge3 h5 13. Sbd2 h4 14. f3 Gd7 15. g4 h3 16. Sf1 g6
17. Wad1 Wde8 18. Gc1 Sd8 19. We2 Se6 20. S:e6 G:e6 21.
Wdel c5 22. d:c5 G:c5 23. Gg5 Whg8 24. Se3 G:e3 25. W:e3
Sc6 26. Gf6 Kd7 27. Gf1 g5 28. Gd3 Wc8 29.Kb1 Sa5 30. b3
a6 31. Kb2 Wc6 32. Gh7 Wgc8 33. G:g5 b5 34. Gf6 Sb7 35. Gd4
Kc7 36. Wg1 Gd7 37. We7 We6 38. Wge1 W:e1 39 W:e1 We8
40. W:e8 G:e8 41. Gf5 Sd8 42. Ge5 Kc6 43. Gd4 Se6 44. Ge3
Sg7 45. Gd3 Gd7 46. Kc2 Kd6 47. Kd2 Se6 48. Gf1 Gc6 49.
Ke2 b4 50. c:b4 d4 51. Gd2 d3 52. Ke3 Sg5 53. f4 Gg2 54. f:g5
G:f1 1-0

Roman Frąckowiak II Tęcza Kościan – Jerzy Niesłuchowski
II Start Poznań
Wągrowiec (19.02.1987)

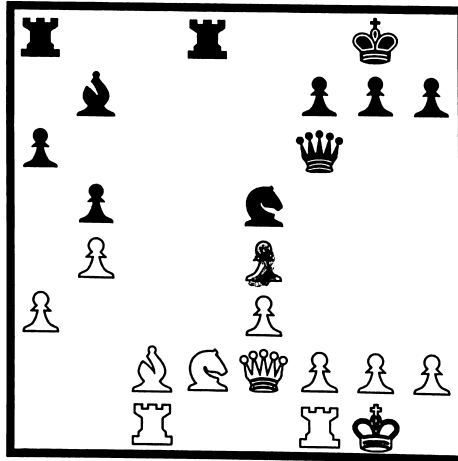
27. W:e6 W:e6 28. W:e6 W:e6 29. H:f5+ Wg6 30. H:g6+ Kh8
31. Hh7 X 1:0

Turniej szachowy kadry narodowej, juniorów w
Kościanie (4.01.1988)

Bartłomiej Macieja Polonia Warszawa - Dariusz Trafas Tęcza
Kościan

1. e4 c5 2. c3 d6 3. d4 c:d4 4. c:d4 Sf6 5. Sc3 g6 6. Sf3 a6 7.
Gf4 Gg7 8. Hd2 Sbd7 9. Gh6 0-0 10. G:g7 K:g7 11. Gd3 e5 12.
0-0 b5 13. Wfd1 He7 14. b4 Gb7 15. d5 Sh5 16. Wac1 Wac8 17.
Wc2 Sf4 18. g3 S:d3 19. H:d3 Wc4 20. a3 Sb6 21. Wdc1 Wfc8
22. Se2 W:c2 23. W:c2 W:c2 24. H:c2 Sc4 25. Hc3 f5 26. e:f5
g:f5 27. Sf4 Hf7 28. Hf3 H:d5 29. Sf5+ Kf6 30. H:d5 G:d5 31.
Se3 Gf3 32. Sc3 Ke6 33. a4 S:e3 34. f:e3 b:a4 35. S:a4 Kd5
36. Kf2 Gh5 37. Sb6+ Kc6 38. Sc8 Gg4 39. Se7 Kb5 40. Sd5
Kc4 41. Sc7 Gc8 42. Se8 K:b4 43. S:d6 Ge6 44. Ke2 a5 45.
Kd2 a4 46. Kc2 a3 47. e4 Gb3+ 48. Kb1 Kc5 49. Se8 Kd4 50.
Sf6 h6 51. Sg4 h5 52. Sf6 Gf7 53. h4 Ge6 54. S:h5 K:e4 55. Sf4
Gf7 56. Ka1 Kf3 57. h5 Kg3 58. h6 Gg8 59. Sd5 0,5:0,5

Tadeusz Wrzosek III Tęcza Kościan – Roman Frąckowiak II Tęcza
Kościan
Kościan (22.01.1988)

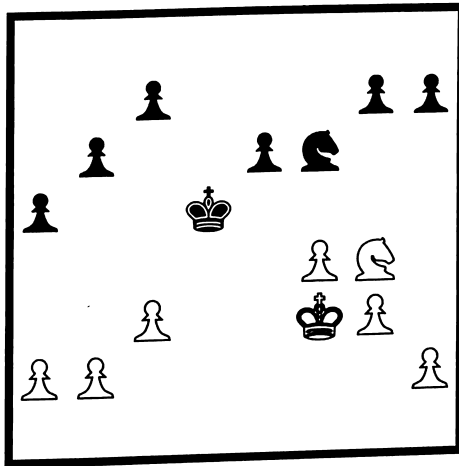

19 ... Sf3+ 20. S:f3 e:f3 21. g:f3 G:f3 22. H:f3 H:f3 23.
Gb3 Wd6 24. Wfd1 Wg6+ 25. Kf1 Wg2 26. Wd2 W:h2
0:1

Paweł Homski II+ Tęcza Kościan – Jan Majewski I+ Wrzos
Września (24.07.1988)

1. e4 c5 2. Sf3 e6 3. d4 c:d4 4. S:d4 a6 5. c4 Sf6 6. Sc3 Gb4
7. Gd3 Sc6 8. S:c6 d:c6 9. 0-0 e5 10. Se2 0-0 11. a3 Ge7 12.
Gg5 Ge6 13. Hc2 We8 14. Wfd1 a5 15. Wac1 a4 16. Sc3 Ha5
17. Gd2 Ha7 18. h3 Gc5 19. Gg5 Ge7 20. Ge3 Ha5 21. He2
Ha6 22. Sd5 Gd8 23. Sb4 Ha5 24. Gb1 Ge7 25. Gd2 Hc7 26.
Sd5 Hd8 27. S:e7 H:e7 28. Gc3 Hc7 29. Gc2 Sd7 30. Wd2 c5
31. Wcd1 Sb6 32. Wd6 G:c4 33. Hh5 f6 34. G:a4 Gf7 35. G:e8
G:h5 36. G:h5 Kf8 37. Ga5 W:a5 38. Wd8 H:d8 39. W:d8 Ke7
40. Wb8 Wa7 41. We8 Kd6 0,5:0,5

Roman Frąckowiak II Tęcza Kościan – Piotr Zielewicz II
"64" Mosina
Kościan (13.05.2001)

30. S:f6 g:f6 31. g4 a4 32. b3 a:b3 33. a:b3 c5 34. h4 Kd6 35.
Ke4 b5 36. b4 c4 37. g5 f5 38. Kd4 e5 39. f:e5+ Ke6 40. h5 f4
41. g6 h:g6 42. h:g6 Ke7 43. Ke4 1-0

Wielkopolska Liga Szachowa Seniorów
(23.02.2003)

Piotr Kaczmarek II Piast Śrem – Mariusz Mikołajczyk II+ Tęcza
Kościan

1. e4 c6 2. d4 d5 3. f3 e6 4. Sc3 Gb4 5. e5 Se7 6. Gd3 b6 7.
a3 G:c3+ 8. b:c3 Ga6 9. Gg5 G:d3 10. H:d3 Sd7 11. Se2 c5 12.
f4 c4 13. Hf3 h6 14. Gh4 Hc7 15. g4 g6 16. Kd2 b5 17. Whf1
Sb6 18. Gf6 Wh7 19. Sg3 Sg8 20. f5 g:f5 21. g:f5 S:f6 22. e:f6
Kd7 23. f:e6+ f:e6 24. Hh5 Wf8 25. Wae1 Wff7 26. We5 Hd6
27. Hd4 a5 28. Sh5 b4 29. a:b4 a:b4 30. Wfel b:c3+ 31. Kd1
Hb4 32. H:e6+ Kc7 33. Hf5 Hd6 34. W1e2 Hb4 35. Ke1 Hb1+
36. Kf2 Hd1 37. Hf4 Kd7 38. We7+ W:e7 39. f:e7 W:e7 40.
Sf6+ Kd8 41. Hd6+ Kc8 42. Hc6+ Kd8 43. W:b6+ Kc8 44.
Hc6+ 1-0

Wstęp do słownika kościańskich szachistów

Każdą dyscyplinę - nie tylko sportową - tworzą ludzie. Szachy nie są u nas sportem masowym, nie mają takiej popularności jak - na przykład - piłka nożna. Panuje dość powszechne przekonanie, że szachiści to elita środowiska. Tym bardziej więc cenić należy tych, którzy w przeszłości w Kościanie tworzyli podwaliny pod grę w szachy; pamiętać o tych, którzy byli przed nami. Do gromadzenia materiałów biograficznych namawia mnie red. Jerzy Zielonka. To, co do tego czasu w tej dziedzinie zebrałem, zamieszczam w tym oto artykule. Jednocześnie apeluję do szachistów, miłośników szachów, ich rodzin i przyjaciół o przekazywanie informacji biograficznych, dokumentów i fotografii szachistów i działaczy szachowych na mój adres: Władysław Piaskowski, ul. Janusza Korczaka 3 m. 1, 64-000 Kościan. Jestem przekonany, że posłużą one w przyszłości opracowaniu pełniejszych biogramów, doskonalszych niż poniżej przedstawione.

Albiński Wacław

Urodził się 22 III 1918 roku w Kobyłczycach (pow. częstochowski). Syn Walentego i Marii z d. Krawczyk. Uczęszczał do gimnazjum w Częstochowie. Naukę przerwał z powodu trudności materialnych rodziców, na których utrzymaniu pozostawało sześćoro dzieci. Był uczniem malarskim w prywatnej firmie w Częstochowie, w czasie wojny wywieziony na roboty w Starej Rzeszy. Po wojnie był pionierem zagospodarowania Ziemi Odzyskanych; pracował m.in. w Koźlu, Gliwicach, Ząbkowicach Śląskich,

Ziębicach i Strzelinie. Osiadł na stałe w Kościanie - od 5 lutego 1950 roku pracował tu jako technik bhp w miejscowej cukrowni. Był kierownikiem zakładowego klubu CZKS Burza Kościan i opiekunem cukrowniczej drużyny szachowej. Długoletni i zasłużony działacz KKS Obra Kościan. Występował w rozgrywkach okręgu leszczyńskiego w drużynie i turniejach indywidualnych. Zmarł 17 IV 1984 roku w Piaskach. Spoczywa na Cmentarzu Komunalnym w Kościanie [sektor D3. rząd 6, grób nr 8].

Borowski Roman

Urodził się 9 VIII 1921 roku w Kwieczewie. Syn Hermana i Anieli z d. Grzybowska. Przez długie lata był naczelnikiem Urzędu Poczty Polskiej w Śmiglu. Działacz i instruktor szachowy Współzałożyciel i wieloletni prezes klubu „Wieża” w Śmiglu, powołanego jako sekcja szachowa działająca przy Centrum Kultury w Śmiglu. Przewodniczący Komisji Sędziowskiej Okręgowego Związku Szachowego w Lesznie. Pierwszych lekcji udzielał w Szkole Podstawowej nr 2 w Śmiglu. Tam wyszukiwał zawodników do klubu, którzy swoje umiejętności sprawdzić mogli w turniejach rozgrywanych na szczeblu okręgowym. Dobry organizator licznych imprez, dbał o ogólny rozwój młodych szachistek i szachistów. Zmarł 28 III 2008 roku w Wińsku pow. wołoski, woj. dolnośląskie. Pochowany na tamtejszym cmentarzu parafialnym.

Klupsch Zenon

Urodził się 29 XI 1928 roku w Kietczewie. Syn Juliana i Heleny z d. Korbik. Jako 12-letni chłopiec wywieziony na przymusowe roboty do Dortmundu (Niemcy). Pracował jako ślusarz. Miał warsztat ślusarski. Był aktywnym szachistą. Przygodę z szachami rozpoczął w KKS Obra w Kościanie. Od 1957 roku występował w rozgrywkach okręgu leszczyńskiego, w składzie podstawowym drużyny oraz w turniejach indywidualnych. Był odznaczony brązową oznaką KKS Obra. Od 1981 roku reprezentował Klub Tęcza Kościan, występował w drugiej drużynie. Przez trzy lata był członkiem Zarządu Klubu. Zmarł 15 V 1998 roku w Kościanie, pochowany na tutejszym cmentarzu komunalnym. [Sektor H2, rząd 5, grób nr 3].

Kolasiński Kazimierz

Urodził się 23 V 1915 roku. Aktywność szachową rozpoczął w KKS Obra w II drużynie, w rozgrywkach w 1956 roku. Startował w wielu turniejach do 1961 roku, osiągał coraz lepsze wyniki.

Zmarł 2 VIII 1987 roku w Kościanie, pochowany na tutejszym cmentarzu komunalnym. [Sektor D1, rząd 5, grób nr 13].

Koszewski Marian

Urodził się 20 IX 1923 roku w Kościanie. Syn mistrza stolarskiego Józefa i jego drugiej żony Katarzyny z d. Roszak. Absolwent Gimnazjum i Liceum im. św. Stanisława Kostki w Kościanie. W czasie niemieckiej okupacji żołnierz konspiracyjnej organizacji młodzieżowej „Pakt Czterech”, więzień gestapo, Fortu VII w Poznaniu i obozów koncentracyjnych Auschwitz i Dachau. Po wojnie działacz organizacji kombatanckich, wybitny regionalista, współzałożyciel Towarzystwa Miłośników Ziemi Kościańskiej. Autor książek i artykułów o mieście

Kościanie, wśród nich przewodników po miejscach pamięci narodowej, historyk Kościoła Katolickiego i dziejów oręża polskiego. Co roku systematycznie i bezinteresownie odbywał spotkania z uczniami szkół kościańskich, przekazując im wiedzę o historii. Współtworzył i był długoletnim sekretarzem „Przyjaciela Ludu” w Lesznie. Był współpracownikiem wydawnictw naukowych i popularno-naukowych w Kościanie, Lesznie i Poznaniu, gdzie zawsze prezentował lokalne tematy kościańskie. Miasto Kościan było dla niego najwyższą wartością. Długie lata pracował w cukrownictwie jako ekonomista. Był współzałożycielem i zawodnikiem sekcji szachowej CZKS Burza w Kościanie, szachistą w KKS Obrą Kościan. Rada Miejska Kościana 24 XI 2005 roku nadała mu Honorowe Obywatelstwo Miasta Kościana. Zmarł 16 X 2006 roku w Kościanie, spoczywa na tutejszym starym cmentarzu katolickim. Jest patronem szkół: podstawowej nr 4 i gimnazjum nr 4 w Kościanie.

Koszewski Mieczysław

Urodził się 11 XII 1905 roku w Kościanie. Syn mistrza stolarskiego Józefa i jego pierwszej żony Franciszki z d. Kollat. Urzędnik. Od 1920 roku zatrudniony w Wydziale Powiatowym w Kościanie najpierw jako praktykant, naczelnik kancelarii i później - od 1926 roku - jako registrator. Członek założyciel sekcji szachowej Klubu Sportowego Sarmacja; działacz i popularyzator gry w szachy, jeden z inicjatorów szachowych mistrzostw Kościana

i mistrz miasta w tej dyscyplinie w 1926 roku. Aż do swojej tragicznej śmierci namiętnie grywał w szachy w kawiarni „Eldorado”, gdzie miał oryginalną własną szachownicę z pionami i figurami – dzieło jego ojca Józefa. Zgromadził też bogatą biblioteczkę szachową, liczącą ponad 30 pozycji książkowych, a także liczne czasopisma o tematyce szachowej. Z jego zbiorów korzystali wszyscy ówcześni szachiści kościańscy. Był jednym z czołowych szachistów Kościana w II Rzeczpospolitej. Zmarł w Kościanie śmiercią tragiczną 2 III 1938 roku. Pochowany został na tutejszym starym cmentarzu katolickim.

Malkiewicz z d. Antonik Janina

Urodziła się 7 VII 1929 roku w Kościanie. Wieloletnia zawodniczka Klubu Szachowego Tęcza Kościan. Startowała w zawodach indywidualnych i drużynowych. Występowała w klubach Sana i Tęcza w Kościanie. Startowała w drugiej drużynie Tęczy już w 1982 roku w rozgrywkach A klasy. Ostatnie zgłoszenie do rozgrywek 1987/88. Solidna, zdyscyplinowana, pasjonatka szachów. Zmarła 9 XI 2000 roku w Kościanie. Pochowana na tutejszym nowym cmentarzu katolickim (przy Mauzoleum).

Minta Ignacy

Urodził się 27 VII 1907 roku w Herne (Westfalia). Syn Ignacego i Józefy z d. Pluta. Żołnierz Armii Krajowej. Nauczyciel. Pierwszy po wojnie przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Kościanie. Prześladowany przez Urząd Bezpieczeństwa. Długoletni dyrektor Szkoły Podstawowej nr 4 w Kościanie. Działacz sportowy KKS Obra Kościan. Prezes zarządu w latach 1958-1959. Szachista i popularyzator szachów w szkole. Zmarł 21 II 1989 roku w Kościanie, spoczywa na tutejszym nowym cmentarzu katolickim.

Staszewski Stanisław

Urodził się 19 października 1924 roku w Racocie. Syn murarza Ludwika i Jadwigi z d. Kościelniak. W czasie okupacji niemieckiej przymusowy robotnik III Rzeszy. Po wojnie pracownik umysłowy w Fabryce Mebli w Kościanie. Uczył się eksternistycznie w Gimnazjum i Liceum im. św. Stanisława Kostki. Mieszkał w Lubiniu i na

stancji w Kościanie przy ul. ks. Surzyńskiego. W styczniu 1946 roku podjął - jednoosobowo - działalność konspiracyjną, przyjmując pseudonim „Generał Orkan”. Wytwarzał i kolportował masowo ulotki i afisze antyrządowe, pisał do UB listy z groźbami. Odznaczał się przy tym wyjątkową inteligencją. Do jego wykrycia zaangażowano funkcjonariuszy z Poznania i Warszawy. Aresztowany 22 X 1947 roku, więziony na ul. Młyńskiej w Poznaniu, sądzony 9 stycznia 1948 roku

w procesie publicznym w kościańskim Ratuszu przez Wojskowy Sąd Rejonowy z Poznania, na sesji wyjazdowej, skazany został na 8 lat więzienia. Zwolniony na mocy amnestii w 1952 roku. Od tego czasu podjął działalność jako szachista w CZKS Burza i KKS Obra w Kościanie, gdzie należał do czołówki zawodniczej. Zmarł 23 VII 1961 roku w Poznaniu, spoczywa na kościańskim nowym cmentarzu katolickim. Jego grób jest miejscem pamięci o Żołnierzach Wyklętych.

Szłapka Zdzisław

Urodził się 21 III 1935 roku. Syn Bronisława i Rozalii z d. Marciniak. Technik – szef kontroli jakości z Zakładach Urządzeń Chemicznych „Metalchem” w Kościanie. Wybitny działacz ruchu muzycznego, związany z Chórem Męskim „Arion”. Działacz samorządowy, radny miejski, długoletni przewodniczący Rady Osiedla „Wolność” w Kościanie. Miłośnik szachów. Brał udział w rozgrywkach szachowych, klubowych KS Obra w Kościanie. Od 1959 roku był zgłoszonym zawodnikiem w Okręgowym Związku Szachowym w Poznaniu. Zmarł 12 I 2014 roku

w Kościanie. Pochowany na miejscowym cmentarzu komunalnym.

Mizerka Kazimierz

Urodził się 23 II 1926 roku w Arkuszewie, pow. gnieźnieński. Syn Bartłomieja i Barbary.

W czasie wojny wysiedlony z całą rodziną do Ostrowii Mazowieckiej. Wrócił do Arkuszewa w 1945. W 1949 roku rozpoczął pracę w Liceum Ogólnokształcącym w Kościanie. Nauczyciel

matematyki i działacz społeczny. W dniu wprowadzenia stanu wojennego (1981) był przewodniczącym Miejskiej Rady Narodowej w Kościanie. Internowany 16 grudnia 1981 roku, przetrzymywany w obozie w DarłóWKu; zwolniony 1 lutego 1982 roku. Wrócił do pracy w szkole, próbowano go odwołać z funkcji przewodniczącego MRN, rada nie wyraziła zgody i jest to jedyny taki przypadek w Polsce. Stracił pracę w liceum, ale w latach 1984-1993 był nauczycielem matematyki w Liceum Medycznym w Kościanie. W 1990 roku wybrany w skład Rady Miejskiej, został jej przewodniczącym. W 1993 roku przeszedł na emeryturę. Był wzorowym nauczycielem, wychowawcą, a także symbolem godnej postawy obywatelskiej, trwania przy ideałach wyniesionych z domu rodzinnego oraz wierności zasadzie, że naukę w szkole należy oddzielać od wpływów politycznych. Kochał sport. Lubił gry towarzyskie: szachy, warcaby, brydża i kopa.

Maciej Mizerka wspomina: „Mój Ojciec nauczył mnie grać w szachy w latach siedemdziesiątych. Miałem zaledwie kilka lat (6, może 7). Przez kilka lat toczyliśmy zacięte boje, ale to raczej on wygrywał. Sytuacja zmieniła się, gdy zapisałem się do klubu szachowego „Tęcza”. Po zaledwie kilkunastu treningach zacząłem go ogrywać. Przestał wtedy ze mną grać, tłumacząc że ja już od niego niczego się nie nauczę i muszę grać z silniejszymi”.

Kazimierz Mizerka zmarł 5 XI 2005 roku w Kościanie. Spoczywa na miejscowym starym cmentarzu katolickim.

Szymanowski Andrzej Bolesław

Urodził się 20 VI 1938 roku w Kościanie. Syn Władysława i Klementyny z d. Stróżyńska. Po maturze, zdanej w 1956 roku w Liceum im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, podjął studia w Akademii Medycznej w Poznaniu, zakończone dyplomem w 1964 roku. Specjalizował się w zakresie: chorób wewnętrznych (1974), medycyny społecznej (1978) i organizacji służby zdrowia (1983), a w 1992 roku zdobył stopień doktora nauk medycznych. W 1973 został zastępcą, a następnie dyrektorem Zespołu Opieki

Zdrowotnej w Kościanie do końca swoich dni. Zastąpił jako doskonały organizator służby zdrowia oraz działacz polityczny i społeczny, był senatorem II kadencji RP w latach 1991-1993. Przyczynił się do rozwoju kościańskiego szpitalnictwa, podniesienia jego poziomu fachowego i rozbudowy, przez postawienie nowego pawilonu chirurgicznego, wybudował kaplicę szpitalną. Z jego inicjatywy powstał piękny album p.t. „Wielkopolska”, a dochód z wydawnictwa przeznaczony był na dokończenie pawilonu chirurgicznego. Pasjonował się grą w szachy, lubił rzeczy piękne, z całej sztuki obrazy były mu najbliższe. Już w latach pięćdziesiątych uczestniczył w rozgrywkach indywidualnych w świetlicy na Dworcu Głównym w Poznaniu, w meczach, symultanach. Odnosił sukcesy w sekcji szachowej przy Wojewódzkim Szpitalu Nerwowo i Psychicznie Chorych w Kościanie, zdobył brązowy medal w mistrzostwach Polski Pracowników Służby Zdrowia. Zmarł 14 IV 1995 roku w Kościanie, pochowano go na tutejszym cmentarzu komunalnym [Sektor H3, rząd 6, grób nr 6].

Wachowski Teofil

Urodził się 8 I 1917 roku. Występował w turniejach indywidualnych oraz II drużynie KKS Obra w Kościanie od 1956 roku. Zmarł 15 XI 1984 roku. Pochowany na cmentarzu komunalnym w Kościanie [Sektor D3, rząd 10, grób nr 9].

Walenciak Dariusz

Urodził się 5 XII 1964 roku w Kościanie. Syn Czesława i Urszuli z d. Marecka.

Szkołę Podstawową im. Wł. Broniewskiego nr 2 w Kościanie ukończył w 1979 roku. Naukę kontynuował w Liceum Ogólnokształcącym im. Oskara Kolberga w Kościanie. Maturę zdał w 1983 roku. Pragnął studiować historię na UAM w Poznaniu. Nie udało się. Pracował w Powszechnej Spółdzielni Spożywców i w Drukarni w Kościanie, w Przetwórni Owocowo-Warzywnej w Jarogniewiczach i na PKP w Oborzyskach Starych. Doksztcał się - ukończył m.in. Policealne Studium Gastronomiczne w Poznaniu.

Największą jego pasją była gra w szachy. Pierwsze kroki przy szachownicy stawiał już w szkole podstawowej. Intensyfikacja

i wzrost aktywności szachowej nastąpiła u niego w 1979 roku, w klubie Pocztownca w Poznaniu. Tam pod okiem wybitnych zawodników i trenerów zdobył pogłębioną wiedzę szachową. Jako junior młodszy wyróżniał się wśród rówieśników. W zwycięskim zespole Pocztownca II w klasie okręgowej został sklasyfikowany na pierwszym miejscu na VII szachownicy. Miał swój wkład w zwycięstwie drużyny Pocztownca seniorów w Lubniewicach i awans do I ligi (25% punktów zdobytych przez młodzież doliczało się w tabeli seniorów). Występował na III szachownicy, zdobył 2 punkty w 4-osobowej drużynie juniorów Pocztownca. W latach 1981-1983 występował w drużynie juniorów. Startował w licznych turniejach indywidualnych:

- w 1980 roku był piąty wśród juniorów do lat 17 w mistrzostwach okręgu poznańskiego, na okres roku posiadał klasę młodzieżową – srebrną,
- w 1981 roku w mistrzostwach okręgu zajął piąte miejsce (na 34 startujących),
- w turniejach organizowanych w Kościanie, w Lesznie, we Wschowie i w Poznaniu plasował się zawsze w czołówce,
- w ćwierćfinałach mistrzostw okręgu poznańskiego seniorów, w 1982 roku, zajął miejsce czwarte, w 1983 zwyciężył i zdobył awans do finału,
- w 1982 roku wygrał turniej klasyfikacyjny klubu KKS Lech,
- w turniejach 1 Maja zwyciężył w 1982 roku w Śmiglu i w 1983 roku w Kościanie,
- w 1983 roku zremisował partię w symultanie z Ryszardem Bernardem mistrzem FIDE,
- zajął drugie miejsca w turnieju PAX juniorów we Wschowie i w Kościanie.
- w 1983 roku reprezentował województwo leszczyńskie w drużynowych mistrzostwach Polski szkół w Broku nad Bugiem. Wraz z M. Mizerką i M. Szymczakiem zajęli miejsce 19-21 (z 42 drużyn).
- w 1984 roku w turnieju strefowym juniorów makroregionu IV Dolnośląskiego we Wrocławiu zajął 7-8 miejsce [na 25].
- od 1984 roku startował w Tęczy Kościan; zajął m.in. siódme miejsce w turnieju strefowym we Wrocławiu, trzecie miejsca: w mistrzostwach sekcji szachowej Tęczu w Kościanie oraz w Lesznie, w turnieju Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

W I indywidualnych mistrzostwach seniorów województwa leszczyńskiego, w grze z tempem przyspieszonym zajął piąte miejsce [z 25].

24 III 1985 roku zarejestrowany w „Sana” Kościan. Zajmował: drugie miejsca turniejach w Lesznie i w Kościanie oraz czwarte w mistrzostwach Miasta Kościana i Okręgu seniorów w Lesznie, drugie miejsce w turnieju 1 Maja w Kościanie. W 1986 roku w turnieju strefowym o „Złotą Wieżę” zajął czwarte miejsce, indywidualnie sklasyfikowany na drugim miejscu na II szachownicy; w 1986 roku posiadał drugą klasę sportową.

W 1987 roku był zawodnikiem klubu szachowego w Miejskiej Górcie, a następnie odbywał służbę wojskową. W 1990 roku reprezentując Tęczę Kościan zajął drugie miejsce w mistrzostwach okręgu seniorów oraz trzecie w 1991. W latach 1993 i 1994 był czołowym zawodnikiem w szachach szybkich i w grze błyskawicznej. W 1995 roku zdobył wicemistrzostwo miasta Kościana, a 1997 roku był trzeci. Startował w wielu turniejach indywidualnych: klasycznych, w szachach szybkich i błyskawicznych w okręgu leszczyńskim – zajmując czołowe miejsca.

Ostatni turniej rozegrał w Kościanie w szachach klasycznych, zwyciężył razem z Katarzyną Tabaką w 2001 roku. Od 1990 roku prowadził szkolenia seniorów. Zdobyta wiedza szachowa w Pocztcu procentowała. Stał się czołowym zawodnikiem klubu. Zdobyl uznanie także w okręgu. Korzystnie wpływał na drużynę, pobudzał do większej pracy nad szachami, do wnikliwej analizy rozegranych partii. Był czołowym zawodnikiem Tęczy Kościan w rozgrywkach drużynowych: w 1990 zwyciężał na II szachownicy, w latach 1990 i 1993 w grze błyskawicznej występował w zwycięskiej drużynie Tęczy, a w 1992 roku zdobył wicemistrzostwo Okręgu Leszczyńskiego. W latach 1994 i 1995 Tęcza była mistrzem Okręgu, a D. Walenciak zwyciężył na IV i II szachownicy. Występuje w drużynie Tęczy w kolejnych latach, a najlepszy wynik osiąga w 2001 roku, w III lidze, zwyciężając na piątej szachownicy.

Jego rozwój przerwała tragiczna śmierć. Zginął 17 VII 2001 roku w Oborzyskach Starych pow. kościański. Spoczywa na cmentarzu komunalnym w Kościanie [Sektor C2, rząd 7, grób nr 1].

Garść wspomnień

„Sporo myślę o Darku”

Wielu było wybitnych osób związanych z szachami: zawodników, organizatorów sympatyków, ale o jednym należy powiedzieć słowo więcej. Od wczoraj sporo myślę o Darku. Władysław zadzwonił do mnie. Starszy kolega z Kościana. Książkę wydaje (kolejną zresztą) o szachach kościańskich. Rozmawialiśmy na temat mojego Ojca i mój, ale w myślach byłem z kimś innym...

Darka poznałem chyba w 1979 lub w 1980 roku. Sławek zaciągnął mnie do klubu szachowego Tęcza. Spotkania odbywały się w świetlicy spółdzielni mieszkaniowej na osiedlu Piastowskim (wtedy Waryńskiego). Darek już wtedy, a i potem, był najlepszym szachistą w Kościanie. W żadnym kościańskim klubie jednak nie grał, gdyż „kupili” Go do Pocztownca Poznań. Grał w I lidze juniorów. Wtedy taki panował podział. Drużyny z I ligi seniorów formowały też drużyny juniorskie i te rozgrywały rozgrywki ligowe na tym samym szczeblu. Darek był jednak kościaniakiem i chętnie przychodził na nasze treningi i nas uczył. Był i wtedy, kiedy pierwszy raz pojawiłem się ja. Zagrał pamiętam symultanę ze mną i ze Sławkiem. Ograł nas, ale Jego słowa (pochlebne) zachęciły mnie do dalszej pracy i treningów.

Całymi latami toczyliśmy boje. Na treningach, na turniejach, prywatnie u Niego w domu. Tysiące partii. Nie przesadzam, gdyż lubiliśmy partie błyskawiczne (5 lub mniej minut na partię/zawodnika). W poważnych potyczkach turniejowych wygrałem z Nim bodaj zaledwie 2 razy. Moje umiejętności szachowe to głównie Jego zasługa. Z czasem zaprzyjaźniliśmy się. Często bywałem u Niego w domu (mieszkał u Babci, na Placu Wolności, nad lodziarnią „u Wosia” – strategiczne miejsce:-). Głównie graliśmy w szachy, ale i też w „kloca”, popijaliśmy piwo, popalaliśmy fajki, słuchaliśmy

muzyki (Perfect i Maanam były wtedy na topie) – czyli to co robili nasi rówieśnicy, no może za wyjątkiem szachów. To było po drodze ze szkoły, więc w domu często zjawiałem się dopiero na kolację. Rodzice, wiadomo, szczęśliwi nie byli. Nie wspominałem raczej, że wracam od Darka, bo mój Ojciec był wychowawcą Jego licealnej klasy. Uczył Go matmy, z której to Darek nie błyszczał, więc nie chciałem narażać Go na dodatkowe presje.

Nasza paczka była większa. Był oczywiście Sławek, Tomek a potem też i Irek. Oprócz Irka wszyscy chodziliśmy do tego samego liceum. Razem mieliśmy niezłą siłę „rażenia”, dlatego też udawało się czasami wprowadzać naszą szkołę do rozgrywek o Mistrzostwo Polski. Miłe były to wyjazdy, nowe przyjaźnie, sympatie, a potem gratyfikacje w ocenach z wf-u, za zdobyte medale i puchary:-).

Mam w zasadzie tylko dobre wspomnienia związane z szachami. Prawdopodobnie pod wpływem Tomka Darek interesował się historią i to ona oprócz szachów Go zajmowała. Pamiętam, że mocno przeżywał porażkę na egzaminach wstępnych na UAM, właśnie na historię. Nasze relacje się powoli rozluźniały. Wszyscy poszliśmy w swoją stronę. Nie pamiętam, czy mieszkał wtedy w Kościanie, czy w Poznaniu. Ja wyjechałem na studia do Poznania i już nigdy do Kościana nie wróciłem. Szachy przestały być moją najważniejszą pasją. Na mojej uczelni nie było wtedy klubu szachowego i nie bardzo było z kim grać. Przerzuciłem się na brydża. Po latach dowiedziałem się, że Darek zmarł tragicznie w 2001 roku. Nie mogłem uwierzyć. Został, jak widać, na zawsze w mojej pamięci. Jest to postać, obok której nie można przejść obojętnie !

Maciej Mizerka

„Charakterystyczny błysk w oczach”

Szczupły, ruchliwy – bujna czupryna okrywająca głowę. Schludny, choć daleki od standardów paryskich wybiegów strój Darka był jego wizytówką – szary sweterek, ciemne buty. I jeszcze coś - charakterystyczny błysk w oczach, ten rodzaj pasji, która obejmuje umysł i ciało, nie pozwala się skupić na niczym innym, jak tylko na niej. Na szachach. To było całe jego życie. Kiedy

przychodził do klubu, natychmiast szedł po szachownicę i zegar, figury w woreczku. Uśmiech na twarzy mówił jednoznacznie: chodź do mnie na partyjkę, a zleję ci dupsko, że zapamiętasz na zawsze! Był dobry. Niesamowicie dobry. Skupiony, przewidywał wiele posunięć naprzód. Kiedy myślał, charakterystycznym ruchem dłoni pocierał palcem o kciuk nad figurą, jakby solił zupę. Figury zbijał jedną ręką. Charakterystycznie uruchamiał zegar przeciwnika – otwartą dłonią, palcami zagiętymi pod górę – śmiałym ruchem, jakby zdawał się mówić: mam cię, no co wymyślisz?! I wygrywał!

Przegrywałem z Nim prawie wszystkie partie. Kiedy jednak nadszedł czas, że zacząłem wygrywać pojedyncze pojedynki, a później turnieje, Darek pokazał, jakim był profesjonalistą: gratulował wygranych i jednocześnie rzucał się w wir analiz, ciężkiej pracy, sportowego przygotowania. Po kilku miesiącach znów dominował. I nie pozwolił już więcej, aby ktoś był nawet przez chwilę lepszy od niego.

Byliśmy kolegami. Czasami rozmawialiśmy jak przyjaciele, ale cały świat Darka zawierał się w Nim i nie dopuszczał tam prawie nikogo. Zresztą o życiu osobistym nie opowiadał wiele. Jego życiem były szachy. Tylko szachy. Odszedł, ale pozostawił tutaj tą swoją iskierkę – ducha walki i pasję, która prowadziła go przez życie. Drogowskaz, który i dla mnie ma wielką wartość nawet po latach.

Jarosław Smoczyk

„Spółdzielnia przygarnęła entuzjastów”

Przez ponad trzydzieści lat przyglądałem się działalności Klubu Szachowego „Tęcza” działającego przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Spółdzielnia, zgodnie z prawem spółdzielczym i statutem, oprócz budowy i utrzymania w dobrym stanie budynków, zajmuje się również sprawami oświaty, kultury i sportu. Te wszystkie zadania realizuje klub szachowy. Dzięki garstce entuzjastów, przez ponad ćwierć wieku, klub dał możliwość rozwoju wielu dziesiątkom młodych ludzi. Nauka gry w szachy, doskonalenie tej umiejętności oraz udział w rywalizacji sportowej, miały i mają

olbrzymi wpływ na rozwój intelektualny młodych mieszkańców naszej Spółdzielni. Wielu z nich pełni dzisiaj odpowiedzialne funkcje w życiu publicznym.

Spółdzielnia „przygarnęła” entuzjastów szachów, dała im schronienie, pomogła finansowo, popierała gorąco pracę w klubie. Działalnością klubu kierowali ludzie bez reszty oddani społecznikowskiej pasji, nie szcędząc swojego czasu, często rezygnując z własnych przyjemności. To im zawdzięczamy, że klub działa tak długo, popularyzując królewską grę, jaką są szachy.

W działalność Klubu było zaangażowanych wiele osób, ale pięć z nich zasługuje na największy szacunek. Są to panowie: Stanisław Kaczor, Michał Ławniczak, Witold Hadyniak, Grzegorz Wierzbicki, Władysław Piaskowski. Oni na stałe wpisali się w historię kościańskich szachów. To dzięki ich pracy i poświęceniu, szachy w Kościanie żyją i dają radość tym, którzy je kochają. Dzięki nim, młodzi szachiści nadal uczestniczą w różnych turniejach, wszelkiego rodzaju rozgrywkach, zdobywają nagrody. Wielka to satysfakcja dla działaczy i członków klubu. Życzę wszystkim działaczom i zawodnikom dalszego rozwoju, dobrego wokół nich klimatu i wiele radości z tego co robią.

Jan Kozak

Zakończenie

Przypadająca na 2017 rok 105. rocznica utworzenia na terenie Kościana polskiego klubu sportowego („Fervor”) skłania nas do przedstawienia zarysu dziejów sportu szachowego nadobrzańskiego grodu. Świat bez historii byłby martwy i bezbarwny. Czas biegnie tak szybko, że często fakty zacierają się w pamięci ludzi, trudno odtworzyć minione wydarzenia, przywołać wizerunki tych, którzy odeszli. Historii nie można pominąć w bieżącej działalności klubu – jest to już przeszłość, ale ludzie, którzy ją tworzyli zasługują na pamięć.

Przedmiotem niniejszego opracowania są kościańskie tradycje szachowe, a także uzupełnienie treści mojej poprzedniej książki, pt. „Klub szachowy ”Tęcza” przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w latach 1981-2005. Przyczynek do dziejów szachów w Kościanie, Kościan 2009”. Poczynione wieloletnie badania, ustalanie faktów poza Kościanem (w Poznaniu, Gnieźnie, Wrześni, Śremie, we Wschowie, Lesznie, Kaliszu, Śmiglu i innych miejscowościach) dostarczyło wiele ważnych informacji, wykorzystanych w tej publikacji. Trzeba jednak przyznać, że skromna baza źródłowa uniemożliwia pełne, kompleksowe odtworzenie historii szachów w Kościanie.

Przystępując do badań związanych z napisaniem opracowania o szachach wiedziałem o braku materiałów źródłowych na terenie Kościana /od osób badających środowisko kościańskie/. Mimo wszystko postanowiłem spróbować pochylić się nad problemem - pozbiierać zachowane wiadomości i dokumenty. Opis historii szachów jest więc ratowaniem wszystkiego, co ważne, co ciekawe, co powinno przekazać się przyszłym pokoleniom. Pomocną okazała się trwająca od około 30 lat znajomość środowiska szachowego, tematyki szachowej i licznych kontaktów z szachistami na turniejach, które pozwalały dotrzeć do osób dysponujących wiedzą i dokumentami, do klubowych kronik, akt i prasy.

Pragnę podkreślić, iż przy pisaniu książki korzystałem z dorobku polskich historyków, szachistów, sędziów i działaczy. Skarbnicą wiadomości były książki: prof. Andrzeja Kwileckiego, dr inż. Andrzeja Filipowicza, prof. Bogusława Polaka i innych. Zawsze z podziwem patrzyłem na ogrom ich wiedzy, wkładu pracy oraz staranność doboru materiału.

Na tle wydarzeń sportowych w naszym kraju i w Poznaniu przedstawiam warunki rozwoju szachów w Kościanie. Książka składa się z trzech rozdziałów, które uzupełniają aneksy, wspomnienia, bibliografia oraz ilustracje. Pozyskanie ich było możliwe dzięki życzliwości wielu osób, wspierających tę inicjatywę. Wielu ludziom z i spoza Kościana zawdzięczam, że udało się skompletować niezbędne dane. Nie sposób wymienić wszystkich, którzy udostępnili dokumenty, informacje i fotografie. Ograniczę się do podziękowania Tadeuszowi Zielińskiemu, Kazimierzowi Kujawskiemu, Janowi Majewskiemu, Pawłowi Staniszewskiemu, Kazimierzowi Zielińskiemu.

Osobne podziękowanie składam Jerzemu Zielonce za konsultacje, liczne wskazówki, wykorzystane w tym opracowaniu. Także osobne podziękowanie składam naszemu koledze – szachiście Jarkowi Smoczykowi za jego osobisty wkład w kształt książki. Dziękuję wszystkim którzy przyczynili się do wydania książki, a sponsorom za wsparcie finansowe.

Władysław Piaskowski

Źródła

Książki

1. Arłamowski Edward, Od kawiarni Schmidta do Pałacu pod Baranami, Kraków 1969.
2. Borowski Dariusz i Orlik Cezary, Księga pamiątkowa sportu w Kościanie, Szkice z dziejów 1912-2012, Kościan 2012.
3. Filipowicz Andrzej, Dzieje Polskiego Związku Szachowego do 1956 roku, Młodzież i decydujące partie, Warszawa 2007.
4. Florkowski Henryk, Dr med. Oskar Stanisław Bielawski (1891-1973) Życie i dzieło, Kościan 1982.
5. Jahr Przemysław, www.szachy.polskie.pl
6. Jeżewski Antoni, Do ontologii szachów, Berlin – Poznań 1864.
7. Kalendarium Miasta Kościana, Tom III, Zeszyt 1 (1971-1994). Opracowanie zbiorowe pod redakcją Mirona Ratajczaka i Jerzego Zielonki, Kościan 2014.
8. Karwacki Antoni i Lis Jerzy, Klub Sportowy „Pocztowiec TP S.A.”, 65 lat - sport i rekreacja pracowników Poczty i Telekomunikacji, Poznań 1997.
9. Kodeks Szachowy pod redakcją Andrzeja Filipowicza, Warszawa 2002.
10. Koszewski Marian, Dyrektorzy Gimnazjum i Liceum im. Św. Stanisława Kostki w Kościanie w latach 1919-1939, Kościan 1996.
11. Krupski Kazimierz, Strategia szachowa czyli praktyczny sposób doskonalenia się w grze szachów, Warszawa 1835.
12. Kwilecki Andrzej, Szachy w Poznaniu, Sto pięćdziesiąt lat 1839-1988, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1990.
13. Piaskowski Władysław, Klub Szachowy „Tęcza” przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w latach 1981-2005, Przyczynek do dziejów szachów w Kościanie, Kościan 2009.
14. Polak Bogusław, Sport w Kościanie w latach 1912-1974, Kościan 1974.
15. Polskie Towarzystwo Lekarskie, Koło Kościan, 50 lat Kościańskiego Koła Towarzystwa Lekarskiego, (1945-1995), Kościan 1995.
16. Ratajczak Józef, Dzieje sportu śremskiego 1921-1958, Śremski Klub Sportowy „Warta” w Śremie, Śrem 1959 i tegoż autora, 70 lat sportu śremskiego 1921-1991, Śrem 1991 oraz Kronika Sekcji Szachowej „Warta” w Śremie od 10.11.1953-1967.
17. Zielonka Jerzy i Kubicki Józef, Sport w Kościanie (1894-1998), Kościan 1998.

Czasopisma

18. „ABC” (dziennik), 22.04- 24.04.2003, Leszno.
19. „Sportowiec” (tygodnik) 1923-1924 Poznań
20. „Szachista Polski” nr 5 z 1912, Kraków.
21. „Szachista Wielkopolski” [Biuletyn Informacyjny Poznańskiego Związku Szachowego], nr 1 z 1959, Poznań.
 - 21.2. „Szachista Wielkopolski”, nr 3 z 1959, Poznań.
 - 21.3. „Szachista Wielkopolski”, nr 8 z 1959, Poznań.
 - 21.4. „Szachista Wielkopolski” nr 9 z 1959, Poznań.
 - 21.5. „Szachista Wielkopolski”, nr 3 z 1960, Poznań.
 - 21.6. „Szachista Wielkopolski” nr 9 z 1960, Poznań.
- 22.1 „Szachy” (miesięcznik) nr 1 z 1955. Warszawa.
 22. 2. „Szachy” nr 3 z 1955, Warszawa.
- 23.1 „Wiadomości Kościańskie” (miesięcznik) nr 1- 4 z 2017, Kościan.
 - 23.2. „Wiadomości Kościańskie” nr 5-8 z 2017, Kościan.

Dokumenty

- 24.1. Biuletyn Poznańskiego Okręgowego Związku Szachowego, nr 4 z 1958.
- 24.2. Biuletyn Poznańskiego Okręgowego Związku Szachowego. nr 5 z 1958.
- 24.3. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Poznaniu, nr 4 z 1980.
- 24.4. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Poznaniu, nr 2 z 1983.
- 24.5. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Poznaniu, nr 3 z 1984.
- 24.6. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Poznaniu, nr 4 z 1984.
- 25.1. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Lesznie, nr 1 z 1985.
- 25.2. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Lesznie, nr 3-4 z 1986.
- 25.3. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Lesznie, nr 1 z 1986.
- 25.4. Biuletyn Okręgowego Związku Szachowego Wojewódzkiej Federacji Sportu w Lesznie, nr 2 z 1986.
26. Dokumentacja ze zbioru Jana Majewskiego z Wrześni.
27. Dokumentacja ze zbioru Jarosława Smoczyka z Kościana.

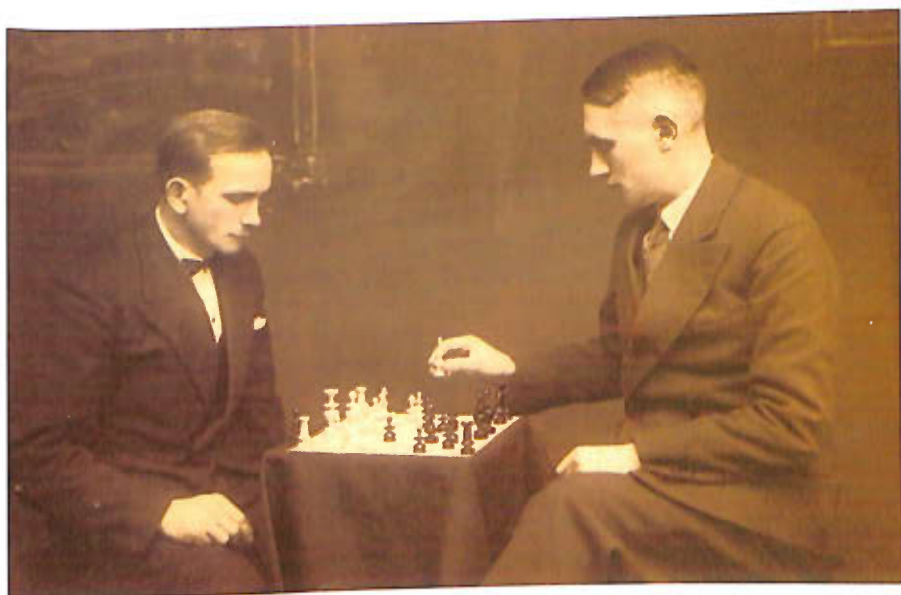
28. Komunikat nr 2/59 Poznańskiego Okręgowego Związku Szachowego.
29. Kronika prywatna Stanisława Fischera z Leszna.
30. Kronika nr 2, Sekcji Szachowej Koła Sportowego "Kolejarz" przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej w Poznaniu za czas od 21.01.1951 do 31.12.1955.
31. Kronika Klubu Szachowego Tęcza w Kościanie.
32. Kronika nr 3, Sekcji Szachowej Koła Sportowego "Kolejarz" przy Dyrekcji Kolei Państwowej w Poznaniu, za czas od 01.01.1956 do 31.12.1961.
33. Pismo OZSzach w Lesznie, 181/87 z 1987 do „Panoramy Leszczyńskiej”.
34. Regulamin rozgrywek drużynowych klasy A i B na 1957/58, przewodniczący Komisji Sportowej, Juliusz Krakowski.
35. Sprawozdanie Sekcji Szachowej Cukrowniczego Klubu Sportowego Miejska Górka za 1988 r., Miejska Górka, 2.01.1989., Stefan Polny.
36. Tabela turniejowa – XV Ogólnopolska Spartakiada Młodzieży w szachach, juniorki, Wągrowiec 20-30.07.1988.
37. Wyniki końcowe (Runda 7), VII Turniej, „Dni Leszna”, 30.05. 1999.
38. Wypisy i notatki Mariana Koszewskiego z „Gazety Polskiej” z lat 1920-1938.

**) W przypisach w tekście książki podaje się numer źródła w nawiasach okrągłych.*

ILUSTRACJE

1. Kawiarnia „Eldorado” w Kościanie, Aleja Tadeusza Kościuszki 6

2. Mieczysław Koszewski z prawej, Final Mistrzostw Miasta Kościana 1928

3. Młodzieżowy mistrz Kościana Edmund Rajewski w rozgrywce z Barbarą Zielonkówną. Fotografia wykonana w 1940 roku, w mieszkaniu prywatnym

4. Pamiątkowy dyplom rozegrania spotkania szachowego w ramach obchodu 45-lecia istnienia Klubu Obra Kościan (13.10.1957r.)

5. Andrzej Kwilecki

6. Andrzej Filipowicz Polanica Zdrój 1970

7. Arcymistrzyni Hanna Ereńska-Radzewska. Fot. Jan Misiorny

8. Symultana szachowa Zbigniewa Dody, Śmigiel 1985

10. Ryszard Bernard w czasie spotkania z szachistami w Kościanie w 1986 roku

*9. Ignacy Nowak – Mistrz FIDE.
Fot. Materiały Pawła Staniszewskiego*

11. Janusz Woda

12. Drużyna Pocztownca Poznań – Mistrz Polski 1985, siedzą od lewej Ignacy Nowak, Hanna Ereńska-Radzewska, Ryszard Kujawski, stoją od lewej: Paweł Staniszewski, Bogdan Soltys, Mieczysław Stypka. Fot. Materiały Pawła Staniszewskiego

13. Paweł Staniszewski gra białymi z Włodzimierzem Schmidtem, Fot. Materiały Pawła Staniszewskiego

14. Arcymistrz Włodzimierz Schmidt na turnieju w Kościanie (2005r.)

15. Dyplom Jarosława Śmoczyka
„Za dobre wyniki w rozgrywkach
szachowych w sezonie 1980/81

1 9 8 1 rok

Na zebraniu założycielskim w dn. 13.02.1981 roku przewodniczącym zarządu sekcji wybrano kol. Stanisława Kaczora, sekretarzem kol. Michała Ławniczaka a kapitanem drużyny ligowej Jarosława Smoczyka. Założyciel sekcji Michał Ławniczak przedstawił ramowy plan działalności oraz skład drużyny ligowej na sezon 1981 roku w którym znaleźli się: Mariusz Żydorczak, Adam Książek, Jarosław Smoczyk, Zbigniew Giera, Michał Ławniczak, Tomasz Żak i Sławomir Katakajczak. Rezerwę stanowili: Maciej Miserka i Witold Hadyniak. W drużynie brak było kobiety. Na zebraniu założycielskim określono że działalność sekcji będzie polegać na organizowaniu turniejów szachowych otwartych i dla członków sekcji oraz uczestniczeniu w rozgrywkach ligowych Okręgowego Związku Szachowego w Poznaniu.

fot. Zebranie Założycielskie.
od lewej, kol. Hadyniak (prze-
stawiciel Ogniska TKKF), Michał
Ławniczak - prowadzący zebranie
i kol. Jarosław Smoczyk

fot. Zebranie Założycielskie.
od lewej: Andrzej Giera,
Witold Hadyniak.

17. Od lewej czwarty stoi Roman Borowski – opiekun Kasi Tabaka (stoi piąta).
 Fot. Kronika pamiątkowa Grzegorza Wierzbickiego

18. Juniorki kadry narodowej do lat 15 w Kościanie (1987),
 od lewej: Wioletta Kreft, Małgorzata Sługowska, Wioletta Zakrzewska,
 Krystyna Dąbrowska, Katarzyna Tabaka, Joanna Detko

19. Szachiści Tęczy Kościan: od lewej: Artur Scheibe, Sylwia Landzwojczak, Katarzyna Tabaka, Danuta Krajewska, Grzegorz Wierzbicki, Paweł Homski, Dariusz Trafas, Waldemar Nowaczyk, Przysieka k. Jeleniej Góry, 1987 – rozgrywki o wejście do II ligi. Fot. Kronika Pamiątkowa Grzegorza Wierzbickiego

20. Katarzyna Tabaka, II Międzynarodowy Turniej Szachowy Juniorek, Kościan 1988

21. Małgorzata Rabiega,
II Międzynarodowy Turniej
Szachowy – junierek,
Kościan 1988

22. Kazimierz Mizerka gra białymi z Tadeuszem Szwarcm na Festynie
rekreacyjno-sportowym Miasto – Wieś na stadionie im. Henryka Tomkiewicza.
Kościan 1991

23. Ogłoszenie wyników turnieju szachowego w Śmiglu (31.03.2001), od prawej strony Roman Borowski, Leszek Balcer, Eugeniusz Kurasiński, Waldemar Kopydłowski, Władysław Piaskowski, Krzysztof Siciński

24. Sergey Shilov mistrz FIDE, Ukraina, zwycięzca turnieju szachowego w Kościanie (3.06.2001) odbiera puchar od Stanisława Włodarkiewicza

25. Uczestnicy Turnieju Szachowego (03.05.2001), w grupie Dariusz Walenciak przed siedzibą Klubu w Przedszkolu Samorządowym nr 1 im. W. Chotomskiej w Kościanie, os. Piastowskie 73

26. Ireneusz Mikołajczyk gra białymi z Pawłem Homskim, z prawej: drugi Władysław Piaskowski, Dariusz Walenciak

27. Symultana Tomasza Lissowskiego, od prawej Magdalena Judek, Małgorzata Łupicka, Alicja Łupicka, Śmigiel 4.11.2002

28. Nagrodzeni juniorzy w szachach szybkich w Powiatowym Turnieju Szachowym w Kościanie (06.09.2003)

29. Turniej Szachowy o mistrzostwo Zespołu Szkół w Jerce, trzecia od lewej Dorota Sowińska – dyrektor, trzecia od prawej Beata Przydróżna nauczycielka, z sędziami i nagrodzonymi szachistami, Jerka 2005

30. Pojedynek szachowy Jerzy Kot – Wojciech Szymanowski Kościan 2005

31. Jerzy Kot, Kościan 2005

32. Od lewej: A. Andrzejewska, M. Judek, Kościan 16.10.2005

33. Paweł Homski, z prawej Eugeniusz Malecki, Włodzimierz Schmidt, Kościan 2005

34. Pamiątkowe zdjęcie po ostatnim meczu w III lidze, 2006,
od lewej stoją: Paweł Homski, Wojciech Szymanowski, Ireneusz Mikołajczyk,
Dariusz Trafas, Roman Kościński, siedzą: Witold Hadyniak, Władysław Piaskowski,
Fot. Cezary Orlik

35. Szampan z okazji wygrania rozgrywek WLS 2005/6, Kościan 2006, Fot. Cezary Orlik

36. Drużyna Tęczy Kościan na 44 Sesji Rady Miejskiej w Kościanie 2006
(wyróżnienie za wywalczenie awansu do II ligi)

37. Drużyna Tęczy Kościan z opiekunem. Zachodnia Strefowa Liga Juniorów I-IV rundy w Zbąszyniu 2006

38. Odpoczynek szachistów Tęczy w przerwie turnieju szachowego. Guben – Kerkwitz 2006, Fot. Władysław Piaskowski

39. Wyniki odczytuje Leon Miklosik sędzia główny zawodów, z tyłu stoją: Janusz Woda prezes PZSzach, Michał Jurga burmistrz Miasta Kościana, Turniej Szachowy mistrzostw wielkopolski w szachach szybkich z okazji „Dni Kościana”, Kościan 3.06.2007

40. Wojciech Szymanowski nagrodzony w plebiscycie Najpopularniejszy trener Ziemi Kościańskiej w kategorii młodzieżowej w 2007 r. Jerzy Wizerkaniuk – redaktor naczelny Gazety Kościańskiej

41. Cezary Orlik dziennikarz sportowy i Paweł Salacki
zastępca redaktora naczelnego Gazety Kościańskiej

42. Mariusz Mikołajczyk odbiera puchar od Macieja Kasprzaka
– zastępcy burmistrza Miasta Kościana, Kościan 11.11.2008

43. Symultana szachowa arcymistrza
Włodzimierza Schmidta
na Rynku w Kościanie – 2008

44. Maksymilian Slavov
mistrzem Wielkopolski
do 15 lat, Licheń 2009

45. Od prawej Dawid Niekraś
I miejsce, Michał Gabriel II m.,
Maciej Gabriel III m.
– najlepsi do lat 12, Kościan 2009

46. Wojciech Szymanowki rozgrywa partię z Pawłem Homskim, przy drugiej szachownicy Ireneusz Mikołajczyk, K. Tabaka

46a. Pojedynek szachowy Kazimierz Kujawski - Władysław Piaskowski, Turniej weteranów Klubu Raszyn, Poznań 2011

47. Od lewej strony siedzą Jan Majewski, Kazimierz Kujawski, Andrzej Kwilecki, Przemysław Ereński, Kazimierz Słomiński. Turniej weteranów Klubu Raszyn 2011r.
Fot. Władysław Piaskowski.

48. Nagrodzeni odznaczeniami państwowymi i pamiątkowymi medalami, piąty od lewej Władysław Piaskowski, pierwsi od lewej Piotr Ruszkiewicz (przewodniczący Rady Miasta Kościana), z prawej Michał Jurga (burmistrz Miasta Kościana)

49. *Pojedynek szachowy Tomczak Jacek – Urban Klaudiusz, sala KSM, Kościan 2013*

50. *Dawid Niekraś przy szachownicy II runda MP do 18 lat, Karpacz 2015, Fot. Reportaż z turnieju*

51. Pamiątkowe zdjęcie z Dawidem Niekrasim mistrzem FIDE, w siedzibie Klubu Tęcza, Kościan 2016

52. Grupa nagrodzonych młodych szachistów z organizatorami mistrzostw szachowych w Zespole Szkół w Jerce w 2016

53. Od lewej czwarty K. Chojnicki, piąty D. Niekraś w Jesiennym Turnieju Szachowym – Grotniki 14.10.2012

54. Wojciech Szymanowski rozgrywa partię z Mariuszem Mikołajczykiem, Turniej Szachowy z okazji 3-Maja w Kościanie

podskok & smoczyk
KANCELARIA PRAWNA

obsługa prawna
obsługa firm

upadłość
konsumentka

tłumaczenia
prawne

ochrona danych
osobowych

tel. 500 038 664, 790 733 512

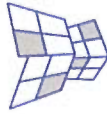
kancelaria@podskokandsmoczyk.com

Poznań, ul. Kopanina 39

WSPARCIE BIZNESU ... SZKOLENIA ... FINANSOWANIE ... ZARZĄDZANIE ROZWOJEM

WIELKOPOLSKA
IZBA
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Wielkopolska Izba Przedsiębiorczości
ul. Kopanina 39/9, Poznań
www.wip.org.pl | info@wip.org.pl

Pracownia Projektowa

mgr inż. Wojciech Szymanowski

Nasza firma oferuje:

- projekty budynków jednorodzinnych, użyteczności publicznej, obiekty handlowe, usługowe, biurowe, przemysłowe, magazynowe, inwentarskie, itp.
- projekty osiedli mieszkalnych - budownictwo wielorodzinne.
- projekty hal magazynowych, produkcyjnych, wiaty.
- projekty konstrukcji inżynierskich.
- projekty wielobranżowe we współpracy z doświadczonymi specjalistami z powiązanych branż.
- kosztorysy inwestorskie.
- nadzory autorskie i inwestorskie.
- mapy geodezyjne.
- świadectwa charakterystyki energetycznej.
- załatwianie wszelkich formalności związanych z uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy oraz pozwoleniem na budowę.

os. Nad Łąkami 14, 64-000 Kościan, tel. 608 110 003
www.projekty-szymanowski.pl

- przyjęcia weselne i komunijne
- imprezy rodzinne: jubileusze, urodziny, imieniny, chrzciny, pogrzeby
- spotkania integracyjne, absolwentów
- szkolenia pracowników
- catering
- jedzenie fast food

Sala bankietowa „Złota Kaczka”
Kielczewo, ul. Spółdzielcza 1

64-000 Kościan, ul. Kruszewskiego 6
tel. 65 512 75 72, 507 046 141, 507 046 290
www.grillbar.pl

www.biurobuchalter.eu

tel.609 432 555

Buchalter

biuro rachunkowe

DORADZTWO ♦ PRZEKSZTAŁCENIA ♦ AUDYTY

skuteczne źródło zdrowia

apteka

GRODZKA

Kościan, ul. Rynek 28
tel. 65 511 70 87

Kościan, os. Jagiellońskie 51A
tel. 65 512 01 66

Kościan, ul. Bączkowskiego 3
tel. 65 512 24 64

Bank Spółdzielczy w Kościanie

Spółdzielcza Grupa Bankowa

150 lat

Rynek 23, 64-000 Kościan
tel. 65 511 92 92, fax 65 511 92 90

*Polski Kapitał, Tradycja,
Nowoczesność*

NASZE PLACÓWKI:

- Kościan, Rynek 23
tel. 65 511 92 92
- Kościan, os. Jagiellońskie 27
tel. 65 512 07 42
- Kamieniec Poznański
ul. 1000-lecia PP 27
tel. 61 443 00 22
- Krzywiń, Rynek 3
tel. 65 517 05 33
- Jerka, Plac Powstańców Wlkp. 3A
tel. 65 517 87 00

Ponad 100 lat tradycji

Kościańska Spółdzielnia

Mieszkaniowa

64-000 Kościan

Ostiedle Piastowskie 74

tel. 65 512 04 15

e-mail: biuro@koscianskasm.pl

Poznać Wielkopolan, ich historię, gościnność i gospodarność... Nic prostszego - wystarczy odwiedzić powiat kościański, przecież to prawdziwe serce Wielkopolski.

Dzisiejszy powiat kościański zajmuje obszar ponad 722 kilometrów kwadratowych. Miasto Kościan i położone wokół niego cztery gminy: Czempień, Kościan, Krzywiń i Śmigiel to mała ojczyzna ponad 79 tysięcy Wielkopolan, których warto poznać.

Ziemia Kościańska urzeka naturalnym pięknem Parku Krajobrazowego im. Dezyderego Chłapowskiego, Wielkiego Łęgu Obrzańkiego i Zachodniego Pojezierza Krzywińskiego.

Powiat Kościański - Starostwo Powiatowe w Kościanie

Al. T. Kościuszki 22 64-000 Kościan

Tel. +48 65 512 17 85 Faks +48 65 512 08 25 wew. 33

e-mail: powiatkoscian@post.pl www.powiatkoscian.pl

Informacja

Książka Władysława Piaskowskiego pt. „Klub Szachowy Tęcza przy Kościańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w latach 1981-2005” wydana w roku 2009 wraz z suplementem (wydanym w roku 2011), jest dostępna na stronie www.tecza.hg.pl

Władysław Piaskowski

Fot. D. Borowski

Władysław Piaskowski urodził się 6 czerwca 1938 roku w Bninie k. Kórnik. Do 1956 roku mieszkał i uczył się w Śremie, gdzie zdał maturę w Liceum im. gen. Józefa Wybickiego. Jest magistrem ekonomii, absolwentem Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Przez 40 lat pracował w służbach finansowych kontrolnych, kończąc pracę zawodową w 1999 roku na stanowisku naczelnika wydziału, w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Lesznie. Wyróżniony odznaką honorową Zasłużony Pracownik Państwowy, odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Przygodę z szachami rozpoczął w wieku 14 lat. Od 1985 roku zaangażował się w Klubie "Tęcza" Kościan jako zawodnik, szkoleniowiec oraz opiekun młodzieży

w czasie turniejów. Jest cenionym w środowisku Kościana organizatorem licznych imprez, często ich sędzią. Posiada tytuł arbitra szachowego klasy pierwszej. W latach 1996-2008 pełnił funkcję prezesa Klubu "Tęcza".

Janusz Woda

Prezes Polskiego Związku Szachowego

www.biuro-tlumaczen24.pl

ISBN 978-83-943678-2-4